

Amen! Gott Vater und Sohne etc.

Amen! au Jhsal' olgo, Ja Poial' kitus tulgo:
 Amen! au Jhsal' olgo, Ja Poial' kitus tulgo:
 Waim kinnitago uskus, Meid uskus: Waim
 kinnitago uskus, Meid uskus, Meid tehko õnsaks,
 Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! kül sa woid teha, Et same Kristus
 tust nähha: Amen! kül sa woid teha, Et same
 Kristust nähha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb: Kui temma pilwes tulleb Kui tulleb Meid
 taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõtma,
 Amen.

3. Amen! rõõm olgo meile, Ja kitus Jummalas
 le: Amen! rõõm olgo meile, Ja kitus Jummalas
 lale: Keik tulge ühte kokko, Keik kokko, Keik
 tulge ühte kokko, Keik kokko, Müüd õiges uskus,
 Amen: Müüd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirmo, Sest, Kristus annab
 ello: Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus
 annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pandud:
 Kes esmalt hauda pandud, On pandud:
 Müüd ellab ikka, Amen: Müüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Jhsa kidad, Waim Kristus
 tundma sadab: Amen, hing Jhsa kidad, Waim
 Kristus tundma sadab: Se aitko meid keik ühte
 te, Keik ühte: Se aitko meid keik ühte, Keik
 ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises
 ellus, Amen.

Raunid Waimolikkud Laulud,

mis

meie Eestis Ma rahwa
 Laulo = Ramato

jure pandud

nende heaks,

Kes süddamest Jesust noudwad,
 ning uskus Temma sisse, ja Temma
 armastusesse püüdwad juurduda, Easwada,
 ja wägge wotta.

Trükkitud 1765. Aastal.

257.

O du Liebe meiner Liebe is:
Ommal Wisil.

Wimas Jēsus, armastaja! Kallis õnnis-
teggia! Surest armust kannatada Wot-
sid raske waewaga: Mo heaks tappa lammas
ollid, Piddid surma minnema: Keil ma-
illma pottud tullid Maksma omma werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Oli-mäel,
werd higgistand: Waewasse sa olled tõtnud, Ja
mind kindlast armastand: Oled wotnud kanna-
tada Jēsa wiha melega: Ukski ei woid wai-
gistada, Mis so surm woid lõppeta.

3. Arm! kes hädda julgest kardes Hirmsaste
said pillatud: Arm! kes raslet wallo tundes
Surmast ei saand nelatud: Arm! kes ennast
lahleks näitnud, Kui õhl, rammo, otsa saand;
Kui hing ihust ärallahknud, Oled siiski ar-
mastand.

7. Arm! kes sinna mind ka wõtsid Hinge hei-
tes armasta, Armastusfest mulle tõtsid Appi hal-
lastusfega: Jēsa holeks sa mind andsid: Sur-
res pallusid mo eest; Riisti waewa mo eest kanda-
sid, Eest mind peastsid wiha käest.

5. Arm! kes linnitasid mulle Jo ni mitme hä-
waga

waga, Et ma piddin jäma sulle Sinno panna
lõbratta, Arm! siis wotko sinno südda,
on urmine, werrine, Waigistada keik mo häda
Mis siin juhtub mianule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja mind
külges seal Kaddumatta warra saatnud: Mind
ma so werre peäl, Oh, kui wägga siis sind
nan, Et sa hawatud mo eest. Te et sinna
ges hingan, Kui hing lahkeb ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja ma
ma hinge eest Külma hauda olled läinud,
ma tannan süddamest, Et sa wallus hinge
sid, Et woin ikka ellada; Önnistusse mulle
sid: Iggawest mind armasta.

258.

Liebe, die du mich zum Bilde se.

Wisil: Jummal ning taewa Loja se.

Arm! kes sa mind olled lonud Ömma näo
rele; Arm! kes patto wasto tonud Ömma
tust mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen,
pääralt ikka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitanud Enne kui
lobud weel; Arm! kes innimesseks sanud, Keik
meie wisi peäl. Arm! sind ärrawallitsen,
pääralt ikka jään.

3. Arm! kes sa siin kannatasid Mo eest surma
hukkatus; Arm! sa nenda walmistasid Mo
rõmo, önnistus; Arm! sind ärrawallitsen,
so pääralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Wata
tõdde, sanna, te; Arm! kes ennast orjaks

Et mind aitaks truieste: Arm! sind ärrawallits
sen, Et so pääralt ikka jään.

5. Arm! kes omma ikke alla Pannud mo meelt
ihhoga; Arm! kes sa keik melewalla Mo käest
mõtnud, süddant ka: Arm! sind ärrawallitsen,
Et so pääralt ikka jään.

6. Arm! kes palludes käed tõstab Mo eest, ja
mind armastab; Arm kes ausast mo eest kostab,
Berrega mind lunnastab: Arm sind ärrawal
litsen, Et so pääralt ikka jään.

7. Arm! kes wottab minna kehha Ärratada
haua seest! Arm! kes annab mulle nähha Au ja
rõmo iggawest: Arm! sind ärrawallitsen, Et so
pääralt ikka jään.

259.

Jesu Kraft der blöden Herzen, ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja se.

Ärra waimo toetaja, Hingamine wallo sees,
Ähhastusses rõmustaja, Jesus! arst, kui
surn on käes, Kallis rohhi, mis siin ikka Par
randanud hinge wigga.

2. Pääris-pat on wägga rikkund Süddant kur
ja himmoga, Ihho, hinge läbbi tikkund, Et ma
ollen ellota: Keik mo werri, keik mo üddi On
üks hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, ilm mo peäle Ömmad noled
aiawad, Ja mind, kui ma tousen, jälle Patto
alla lükkawad, Et ma sattun häbbi sisse, Enne
so saan hingamisse.

4. Kui mo waim sind wottab nouda, Kelab
laiskus tedda weel: Kui so waim mind tahhab
hoida,

hoida, Nakkub sedda lihha meel: Ei ma suda en
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma ihu
hust peästada! Sa, mo arst, ja wäggew Jo
sand! Woid keik wigga parrata: Sa woid wai
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Tehha sinno
farnatsfeks; Siis so werre wäest mo; többi Pa
raneb so kitussfeks. Kui so waim mo harwad woi
ab, Siis mo südda abbi leiab.

7. Kui sa siis, mo peästia! wöttab Jesu mo
sees ellada; Käl siis keik mo soned töttab Päitma
ue elloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,
ja full kitust anda.

260.

Fahre fort, fahre fort! Zion fahre ic.

Ommal Wisil:

Eddasi! eddasi! Sion minne walgusfes Eddasi,
ja seista noua Esimesse armo sees, Eio
hallitasse joua, Kitsast uksest minne allatsi Eddasi,
eddasi.

2. Kannata, kannata! Sion wotta orfani
Hädda, laitmist julgest kanda! Olle ustaw sur
mani, Jesus tahhab kroni anda Sion, kui us
wottab hammusta, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane, kui ilm
Rörkust, rahha wottab näita, Pöörge ärra sef
so film, Ärra köhna pole heida: Sion! ilma rö
must foggone Taggane, taggane.

4. Selleta, selleta! Sion waimo selleta, Kes
sind keikipiddi kiusab, Jätta tedda kuulmatta,
Käl

Käl ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja
kurja wotta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Tungi niid Jummalas-
se, Sion minne waimus wahwaks, Ärra jä
täps surmassa, Jesusse sa haljaks oksaks Sion
näust tikka wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion wäes end ilmuta,
Et se wenna arm on sütud, Näita, mis se teeb
soga, Kellest prudiks olled hütud; Sion, et uk
lahi tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks jä, kindlaks jä! Sion pea mis sul
on, Ärra wotta leigeks minna, Waat, et liggi
jouab kroon; Mis on tagga, jätta siina.
Sion, kui on wiinne hädda kä, Kindlaks jä,
kindlaks jä.

261.

Hüter, wird die Nacht der Sünden ic.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd ic.

Ehes löppe pea wahhimees, Se patto ö, kus
ollen sees? Ous sedda ödd weel paljo; Ehs
kau wahhest pimmedus Mo süddamest, ja hole-
tus, Mis korwam on kui kaljo.

2. Oh saaksin nenda walgustud kui Ma saab
pärawast römustud; Mo hinge päike touse! Ma
ollen külm ja seggane, Mo walgus ja mo karja-
ne! Oh tötta tulles, juse!

3. Sest meie udes seadusfes Jo ellame, ja tund
on käes, Et walgus peab sama: Ma siiski rum-
malusfega Weel pean taplema, et ma Ei öppind
weel sind tundma.

4. Jo meie ö on löppenud, Et sa mo Jesus,
touse.

tousenud; Mind õ weel finni hoiab: Sepärast
wotta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kes
walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tööd Woin tehha,
kui ei nä kui ööd, Ja mul so joud ei tõtta? Kuis
armastust woin näidata, Ehk allanduskes ellan
da, Ja patto õ tööd jätta?

6. Oh süta omma tuld mo fees, Et hingel pole
leks enneses Nüüd ennam waewa nähha; Ma
ollen pimme usfite, Mind walgusta, mo Jesule!
Et jouaksin head tehha.

7. Kül aimoke on moistuskes, Hing polle siiski
walguskes; Sa kallis Jesus isse, Sa pead päite
ollema, Ja mulle walget teggema, Ning paistma
süddamesse.

8. Hing! filmade eest pead sa Keik katted ära
pannema, Reed keelwad walget samast: Siin
peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama
So süddant walgustamast.

9. Mo filmi putu, terweks te Ja Kolbawaks,
et selgeste Ma selletan keik tehha: Sest siis on
õige hädda kä, Kui päwal filmad ühteke Sest
walgest ei woi nähha.

262:

Solt' ich meinem Gott nicht singen x.

Wisil: Wotta Josandat nüüd Rita 20

Es mo lohus tänno tehha Jummalale ilma
peäl? Sest ma saan kül keikist nähha, Kui
ni helde temma meel. Polle muud kui armas
südda, Mis on temma waimo sees, Et keik hoiab
kannas

kannates, Kes siin auustawad tedda. Aeg keik
asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

2. Mi kui kotkas poiad mattab Omma kahhe
süwaga, Nenda ka mind Jummal kartab Keiki-
pidi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jh-
ho, hinge andis mull', Ja ka pärrast toidust kül
On mo kätte rohkest todud. Aeg keik asjad lõp-
petab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Poeg ni kallis olle: Mo'eest annab
tedda ta, Et ta piddi pörgo tulle Kustutama
werrega. Oh need armo süggawuskes! Kuida
wõib mo nõdder meel, Ehk ta ussin kül on teäl,
Moista keik need armastuskes? Aeg keik asjad
lõppetab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo, õigeks saatjaks Temma an-
nab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks,
kui on hädda käes; Et ta minno süddant täidab
Pühha kalli usfoga, Mis teeb surma kadduma,
Pörgo temma finni lõidab. Aeg keik asjad lõp-
petab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel on ta noudnud, Keik head
tehha järgeste; Jhhule ka appi joudnud, Kui sel
olnud keik ka; Kui mul joudo polle olnud, Ja
ma seisin abbita, Siis on omma rammoga Jesus
mulle appi tulnud. Aeg keik asjad lõppetab,
Jesus ikka armastab.

6. Taewas, maad ja nende wäed On mo kas-
suse seätud, Mis filmi näab, mis katwad käed,
On mo kätte jaetud, Weiksed, willi ja keik roh-
hud, Örgus, ja mis mä-e peäl, Mis on metsas,
meres seäl: Se keik täidab meie lõhhud. Aeg
keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

a 2

7. Kui

7. Kui ma maggan, temma murre *Walmoh*
 Kinnitab mo meelt, Et ma pattusse ei surre: *Ja*
 Ka tunnen armo seält; Kui mo Jesus polleks tul-
 nud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma olleks ab-
 bi saand, Kui mull' hädda fätte tulnud. *Aeg*
 Keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

8. Monda suurt ja rasket hädda On Eil lura-
 rat walmistand; Ei ma ial tunnud sedda, Ei se
 minno liggi saand. Ma sain ingli abbi nähha,
 Kes on saatnud kaugele Arra, mis se waenlane
 Mulle püdis pahha teha. Aeg keik asjad lõp-
 petab, Jesus ikka armastab.

9. Ni kui issa murret kannab Igga ühhe lapse
 eest; Ehk ta wahhest hirmo annab Neil, kui
 eksiwad ta käest: Nenda wottab minno Jesus
 kannatada minnoga, Ei ta raiu moõgaga:
 Witsa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asjad
 lõppetab, Jesus ikka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja hawab, Ehk on kibe
 minnule; Siiski mulle kasso sadab, Kui ma
 mõtlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui se
 kes mind armastab, Ilma feltfist lahkurat, Nih-
 ti läbbi taewa tommab. Aeg keik asjad lõp-
 petab, Jesus ikka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Pean kindlasti mõe-
 lema, Risti-innimeste hädda Peab üksford lõp-
 pema Kui on talwe ofsa sanud, Tulleb sui: rõõm
 nendage Tulleb risti järrele Sellel, kes on kate
 natanud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka
 armastab.

12. Et nüüd Jesu armastusesse Polle ofsa näh-
 hage, Sest ma pallun allandusesse, Issa, kui

so lapsokle: Te, et woin sind auustada Keiges
 ommas ellus tõest, Oõd ja päwad keigest wäest,
 Kunni saan sind armastada Ja sind kita südda-
 mest Teises ilmas iggawest.

263.

Guter Hirte, wilt du nicht ic.

Wistl: Jesus õnnisteggia.

1. Eks sa heida, Karjane! Armo omma lamba
 peale? Wotta mind so süllesse, Juhhata
 mind bige tele. Eks sa tahha hädda sees Aidata
 mind, abbimees!

2. Wata, kuidas eksin ma Kalkspiddi, oh mis
 murre! Tulle, wotta, wi mind ka Omma lam-
 bokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus keik
 lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Nende hullas tae-
 was nähha, Kes sind kiitwad järgeste, Ükski
 woi neil' kahjo teha; Nõmo sawad kartmatta,
 Ei woi ial eksida.

4. Sest siin on mul kitsas kã, Minna ellan
 mures järgest, Waenlased ka allate Minno
 ümber piirwad kangeft, Et ma waene lambokle
 Rahho ei sa ialge.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele ossaks
 jãda! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin
 lahti sada: Wi mind omma lambokesti Taewa
 lauta hädda seest.

264.

Erschein du Morgenstern.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 20.

End näita koido-täht, Pääw paista mulle le-
gest, Mo Jesus! walgusseks Ja minno seise
järgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda
Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks,
Et läbhaks keik mo tõe So armastuses puhtaks;
So walgus täitko mind, Et Isfal' au sest saaks,
Ja temma armo leel Mind paistes kosjutaks.

3. Null' anna sinno sees Siin kää ja keik teha
ha, Et pimme, kawwal nou Jääks keikis minnu
mahha; Mind omma filmaga Kätpiddi tallota,
Et sinno järrel kääin, Rui ele läbhäd sa.

4. Te et keik põlgades Sind üksi meles hoian,
Sind ommaks walgusseks Ja elluks ifka nouan;
Mo kõrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis
räägid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

265.

Ihr armen Sünder kommt zu Haus 20.

Wisil: Keik tulge minno jure näid 20.

Et tulge kofko, pattused! Et ruttage sü-
sed! Rui koormatud, ja waesed; Waat,
Jesus süddant lahti teind Neil', kes on wägga
kurwaks läind, Ja tundwad wiggadused.

2. Ta wottab wasto pattused; Siis tulle: Jes-
sus pallub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Oh!
tulle nuttes, uskudes, Ta jalge ümber hakkades;
Ta wottab hallastada,

3. üks

3. üks karjane ei lammastike, Mis eksind on, ja
näljane, Et jätta ial mahha: Ühheksakümmend
ühheksa Ta jättab kõrbe holeta, Ja otsib ühhe
tagga.

4. Waat! Jesus otsib süddamest Sind ärra-
kaddund lambokest, Kunni Ta saand sind leida.
Oh! hing! end leida anna ka, Ta hawadesse
poe sa: Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene
tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma ol-
len tal, mis eksinud, Ja pattudega wõrkutud;
Mind peasta, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka Jo wägga ol-
len lahkund ma. Niid taggasi mind hää So
lamba lauta; wotta sa Mind jalla-kimpust peäs-
tada. Mo südda muud ei püa.

7. Te, et so lambokessseks jään, Ja sind, mo
ainust karjast nään Siin ellus, surmas ifka; Te,
et ma-ilmast põggenen, Rui Jummal laps,
murretsen, Et tühjast ei sa wigga.

8. Mind peasta, Jesand! allati: Mind hoia
järgest surmani, Et uskus ellan ifka. Mind
hoia sinno õigusseks, Ja õige pühhitsusse sees;
Siis polle karta wigga.

9. Oh! wotta omma tuikest, Mis kaitsemist
püab sinno käest, So hawus warjul hoida.
Mind kela patto teggemast, So waim mind
wotko wäggewast Ka linnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen! sinkt, ja sincket hin 20.

Wisil: Armas Jesus! arwita 20.
Hinged! allandusse sees Heitke ennast Peästia
ette;

ette; Wotke dige usso wäes Selge armastuse
lätte; Urge liaks kurwastage: Rõmus endid
allandage.

2. Jesand paljo head on teind, Meile ilka ab-
bi saatnud, Meie rõdm on sureks läind Eeli,
mis südda ihaldanud: Sedda Jesu liina näme,
Waimus, ja nüüd lätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil teised tun-
nistanud! Ühhes nouus olleme, Redda Jesus
walgustanud: Süddames kül same näha, Mis
seäl sammas tulles tehha.

4. Waat! se keik on teadmatta Ilmale, mis
sõgge, rummal; Sellele on moistmatta Keik,
mis süddames teeb Jummal; Kui waid hoiamis,
mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne.

5. Pühhade suits püsti jääb, Se, mis nende
palwest touseb, Meie näme, et se läab Rõggeste,
ja ilka suitseb. Ingli passun kängesi hüab, Ar-
mo kulutada püab.

6. Waimus kinni hakkame Teine teist lätpeidi
isse: Ühtlase keik waume Armastuse pohja he-
se, Ühhesi armo kaljust jome, Ühhe armo te peal
käime.

7. Küllab hädda tunneme, Et se te on ohhaka-
ne, Mitmes waewas olleme; Siiski meie kan-
natame: Parremat teed ei woi olla, Kus peal
woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Wasfikad ma- ilma tal-
lis! Tehke kül, mis tahhate! Meil' on teine ello
kallis: Omma ello kautame: Seie surses ello
same.

9. Agga, Nem! mis olleme, Et meid passuna-
ga

ga hüad Ohho söma- aiale, Ja meid heaga täita
püab? Meie waesed ehmatame, Et so armo näh-
ha same.

10. Meie wasto wõttame, Mis sa armust tah-
had anda; Palludes nüüd tõtame, Et sa mur-
ret wõttad kanda, Et sind ilka armastame, Ja
so sarnatseks siin same.

11. Jesa aeda harrima Peab sures kannatus-
ses; Taimed lähwad närsina Esimeses hak-
tatuses; Muldas seemned räppastawad, Enne
kui need haljandawad.

12. Keik so õnsa waewa sees Tahhame tööd
truisi tehha; Jesand! olle abbimees, Kunni sa-
me rahho näha. Kät se peäle soga lõme; Uita,
siis so tahtmist teme.

267.

Jesu! meiner Seelen Leben ic.

Wisl: Südda, mis sa murretsed ic.

1. Inge ello, Jesuke; Kes keik tunned selgeste,
Mis on waimo pohja sees, Nääd sa ommas,
nääd sa ommas wasgustes.

2. Sinna katsud, mis ma teen, Rägim, nouan,
iggatsen, Mis ma ial hakkam teäl, Arwab ärra,
arwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tahhad,
tehha saan, Uita et nou korda läab, Kauta,
kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Ilka on mo meleff
hea, Waewas ni, kui rõmo sees, Ni siin, kui
keäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist möda teeb, Se kül ingli ello
nääd,

nääb, Ja woib pörgo wallus ka Omma hinge,
omma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tunneb
kül, Et ka taewa rigi sees Pörgo-waew on, pör-
go-waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Omma tahtmist
wihtama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo
sees woib, wallo sees woib ellada.

8. Ennesega woitslema, Omma tahtmist söitla
ma, Annab siin jo sagedast Naitsta taewa,
maiksta taewa maggust.

9. Oh siis tahhan sundida Omma süddame, et
ma ihtegi ei hakka teal, Kuid mis tahhab, kuid
mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Ets ma sedda
iggasse? Lükkad sa mind pörgusse, Mis sa teed,
se, mis sa teed se on hea tö.

11. Agga sinno hinge koorm, Berre higgsi, kibi
be surm Naitwad, et se ial sul Meles polnud,
meles polnud tehha null'.

12. Tahhad siiski sa mo peäl Ue waewa panna
weel, Et ei kuski rõmo nä, Sündlo sinno, sündlo
ko sinno tahtminne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulles palweffi
lahkuda: Siis ma mõtlen: egga ma Tahha, mihi
ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Juhtub mulle teotus, Wangus, waesust,
hirmutus, Ja weel ennam kannata, Sündlo ni
kui, sündlo ni, kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhhat surma naän, Hinge häda
das nõdraks laän, Siiski saan ma rõmo sest, Et
se tulleb, et se tulleb sinno käest.

16. Kui

16. Kui sa tahhad kibbe da Nistiga mind kiu-
fata, Te, kui tunned, minnoga, Minna tahhan,
minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weel ei nä Selgest, mis so taht-
minne, Oh! siis õhkan, selleta Sedda mulle,
sedda mulle, õppia!

18. Aita, et so walgustes Moistan keiges oma
mas töds, Mis on siano tahtminne, Ehk mis
petwa, ehk mis petwa lihha tö.

19. Kui mind aiab minno meel, Ehk ka kiusab
lihha keel; Kela sa nouks armamast, Ehk kül
naitaks, ehk kül naitaks illust.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita tehi
ha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad,
mis sa tahhad üllewel.

21. Aita tehha Jesuke! Kurja lihha tallitse;
Ei sa forda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta
sinno wäes.

268:

Meine Seele, wilt du ruhn, ic:

Wisl: Armas Jesus armwita ic:

Hing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe
ikka nähha; Kui sa puad, et ei sa Himmud
sulle waewa tehha, Wotta Jesust armastada,
Agga keik muud unnustada.

2. Ei weel ükski kurbaks käind, Et ta Jesust
armastanud; Ei weel ükski hädda näind, Et ta
Jesusele sanud; Jesust üksnes armastama, Se
on tdest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab
parrast tullo. Temma arm sull' annab ka Dae-
wast

b 2

waſt rõmo, taewast ello. Temma arm teeb et ſiin waewas Sinno järg on, kui ſeäl taewas.

4. Kui nüüd piin ja ahhaſtus Sind ei pea ſinna ni wõtma, Kui ſull' õige rõmuſtus Ja täis raha ho peab tõtma; Wotta Jeſuſt armastada, Aga ga keik muud unnustada.

5. Woi hing! et ſa moiſtmatta Sedda rahho polle püüdnud, Egga enne kartmatta Ommaks kalliks warraks hüüdnud! Nurra, wotta waewa nähha, Et ſa joudnud nenda teha.

6. Ilma hüüd, au, rõmuſtuſt Wotta patto muddaks panna, Ei need kela hirmuſtuſt, Ei need tõſſiſt rahho anna; Jeſuſt üksnes armastama, Se on: tõſſiſt rahho sama.

7. Oh ſiis wotta ommast käest, Kallis Jeſuſ! mulle anda, Et ſind keigest süddameſt Woikſin üksnes armastada. Et ſind nouan, keik muud jättan, Sedda nouan, senna tõttan.

8. Armastuſſe waimoga Minno süddant hästi woia, Ja mind, et ſo helduſt ka Maitſen, juhha ta ja hoia, Et ſind ühte puhko nouan, Ennaſt jättan, ſulle jouan.

9. Mis kül ſe hing tunda ſaaks, Kes ſind puhkaſt meleſt nouab; Kui ei tahhaks, himmuſtaks Muid, kui ſind, kus pole hoiab? Sell' ſa armſam, kui keik, ollud, Ja ſeks, mis ta tahhab, tulle.

10. Hingaminne, rõmuſtuſ, Peäſeminne keigest hirmuſt, Rahho, ello, õnniſtuſ Tulleb, Jeſuſ, ſinno armuſt, Aita, et ſind täieſt nouan, Ja ſo pole kowwaſt hoian.

11. Kui on Jummal süddames, Siis ta armastama ſatab; Et ta alles on ſo ſees, Armastuſſe

tuſſe teggo näitab: Jummal waim käſſib tedda Ning ka Jeſuſt armastada.

12. Armo leel, ſa pühha luſt! Sõta põllema mo mele, Et ma nouan armastuſt, Hia ikka minno peäle: Wotta Jeſuſt armastada, Kui ſa tahhad õnsaks ſada.

269.

Meinen Jeſum laß ich nicht ic.

Wiſil: Eks ſa heida Karjane ic.

Jeſuſeſt ei jätta ma, Et ta mo eest podud riſti; Seſt mo kohhus hakkada Demmaſſe kui tak-ias linni: Ta mo ello, walguſ ka, Jeſuſeſt ei jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jeſuſt, Funni Ma peäl ellan: Ta peäl lodan süddames, Koggone ta omma ollen: Keik meel läib ta peäle ka, Jeſuſeſt ei jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitſminne, Lõpko tunda ma, näggeminne, Lõpko ära haſſiminne: Tulgo wiimine tunnikenne: Kui ka lähhan ſurrema, Jeſuſeſt ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui ſaan ta palle ette, Kus keik õiged rõmoga Sawad uſſo palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Jeſuſeſt ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmuſta, Ei ma-ilma, egga taewast, Jeſu walguſt tahhan ma, Kes mind peäſtiſt kohto waewaſt, Leppitas mind Jeſuſeſt ei jätta ma.

6. Ei ſiis Jeſuſt jätta ma, Hoian ikka temma pole: Jeſuſ ſadab lõpmatta Mind ka omma ello jõe.

jõe. Onnis on, kes ütleb ka: Jesulest ei jätta ma.

270.

Jeh wills wagen ic.

Ommal Wisil:

Jesu ristist: tahhan rätida. Se on wiisist: Illus, armas ka. Agga waat! mis julgen ma? Temma au on lõpnatta, Siiski tahhan: Kui laps, kõnnelda.

2. Sinna tõest: Olled armoke, Armastamast: Sa ei wäsi. Ni kurb polle üksige, Kes ei sinne must rõmo nä, Kui so pole: Hoiab korwaste.

3. Kristi lödud: Kallis Peastia Rihhuta nüüd: Mo Halleluja. Sest, kui minnestaksin teäl, Mul woid helliseks üks heäl Jesu ristist: Meel saaks ärkada.

4. Jesus! kange: Kristis pinatud, Meie si eest: Wägga waewatud Jesand, wannas seadusfes! Sullane waid ue sees! Sa tood õnne: Mis meilt kaddunud.

5. Anna meile: Kes hea melega Tahhaksime: Sulle ellada, Onnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse: Meile ilmuta.

271.

Jesús Christus Gottes Lamm! ic.

Wisil: Armas Jesus arwita! ic.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sanud: Ja meid risti waewa al Täieste on lunnastanud: Kes nüüd patto kahhetsewad, Jesu surmast rõmo sawad.

2. Jummal isst immetõõks Kidab mis ta arm on teinud, Et ta Woeg on nende hääks, Kes on sur-

Kurjad, surma lainud. Onn se werri meid teind digeks, Käl siis kohtus same selgeks.

3. Sest kui keik on leppitud, Et woeg wottis surma nähha, Eks ta surmast peastatud, Meid ei jouaks õnsaks tehha? Redda temma wendeks huab. Digeks liikmiks tehha puab.

4. Mis weel? Kui meid poia seest Leitakse, Kes hinge wigga Arstib omma werre wäest, Et ta seal sees ellaks ikka: Jo siis pattused ja waesed Woiwad kita, et on lapsed.

5. Ritus olgo illewel! Sulle Jesa, wata kõrgest, Et pat hinges Riisab weel, Meile tülli tehha järgest: So waim meile appi tulgo, Meie els lo so sees olgo.

272.

Jesu frommer Menschen Heerden ic.

Wisil: Jesus! surma ärrawoitja ic.

Jesus! kes on õnnistusseks Waggade tru karjane, Te mind ommaks lambokeseks, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastussest Omma ello lammaste eest: Surres jo sa peastid mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoidwad karjast tagga; Karjastel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Sulle taewas, mulle teäl: Kui so armastus teeb heäle; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan sind, huab sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tundwad omma karjast; Karjane neid tunneb ka. Wita, et ma josen wahwast, Nenni da kuida jooksid sa Minno jure, kui mind wahwis Põrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa: sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

b 4

4. Lamma

4. Lambad kuulwad omma karjast, Heäle järvel jooksewad, Karjane ka kuleb karjast, Kui keik nemmad mäkiwad Te, kui hüäd, et ma kullen: Te, kui ahwardad, et josen, Et ma kulen ikka sind; Jesus! kule ikka mind.

5. Wotta Jesus! kuulda heldest Omma nõbra talle heält: Oypeta mind hüüdma järgest, Kui ei lahku hunt mo peält. Mo heäl hea so melest olgo, So rõõm mulle jälle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Utle siis: ma kulen sind.

6. Kule, Jesus! wotta kuulda, Kui ma hüän, pallun sind. Ärra wotta minnust pöördä; Ärra must aita pea mind. Käl so nimmel kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Nüüd ma ussun, tunnen ka Rõmo sust, mo hoidia.

273.

Jesus schwebt mir in Gedanken zc.

Wifil: Jesus surma ärrawoitja zc.

Jesus minno mõttes ligub, Meles seisab temma ma piin; Mo hing temma pole tikkub, Kunnid ollen ellus siin. Da on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõmo; Jesusst, kes mo ehte ka, Ärra mastan ma lõpmatta.

2. Jesus koido-täht kül ikka Hülgab minno süddames: Kui on mulle paljo wigga, On ta wäggem abbimees. Mo hing temma peäle wastab, Kui ta mind siit ärrasadab. Edo walgus olled Sa, Jesus! sind ei jätta ma.

3. Jesussele ollen wand'nud Ristmises, Kui ueste Sündsin, end ka ollen annud Temma omma maiks allate. Jesu pole tahhan hoida, Siis woin keikist abbi leida: Ellus siin, ja surmas tõest Jesu peastab hädda seest.

4. Jes

4. Jesus jääb mo jure heldest, Kus ma ial liigun, nään Minna temma armo selgest, Kui ma, mis mo kohhus, teen. Kui ma õhto wodi lähän, Kui ma warra ülestoufen, Siis on warra hilja ka Jesus mo nou-andia.

5. Jesus üks juhhatago Mind, ta nou on lait matta, Minno teud õnnistago. Keik ma hakkann temmaga, Keik mo õnneks Amen olgo, Temma nimme auuks tulgo; Siis keik hästi korda saab, Kui mind Jesus arwitab.

6. Jesus minno ello saatja Meelt ja waimo toetab, Minus rõmo walmistaja, Kui mind nõdurus poetab, Kui mo ihho kiro lähäb Ja mo ello rammo lõppeb, Ehk on silmad tuhnid ka, Siisk ei jätta Jesusst ma.

7. Jesus keiges waewas olgo Mo tru uestaw abbimees; Argo lahkuminne tulgo Temmast, Kui piin, wallo käes; Siis ei ial kisu hädda Minno hingelessest tedda: Lähhäks südda lõhki ka, Siisk ei jätta Jesusst ma.

8. Jesussele minna ellan, Kui ta omma surren ka; Kasuks tulled, et ma ollen Jesussega pärria. Uhtegi ei pea sama Jal mind tassi lahutada: Lõpko warra, ello ka, Siisk ei jätta Jesusst ma.

274.

Jesu gib mir deine Hilfe zc.

Wifil: Jummal Ma ning taewa Lõsa zc.

Jesus näita mull so joudo, Ets sa isse selgest nä Minno waese hinge pudo? Ets se so meelt ärdaks te? Ets sa tahha peasta mind Pattust, et ma tenin sind?

b 5

2. Wale

2. Walgus sinna, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löp-
pe-kord on tä; Peastja pattust olled sa, Näita
ennast mulle ka.

3. Ets mo arst ei wottaß aita Mind, kes ollen
többine? Miks ta wottis hinge heita Hawatub
ja werrine? Kuis ma surma sisse jään, Kui ma
ello jure ldään?

4. Armastus peab armastama, Heldus helde
ollema: Peaks ta siis unnustama Mind, ja
jätma armota? Jo ta wottab hallasta Minno
waese peäle ka.

5. Ni kui tulli töest põlled, Põllema ka süttitab,
Menda töest armust tulled, Et ta armo sünnitab;
Kes nüüd sedda lätte saab, Sedda walgus wale
gustab.

6. Agga mis sa aega witab Minno jure tullei
mast? Kui sa mind so ommaß litad, Arra wibi
aitamast! Joua, muido kardan ma, Et ma sure
ren aitmatta.

275:

Jesus meine Zuversicht 10.

Wifil: Armas Jesus arwita 10.

Jesus, Onnisteggia, On mo lotus, Kunni els
lan, Sedda tean; temmaga Minna wägga
rahkul ollen; Eht kül surma hirmustused Muls
le saatwad ahvastused.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Sest ma saan
ka ello nähha, Ellan pärrast ikka seäl, Surm
ei woi mull' hirmo tehha, Mo Pea Jesus mind
ei tahha Omma liket jätta mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Jaggaweste kolkos
ane

antud, Omma usfo käega Temma külge Finni-
pandud, Et surm ei woi hirmutada Mind, ei tem-
mast lahjutada.

4. Lihha ollen, pean ka lilekord jälle põrmuße
sama; Sedda tean, siiski ta Mind woib mullast
arratada, Et woin temma auustusfes Ikka ol-
la temma jures.

5. Jummalat siis töeste Saan ma ommas
lihhas nähha, Sedda ussun kindlaste, Sest mo
Jummal woib keik tehha. Ka ses ihhus igga
töeste Nään ma Jesust maggufaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde Je-
sus tunda, Pallawaks ka diete Temma armas-
tusfes miina; Agga keik se lahkeb minnust, Mis
õn ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ärdaste, On seäl rõmus
Jesu süles, Põrmusfe mind külwtakse, Sures
aues touselles, Siin ma ine waene ollen,
Waimolik seäl ette tullen.

8. Oh mo liikmed! olge teäl Rõõmsad, et teid
Jesus kannab! Arra olle kurb, mo meel, Jesus
surmas ello annab, Kui se wiimne pasfun hüab,
Hauast kutsuda teid püab.

9. Naerge haua pimmedust, Naerge surma;
põrgo hirmo! Jesus sadab rõmustus, Annab
jaggaweste armo. Temma löppetab keik waewa,
Wib teid ommas seltsis taewa.

10. Ihhalbage süddameßi Patto hirmust lah-
ti sada, Wotte aegfasi keigest wäest Omma Je-
sus armastada. Siina noudko teie südda, Kus
ep olle karta hädda.

276.

Jesu, der du meine Seele ic.

Wisil: JEsus surma ärrawoitja ic.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so Kalli suri
Maga Kurratist, et peäsen minna Lahti suri
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad
Mulle selgest teada andwad. Jesus olle abbiks
weel Mulle niüd siin ilma peäl.

2. Keigest süddamest sa noudsid Kaddund lam-
bad ofside, Kui need ühte puhko joudsid Põrgo
pole ekside. Sinna Jesus hüüdsid armust: Teie
maesed põõrge pattust! Sest so jure tullen niüd
Uskus; kauta mo süüd.

3. Minna üllekohto-orri Jella ekfin kõrwale;
Wolle muud kui patto porri Mo sees, ellan kur-
jaste: Keif mis ial mötlen minna, Põlgab sind,
oh Jummal! sinna Nääd, et hopis on mo meel
Däl ja tigge ikka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle min-
no sees; Mis ma heaks woin nimmetada, Käl
ma tunnen süddames; Ugga, et ma lihha sunnin,
Ja so armo sisse tungin; Ei se lähhä korda weel;
Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. JEsand! ma ei tea weelgi, Mis mind kur-
jast ekstitab: Minno meel on listud löhki, Et pat-
wägga kippitab: Murrest südda nõdraks läinud,
Anna andeks mis ma teinud: Arra lükka ärra
mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wõllad olled Maksnud omma
werrega. Lunnastaja! te, et tulles Se mo õn-
nistusseks ka, Et Sa piitsa harwad tundsid, Nis-
ti

ti peäl mo pattud kandsid, Oh siis kauta keif
süüd, Et jään sinno ommaks nüüd.

7. Nitto kord mind hirmutada Wottab pör-
go hirmoga Kurrat, ja mind ärratada, Et saan
kangest woitelda; Et ei suda sedda kanda, Oh!
siis wotta woimust anda, Kinnita mind üllewelt,
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre harwad, naelad, Ollas-kroon,
haud, wallo, piin, Käte ümber pandud paelod,
Aitwad keigest häddast siin: Keiad, wermed,
werre-higgi, Ja et hirmsaste sind peksti, Keif
mis ial waewas sind, Rõmustab, oh Jesus!
mind.

9. Kui ma kohto ette tullen, Ükski peäse selle
kääst, Aita siis, et lahti peäsen, Seisa isfi min-
no eest; Arra mulle mitte anna Kuulda sedda
hirmo sanna: Minna teid ei tunnege, Minge ärra
tullesse!

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa
moistab sa; Sinno surma peäle minna Mõtlen
ikka lõpmäta. Kurwa süddant mis sees kan-
nan, Sulle, JEsand Jesus, annan, Et se on
so armust ka Kastetud so werrega.

11. Niüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind
waewab waigistab: Sinna teed kül tõeks sedda,
Mis sa isfi tootab: Se ei pea ilmas sama Hul-
tatusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes
waid siin täis usko on.

12. Minna ussun, JEsand aita, Minna nõdder
pallun sind, Omma rammoga mind täida, Kui
pat, surm siin kiusab mind. Sinno armo peäle
lõdan, Ja sind ennast nähha otan, Kallis Jesus,
iggawest Pärrest usso woitlemist.

277.

Jesu deine heilige Wunden ic.

Wifil: Sion kaebab sures waewas ic.

Jesus! te, et sinno hawad, Wallo ja so liba
be surm Mo meelt ikka jahutawad, Kui on
ihhul, hingel koorm; Euseb kurri nou mo sees,
Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno ahhastus-
sed Tunnen, ja so willetsusjed.

2. Kui mo dal meel tahhab sedda, Mis mo liba
ha himmustab, Seisko meles, et so hadda Wõ-
go tulle kustutab. Riufab sadan raskeste, Niita,
et ma temmale Naitan sinno wermed, hawad,
Et ta nouud tühjaks sawad.

3. Kui ma ilm mind tahhab petta, Laia tee peäl
awwata, Jesus! wotta abbi's tõtta, Et ma
mõtlen lõpmatta Sinno lia koorma peäl, Mis
sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jada,
Kurjad himmud ärrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Nammo omi
ma hawadest, Kui neist südda lihwatakse, Sada
mulle ello neist. Olgo, kui mul hadda käes,
So rõõm maggus minno sees, Et sa mulle abbi
saatsid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Oni
nisteggia: Se mo linnitusfeks tulgo, Et ei tuni
ne surma ma: Sinno surma ahhastus Olgo
minno rõmustus: So surm, Jesus! andko
jälle illestousmist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno hawad, Wallo ja so kibbe
surm Mo meelt ikka linnitawad, Kui on ihhul,
hingel koorm. Ello otfas aita sa, Et so pole hoi-
an ma, Rõmo sinno hawust leian, Ja siis jult-
gest ärrawoidan.

278

278.

Unveränderliches Wesen, ic.

Wifil: Jesus surma ärrawoitja ic.

Jesus, üks sa olled ikka, Keigetallim lõpmatta;
Wagistama Jesa wihha Omma kalli wer-
rega Tullid, wotsid armo heita Meie peäl, ja
lasto täita. Sinna piddid surrema, Et ma piddin
peäfema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes
wiggata. Mis sull' teggi sedda himmo, Et sa läl-
sid surrema? Oh saaks must so südda nähtud,
Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin
sellega Omma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
usfike, Ennast sinnust rõmustada: Sedda wäärt
ma pollege. Siiski nõdral' arstiks tulled, Kuts-
wadele sõbra's olled; Wotta mind ka Olla peäl,
Kes kui Peetrus nuttab teäl.

4. Minno peäle ärra wata, Keige au wäärt
Lalleke! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
kaugele. Sinna moistad selle luggu, Kedda
waewab patto suggu, Et sa higgi, werre sees
koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wagga lami-
mas, kallis Tal! Kui sa soudsid hadda laewas
kange wihha tule al! Meie pattud teotasid Sind,
so liikmed wenniferasid; Agga nenda olled sa Lep-
pitand meid Jesaga.

6. Last' mind sedda sõbrust maitsta, Mis jääb
kindlaks iggawest, Last' mind werre hinda mait-
ta, Mis sa walland minno eest, Kandes Jesa
ees mo hääbi Imme-armastusse läbbi Waimo
ello saatsid Sa Meile jälle sellega.

7. Muu

7. Mul' so südda lahti olgo, Ja so külje ulsete:
Minno südda siina tulgo, Kui naan, et ma wäe-
tife. Joosko minno waim, mis nõdder, Sin-
no hawusse, kui pödder Josef nelta karates,
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üdidi, konna
did ka; Minno waim uut rammo sago, Eal!
sull' uskus ellada: Berrega mo süddant woia,
Diges wabbaduseses hoia, Ei siis tapja minnu-
se Putu, ma jaan rahhule.

9. Eal, sa andsid ennast mulle: Sinno hõõks
süddanest Annan jälle ennast sulle, Jaan so om-
maks iggawest. Sa nüüd läinud auu sisse Jõgli
seltsi: tomma isse Ustaw Eal! so järvel mind,
Et seäl jouan kita sind.

279.

O du allertiefste Liebe ic

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

AEigeüllem armo walgus, Mis on armast
Jesuses! Sedda nouan, et so selgus Jõka
paistaks minno sees: Anna mulle walgustust,
Rahho, õigust, rõmustust, Panne neid mo süd-
damesse, Wotta mind so sülle sisse.

2. Üpres maggus arm ja heldus! Kül ma olen
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et
hing on ni wigane: Agga sa, mo abbimees, Nih-
ku omma surma wäes, Mis mo süddant rojane
tanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et, mis wägga
himmustan, Keik mo raske hinge tõbbi Raub, ja
ma terweks saan. Jesand Jummal! armuta,
Wotta otsa, pallun ma, Wanna ello peäle teha
ha, Et uus ello olleks nähha.

4. Et

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis ja ka min-
nusse, Minna annan ennast sulle Orjaks sinno
rigisse. Soga mind nüüd ehita, Ja so sees
mind kinnita, Et ma sinno pole hoian. Te, et
sedda õnne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kal-
lis hinge kroon! Olgo mull' so ihho roaks, Ja
so werri, mis ma joon. Joda mind so kaewo
sest, Wotta ommast rohkest käest Armoga mo
himmo toita, Enneses mind hästi hoida.

6. Adam, on sind mahhajätanud, Ja ka minna
temma sees; Sest on hingele surm tõdnud, Ja
so näggo polle käes; Wotta omma sannaga
Sedda surmast ärrata, Anna waimo, ello mulle,
Minna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggabele Heldest wotnud
rõkida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kas-
sida. So su meile kulutab, Et se pühha waimo
saab, Kes sind iggatses ja nouab, Jõka palwet
tehha jouab.

8. Baat, se kalli sanna peäle Wottan ma
sind palluda; Segga tahhan omma mele Keiges
palwes jahhuta: Aita, et sind, armokenn! Jõka
ennam iggatsen, Kinnita mind waimo wäes, Hoia
omma armo käes.

9. Ärrata so sees mind ülles, Üksnes sulle ella-
da, Et saan rõmo sinno sülles, Ja woin ilmast
lahkuda. Ja mo sisse wäega, Anna ello, ram-
mo ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis ello mul-
le tulle.

10. Maggus arm! Et Jõsa wiikka On so läb-
bi leppitud, Ja, kui waewati so lihha, Selgeks
armuks mudetud; Oh siis pallun minna ka,
Minno

c

Minno wihha kustuta, Armastussega mind täi-
da, Et woin armo ülesnäita.

11. Aita, mis sa tahhad, nouda; Olgo, mis
ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida,
Sulle keikis anda au! Sinno sanna kuul-
minne Saatko mind, et keik mo tö Wolffs
so pühha tahtmist möda Ilka hästi tehtud
sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma päi-
rast waewama? Sada mind so külje hamast
Hinge janno aiama, Sinno hawust, kust on keik
Berri jooksnud ilma eest, Wihha tulle kustu-
tama, Põrgo hirno kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet andis
werrega, Toidust nouan, peajen waewast, Karta
mind so tiwaga: Heida mind so küljessse, Mulle
jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast ellust, Et
so pole hoian wahhust.

14. Winapu, kus külges ollen, Anna ramma
õksale, Et ma so sees kaswan, õitsen, Ja saan
walmis wiljale; Sata ommast rohkest wäest
Wägge mulle tousma tõest, Aita wilja kandes,
nouda; Jesalt õnnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wõtta, Et so
paistus magus on, Omma walgussega tõsta,
Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se püü-
weel, Et ta lihha wangis teäl, Sada tedda õige
tele, et ei eksi temma jälle.

16. Nikku keik, mis kurrat nouab, Aita ilma
kärta sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et ma
sinno surma wäes Rahholist lään magama,
Wiimisel päwal tousen ka So sees, ja so surma
pärast Taewa lään ma ilma karrast.

17. Aita mind keik sedda tehha, Mis sa mo
tõest nouad teäl, Et ma muud ei tea, tahha, Kui
mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Il-
ma sinnota ei te; Juhhata mind, Jesand selgest,
Sulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gefellen 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

Res tahhad tõest armastada, Teist kõrwast se
ei sallige: Kaks päikest ei sa walgustada
Maad ühtlase seält taewa seest: Kaks wastast
herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes?
Ois Jummal warraks arwada, Miks tühjad
asjad sind siis pettes Weel joudwad kinni pidada?
Peab ta sind prudiks kutsuma; Siis pead
sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis
tedda üksnes himmusta. Ja ärra laste ennast
woita, Waid tühja rõmo unusta: So lihha
peab surredma Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wottad sa siis omma mele Weel sed-
da, mis siin mahajaab, Ja ürrikesse rõmo peä-
le Sul iggaweste wallo teeb? Kas tühhi aur
sind peab ka Siin waimul läilaks teggema?

5. So filmad sind kül rõmustawad, Kui tüh-
jad asjad kätte saad; Siis agga hästi nutta sa-
wad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nut-
tes külwawad, Need õiskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need innimesed, Kes
enne wägga ahneste Ma ilma hüüd ja rõmus-
tusfed Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl
põrgo-

põrgo=tulles waewa naab, Ja us se mäddand
tehha söbb.

7. Ma-ilm wiib ommad surnud hauda, Ja
neid ei ial ärrata: Käl ommadel' woib Jesus jou-
da Au, ello anda lõpmatta: Ea auustab siis
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Iim, miks so asjad tood mo ette? Mis on
mul soga teggemist? Neid palku omma laete
kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui jääb mo
osfaks Jesuke, Siis keik mis tahhan, on mo lä.

281.

Christi Blut und Gerechtigkeit.

Wissil: So hing oh Jesus! tehko mind.

Kristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub
Ja kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kohto ette ma, Ei ükski julge
taebada: Ma ollen andeks andmist saand, Eal
on mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti külge jääb: Käl uhke
kurrat tedda naab. Siis wõlla ramat kauti,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk olleks wõlla ramat ka Käl kirjutud mo
werrega; Ma ollen puhhas lahti sest, Ja keigesi
wõlla sundmissesest.

5. Miks kurrat Kristust risti löi? Sest tem-
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta käest lae-
dumad, Ja Jesu kätte lähhawad.

6. Ma tean: kurrat isfi ka Naab, et ta käest
õigussega keik innimesed lahti saand, Et Jesus
wangid lunnastand.

7. Jesus

7. Jesus on minno Jesand nüüd, Se pühha
Eal, kel polle süüd, Kes risti surnud minno eest:
Ma ussun sedda süddamest.

8. Et temma werri, ussun ma, On illem war-
ra osfata: Keik armo täius tulleb sest, Se mak-
sab taewas iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Weel paljo
ennam olleksid: Käl kurrat werre hinda naab;
Ea ilma saab, mis temmal' jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
katusse siise jääb, Keik lunnastud on iggawest,
Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
omma Poia surmaga Weel ennam ommas koh-
tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Käl olleks sü siis tassutud; Kurrat waid
olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
Et Jesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-
han taewa miina siit: Keik inglid! pange tähhe-
le, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk Dalle armust ellan ma Ea ténistus-
siggata, Keik kurja woidan peälege, Ja patto
surmani ei te;

15. Siiski, kui taewa tullen ma, Ei headust ma
ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattune,
Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Dallele, Ja pühhad
hinged ühtlase: Kui ramat lahti tehakse, Et
pattused on, nähakse.

17. Mis pulma-kuub sul, küsid sa? Mo Jes-
us isse, wastan ma; Siis kattis ta mind häd-
dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli kue hoidsin ma, Sest iesti luggu sellega, Et Kristus omma werrega Ka sedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult kuesitakse weel: Mis tegid sa ma-ilma peäl? Siis ütlen: Kitus Jesusest, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teadsin, et ta werri ka Keik pattud wotnud uppata, Siis oli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patto nou.

21. Kui tulli kurri himmo peäl; Ei se woiwad fundida mind seäl: Sest lusti, uhkust, ahnust ka Ma woitsin Dalle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid läbi hemat noud wotsin ma: Ma kaebisin sedda Dalle Siis peäsin lahti allate.

23. Sest kurjad waimud lahkurad, Et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Dalle, Seda ma saatsin kaugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõõmu tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waimo wä-est lauldas:

25. Keik au nüüd olgo Dalle seft, Et ta on tappetud mo eest, Ja on keik pattud kautand, Et tõlbaraks ma temmal' saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se keik mo mõtte meel: Et risti-rahwast tahhan ma Se armo tele juhata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sinu no Poia werrega Ni wägga wotnud armaata, Et ei woi arraarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõesti, Teid pal-lun minna süddamest, Et teie muud ei kuluta, Kui sedda üksi lõymatta.

29. W

29. Weel ennam pallun õppiad, Et Jesu wer-
rest rätivad: Sest igga hing sin tühjaks jääb,
Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle kidetud, Et olled lapses
fundinud, Mind lunnastand, ja ilma-ma So
kalli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda
pattust peästada, Kes tahhab kui üks pattune
Weel kippuda so werresse.

32. Au kunningas, mo Jesuke! Sa Jäsa
poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta,
Mis so pool' hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawast
tahhan tunda ma, Seäl kitelda so digusses, Ja
sinno werre kue sees.

282.

Wenn ich in Todes-Nöthen bin ic.

Wist: Kui surma tund on üks ees ic.
Kui ollen surma hädda sees Ja kusti nou ei
leia, Siis otsin Jesu hawades Ja surmas
abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo ras-
te patto koorma al, Ka surma, põrgo wasto.

2. Ei hädda woi sin ilma peäl Ni palju wals
to sata, Mis Jesu surm ja hawad teäl Ei jouaks
parrandada. Ja surm mo ello, kasso ka, Mo
totus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja
warra.

3. Ja käsfi, jalgo firrutab, Mo pattud wot-
tab landa, Ja omma pea nõrgutab Suud mulle
heldest anda. Ja lasseb külge pistada, Et selle
seft woin wadata, Kui wägga helde temma.

4. Se dige armo üks on se, Mis ilka seisab
lahti.

lahti. Kui Noal olli hädda kã Ja temmassi lab
wa tehti, Et upputusfest peãsis ta Siis omma
naese, lastega, Ni peãstwad Jesu hamad.

5. Neis tahhan minna diete End ikka wõr-
jul hoida, Kui õnest puusi üks linnoke Wõib tui-
sus aaset leida Ni kawa, kui se waikeks jääb, Ni
mo hing ello puusse lääb. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses komwa kaljo löi, Et wõljas
jooksis wessi, Ni Jesu külge pisteti, Kui olli pö-
dud risti, Seält jooksis werri, wessi ka, Se hõ-
likas on lõpmatta, Mis jahutab mind surmas.

7. Mull' anna õnfast lahkuda, Oh Jesu! kõ-
gest taewast, Oh! Jesus õnnisteggia, Mind peã-
ta surma waewast. Oh pühha Waim! uk-
lahti te, Wi iggawesse ellusse Mind armo kae-
wo jure.

8. Nüüd tunnen rahho, rõmo sest, Et sa mind
lunnastanud, Keif kurwastus mo süddamest
On nüüd jo ärra sanud. Mo hing, et minne,
Zummal ka Wiib pühha ingli feltliga Sind tae-
wa rigi sisse.

283.

Wer im Herzen will erfahren ic.

Wisil: Armas Jesus sind ma pallun ic.

Kui sa püäd tunda sada, Et se taewa Kuni-
ningas, Jesus, wottaks halledast Ennast
sulle ilmutada; Otsi tedda kirja seest, Kunni lei-
ad süddamest.

2. Otsi kui need targad tedda, Kunni tõe-
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis kü-
õnneks kida fedda, Seft et sulle rohkeste Wal-
gust, õigust antakse.

3. Kui

3. Kui sa olled Jesust sanud, Siis so sees ka
tõeste Tunnukse ta au ja tõ, Mis so hing on
kautanud: Temma wägge tunnukse Warsi wai-
mus selgeste.

4. Siis keif juttud ja keif kõnned On sest hel-
dest Jesusfest Ja ta armo paistmissfest, Fedda
noudwad himmud, mõtted, Kunni fedda kallikest
Kätte sawad koggonest.

5. Need on kangel Jesukesest, Kes au takka
aiawad, Riikust, rahha püawad, Riitewad siin
tähhast kombest, Ilma rõmus ellawad, Lihha taht-
mist teggewad.

6. Kül need waesed üllesnäitwad, Et neil pim-
medus on kã, Seft et nemmad hulluste Tæ-
wa warra ärraheitwad, Wortwad pühkmed selle
est, Mis neid peãstaks surma seest.

7. Egga need weel Jesust otsi, Kes, et korra
peãstaksid, Ennast selgeks sataksid, Oppiwad
kül õppetusti, Lähwad kirko, pihstile, Ja ka püh-
ha lauale.

8. Teed sa fedda wiisi pärrast, Mõtteldes, et
seft saab kül, Siis seft polle kasfo full: Seft sa
peäd süddant aufast Zummalale kinkima, Jesust
uskus orsima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled
õppimas, Jutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka
rõõmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse,
Ja hing puhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu et-
te astuma, Ja kãest armo palluma, Ommas
põlwes julge olla, Seft et sa keif omma tõdd,
Wenda kui ta tahhab, teed.

c 5

II. Nita

11. Aita Jesus, et ma nouan Sebda ükemes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jowan Sada sinno sarnatsfeks Siin ja seil so kitusfeks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Sebda ilmas naertakse, Meletumaks petakse, Sind mo Jesus, ödd ja päwad Tahhan kita, palluda, So ees ausast ellada.

284.

Wisi! Voi! mis minna ollen teinud.

Ali sa risti tulles põlled, Wotta agga kani nata, Jesu warjo al siis olled, Kui sa wotta palluda: Omma südbant allanda, Wotta järgest öhkada, Kül sa siis saad pea nähha, Et so Jesus keif woib teha.

2. Kes on ilmas näinud sebda, Et on mahajäätud, Kes on põlgnud patto mädda, Ja siin armo ofsinud? Keif on wastowoetud, Pattust lahti peästetud: Wotta nüüd ka sebda teha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab Armo, hel dust, allandust, Sellel Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Otses Kohhe uskuda, Polle siis sull' karta hädda, Jesus teha woib keif sebda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waene, ussu tdeste: Se on asjata, et kaebad, Eest et Jesus heldeste Nitab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Kül so Jesus pörab sebda.

5. Touseb laebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Ikka julgust Jesu werrest: Temma peäle

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Usfu tedda allati, Ei ta ial sebda laita, Sind ta wotta tab tdest aita.

6. Keif so pattud Jesus kandis, Kui ta ripus risti peäl, Wallo sisse ennast andis, Temma sees sa ollid seäl: Sebda waewas pörgo-piin, Kui ta so heaks hüdis siin: Jummal! mis mind mahajättad, Mo eest annast warjul' petad?

7. Kui ta pallus rohho-aedas Sinno patto foorma al; Wärrisewas, sures waewas Olli siis se pühha Tal: Kül se tedda piggistas, Nenda et werd higgistas; Mi suur olli temma hädda, Kes woib arramoista sebda?

8. Kui ta rätis seitse sanna Ristis, siis sind önnistas: Kui so pattud wottis kanda, Siis sind wägga armastas: Olli wait kui tappa-tal So eest pörgo wallo al, Wottis so eest waewa näha, Sind se läbbi lahti teha.

9. Temma maksis sinno pattud, Runni need keif otsa said, Ei ta ühte patto jätnud Maks-matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda, Omma Jesust palluda, Patto wolg on tassa teha, Se waew Jesussest on nähtud.

10. Temma wottis patto wölga Ennefe süüks melega, Wottis keif neid omma selga Südda-mest, ei telega, Kustutas ka pörgo tuld, So eest, Kes sa olled muld: Eest so südda rõmustago, Omma Jesust auustago.

11. Pörgo wõtmed temma wöttis Ärra kurja waimo käest; Ei sind woi se wanna jättis Sundida nüüd ommast wäest. Ei Ta jätnud ähstege Woimust ennam temmale: Et sind Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta kuusata sind
püab.

12. Müüd on sinno kohhus ikka Omma Jes
sust tenida, Kes teeb ihho, hinge wigga Terweks
omma armoga; Anna sinna temmale Ausa tanno
allate: Jesus armastab sind wägga, Nenda
kaub patto rõgga.

13. Au ja kitus Jesal' olgo, Kes meil annud
Noia teäl: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai ohe
wiriks risti peäl: Pühha Waimo tanname,
Temmal' kitust anname. Jesus pörab rõmuse
waewa, Ja wiib ommas süles taewa.

285.

Es glänset der Christen inwendiges Leben ic.

Ommal Wisil.

Kül waggade ello siin seestpidi hiilgab, Eht
nemmad kül ilmale naeruks on läind; On
neile suur kunningas taewast siin jaggab, On
temma ukspäines ilmsiks neile teind: Mis uksti
ei moista, Mis uksti saand maitsta: Se ehte
sees nende hing wottab nüüd paista, Et Jum-
mala au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljastpoolt näitwad kui alwemad
sandid, Kes tüddi ma-ilmal, mäng inglidel on,
Ja seestpidi on nemmad armsamad prudid, Se
ehte ja Jesussest armastud kroon. Üks imme
ma-ilmas, Kes kunningal' taewas Meelt, hinge
ja waimo siin walmista joudwad, Ja temma
sees rõõmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed,
Ja patto juur on neil ka süddames weel, Ni
tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sõwad ja

ja jowad, kui tarwis on teäl. Kui wotwad tödd
tehha, Eht hingab se tehha, Ei olle neist ennam
kui teisisike nähha, Kuid et hul ma-ilma wiis
keikis jääb mahha.

4. Waat, seestpidi on nemmad Jummal
suggust, Kes neid sanna läbbi on wägawast loond,
Kui kired ja legid sest Jummalda õhhust, Kes
neile ka üllewelt toidust on toond. Need inglid
on wemmad, Kes siis ka, kui nemmad Siin Jum-
malat kiitwad, seäl rõõmsaste laulwad, Eks se
neid ei rõmustaks, kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül liguwad, ello on tae-
was; On nõdrad, ja kaitsewad, mis on Ma
peäl. Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas.
On sandid, ja sawad, mis himmustab meel. Nist
waerwab neid kängest, Rõõm jääb neile rohkest:
Jm arwab neid furnuks, kes ärraläind melest,
Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud, ennast
Ma-ilmale näitab ni, kui temma on: Siis neid
ka, oh imme! kui Jummalaid kannaft Ja kal-
liste ehhitab Jesanda kroon. Siis tulleb au
ette, Ja saab nende kätte: Siis selgeste taewas
kui päikesed paistwad, Siis keikide kuuldes
suurt rõõmo heält töstwad.

7. Ma! laula nüüd, diskage sared ja wessi!
Et Jummalda seme on alles Ma peäl. Müüd on
so ka Jehowa pitser ja kassi, Kust tunnud, et õn-
nistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad
haljama miina, kui ilmub, mis tallele pandud
neil taewas, Mis nendega ühtlase ihkad siin
taewas.

8. Mo Jesus! kes salajas hinge sees ellad, Seestpiddise ilma au, illo ja kroon! Oh anna kui ristii te peäle mind kallad, Et mulle so salaja nou armas on. Ilm hiidlo mind kurjaks, Ja piddago wodraks, Siin olgo mo ello kül woijule pandud, Kui agga so jures rõõm mulle saad antud.

286.

Mosesse ehk kässo waidleminne pattuse inimessega.

Wifil: Jummal, Ma ning taewa Loja. Allis ni julge? waene rummal! Oh sa pime peäle wihhane? Sinno pat on suur ja hirmus, Ja sa olled ikka rõmus?

Siin wahhel laula esimest salmi sest laulus: Oh! kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kes pe an armo leidma? Kes saab mull' abbiks joudma? Keil ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Waene rummal! kuhho heidad? Utte, kuhho sinna lääd? Kuhho ennast mo eest peidab? Kas sa salgad omma tööd? Wata nuhtlus, pörgo kärra! Maksa patto wõllad ärra!

3. Oh armas Jesuse! Ma tullen sinnule; Mo peäle armo heida, So helde siidant näita, Mind wotta armast wasta, So werrega mind lasta.

3. Asjata sa otsid abbi: Jummal on jo teiwa hane. Suur on sinno patto häbbi: Jummal ei sind kulege. Mõtle, sure patto peäle Tulleb kange nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peäle fulgeste Ma tahhan pattud heita, Et woiksin armo leida: Siis sinno puhhad hawad keil õnneks mulle sawad.

4. Woi! mis kurjaks olled läinud? Sul on

wudo keigest hääst; Patto orjaks olled sanud, Jääd ka sedda iggawesti: Pörgo pina pead sama, Ja ka pörgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhast, Mo kurba siidant aita, So armo mulle näita, Keil pattud kinnifatta, Ja merre pohja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Ei sa neid woi arwada: Sest sa sanud suri wõlgo, Neid ei woi sa tassuda; Weel sa ühte puhko efsid, Hirmsad on so ello wiisid.

5. Sa olled minno õn Mo armas Jesukenn' Et sa mind pattust peastnud, Ja olled neid ka süstnud So omma haua siise, Seäl ma siid sa neid isse.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja tahminne: Sinna wihkad õige tedda, Olled ikka waestane; Keil so teggo, sanna, mõtte Ei se kõlba temma ette.

6. Ehk suur mo patto tö, Siis saan neist wallale, Kui ma so werre wottan, Se peäle kindlast lotan; Kes sinno jure jwab, Keil häddast abbi leiab.

7. Ole wait! so patto hawad Haiswad offe hirmsaste. Wata, nende haisud touswad Suitso wiisi taewasse. Polle ühtegi sust kõlbo: Arwota sa lähhad pörgo.

7. Mul paljo waja kül; Mis siiski tawis mul, Mo õnneks keil on todud, So werre läbbi sadud; Sega ma wotan ärra Keil patto, pörgo kärra.

8. Jummal on jo mõõka wotnud, Walmis on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud, Poleb pandud peäle ka: Huklas olled; tead sinna? Pörgo pole saad sa miina.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta; Mul polle siiski hädda, Sa Jesus woitsid tedda, Ja sinno pühha werri wõõ mahha temma leri.

9. Kes

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes sind nenda iuhhatab? Kes so eest nüüd murret kannab? Ehk kül läst sind ähwardab. Eks sa harkka wäbhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistma?

9. So werri tõeste Teeb sure inime tõ, Et selle mõle läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peastab surma kähki, Ja patto, pörge wäsi.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnend, Wottaab ommaks temma werd, Temma peäle lotust panna ned, Siis on otsas minno kord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma lodan Jesand, sest So peäle süddamest, Et ma woi hukka minna, Et surrud olled sinna, Ja minno patto kannud, So rigi mulle annud.

11. Agga mis sa tahhad tehha? Kas sa eddespidi ka Ei woi patto ennam nähha? Et ma-ilmast hoida? Tõssi on: kui tahhad isse, Kül sa tülled taewa sisse.

11. No süddant juhata So pühha waimoga, Et karia mahhajattan, Ning sinno jure tõttan, Et woin so jure jada, Ning taewa rigi sada.

287.

O ihr Kinder, was wills werden.

Wisl: Armas Jesus, armastaja!

Lapsed! kuis on hinge luggu? Eks se pole selge weel? Dns teil' teada; et noor luggu Pea surreb ilma peäl? Teada ka, et Jesand Jummal Ennam weel kui päike näab, Ja et tõlwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jouaksin ma selletada Zeile, mul', ja teie kile, Mis on selle jure sada, Kes ei aia tõemata kuulge: kel on joud ja julgus, Et ta Jesu ligal

saab, Tedda ehhitab seest walgus, Wäljasi wägri kinnitab.

3. Julgem, wotkem otta tehha Selle peäle warsi nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Dagga nege kurratid! Minge sea karja sisse, Kui teil on se tubba ká: Lapsed! Dal teid hoiab isse, Temma jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord meil' seätud ilufast; Julge seltsi, hoidke, saate Jggamees ka omma last: Kui siis Jsa erre sate, Summardades üttele, Mis siin meie wist náte, Sitast hakkas armo tõ.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Immanuel! Meie liikmed on so párralt, Hinged ostsid ennesel; Mei' eest kárlis wõrsid mata, Erakside sees kársid ka. Keik so armo nouud sada Meie kasuks tullema.

6. Aita, et so ees siin káime, Omma tahtmist rikkume Rängekaelust surretame, Tõrkumisest lahume, Lihha noud ja ellitamist, Kawwalust ka korowaste Wihkame ja kárratsemist. Amen, nenda sündso se!

288.

Ich rühme mich einzig der blutigen x.

Ommal Wisl.

Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist harwust, Mis Jesus on tunnud kül kársist, kül jahust: Ma mársin end neisse, ja uskus neis ollen, Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen.

2. Ma-ilm! mássa, molla, ja prásni kül sinna; Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna: Ehk

D

walko

walko lööb, pitkne ka mürristab waljust; Ei siiski ma
 ki ma Jeesusest lahku, mo kaljust. Ei siiski ma
 Jeesusest lahku, mo kaljust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jeesus kii
 asub, Keik kibbedat walko ta rõmoga taasub.
 Et, süddame Jeesus! se keik mul on teada; Eest
 hakkab so ümber, ei woi sinnust jada. Eest hää
 kan so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seal tulleb mo Jeesus rõm
 fast, Ja ümber mo laela ka hakkab ni armist.
 Oh lusti! oh rõmo! mis jahhutab wägga; Kes
 Jeesust ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Jee
 sust ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jeesuse peäle käib keik minno mõtte
 End annan ta orjaks, ja keik temma kätte: Sa
 üllem mo melest nüüd ollema peab Ni kaua, kui
 Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua, kui Jum
 mal siin ello mull' seab.

289.

Ich bin ein kleines Kindelein ic.

Wisil: Nüüd on se pääw so lõppenu.
 Ma ollen weike lapsoke, Ja püan õnnistusse
 Ma ollen rammust nõdroke, Ei tea hakk
 tust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks laps
 ke: Sa peästsid omma werrega Mind waewast
 häddastle.

3. Noud, armas Jeesus! anna sa, Et tänna
 da woin sind: Ma ollen ilma kartmatta, Et ar
 mastasid mind.

4. Ma mõtlen, sest et kuulnud ma, Et mo
 noort süddant kül So andeks olled tahtnud sa;
 Se polle nalli sull'.
 5. Siis

5. Siis wotta minno süddame, Mo kallis
 Jeesus! Ma tean, et on so omma se, So omma,
 armoke!

6. Mind wotsid lapses wasto sa Nisimisses
 helbeste, Ja kui weel ollin moismatta, Mind loid
 so ueste.

7. Mo hing nüüd termeks, selgeks ka Sai
 pestud puhtaste: Kül sedda tö-est ussun ma,
 Mis on weel hinge tö?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jeesus! olle
 ma So omma, tiggenduseta End puhtaks pid
 dama.

9. Ei olle joudo ühtele Mo waese lapse käes:
 Nüüd aita Jeesand Jeesus! Sa ainus tuggere
 mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis ro
 iastab. So werri pessiis, puhtaks ka Weel pe
 ab, puhhastab.

11. Kui korristad siit ilma seest Mind norest;
 mis on sest? Ma peäsen mitme hädda käest,
 Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aasto pean ma Siin seisma,
 wannaks lään, Mo kulla Jeesus! aita sa, Et paljo
 head ma teen.

13. Kui puhhaste saan elland ma, Eest seks
 sain ristitud, Siis õnsa otsa sata sa, Ja anna
 mulle suud.

290.

Du sagst, ich bin ein Christ ic.

Wisil: Oh wagga Jummal, Kes keik ic.
 Ma risti-innime, sa ütled; Kas on tõssi? Et
 usk ja ello hea, siis hästi käib so kässi Mis
 sinna

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno usk pääw päwalt laitmotta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; kas sa püab, Et Jesust Jesandaks ka pühhas Waimus hüäd, Ei palja lelega, kas usso tõ-so lä? Kui sedda polle sull, siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; kas siis ikkab Sa sedda mis on hea? kas keik, mis kurri, wihkad, Ei Kristust armasta, kes patto armastab, Ei risti-innime, ehk seks end nimmetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma peäle Ma ollen ristitud: siis saan ma armo jälle. Waat! et sa temmaga seäl ennast kihlanud, Kas armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud? Kas olled tõeks teind, mis sinna tootanud? Kas õiges uskust sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; seest ma kules, Mis pühha õppetust; ka kirja hästi loen: Ma küsün; kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kuuljat, teggiat waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; püan sada Mo korra pihtile, seäl patto tunnistada. Ma pallun, wägga sind: mo sõbber! wasta mull', Kas pärtast sedda siis on parrem ello sull?

8. Üks ilka olled sa: so teud, mõtted, sanad. Küll pärrast pahhemad, so nouud on need wannad; Mis head näikse weel, ei paigast kelsa se: Keik on täis karwalust, kui watan õiete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen sanud ka Jesu lauast se, mis temma tootanud. Ma pallun, näita

näita mull', kas seest sull' kasso saab? Kas udes ellus sind se werri kinnitab?

10. Ma risti-innime, sa ütled, ma käin kirikus, Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõmus! Need asjad on küll siis wast head teelmatta, Kui usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Küll risti-innime ma ollen, sinna ütled: Ei sinno ellust nä ma sedda, mis sa kiitled. Kes Jesu järrel käib, se on ta pärralt ka, Selsammal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ilka wälja teedab So usk süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandik, ja õige tasfane: Siis olled tõeste üks risti-innime

13. Mi kaua agga, kui so pahha wiis mull' näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles täidab: Kui wihha, kaddedust täis on so kurri meel, Siis risti ellust sa küll kaugel olled weel.

14. Ma risti-innime, sa ütled: ei nä minna, Et sedda pärramat, kui pagganad teed sinna, Ei te sa saggedast, mis targad pagganad; Küll koh-to pärwat need so peäle kaebawad.

15. Oh! ärra kiitle sa end risti-innimeseks, Sunni sull' sawad usk ja teud tunnistusseks. Ei olle sannust küll: üks risti-innimenne On, kui ta nimmi käib, seest õige, tõssine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna, Et murretsen, et ma ei paljast nimme kaäna. Kel jure jures tõ ei olle ühtlase, Ei tulle ial se so jure taewasse.

291.

Wenn erblick ich doch einmahl ic.

Wisil: Mis olled sinna armas Jesus ic.

Mis ma saan sind, armas Jesus, nähha?
 Põtta, kü sedda woid sa pea tehha: Him-
 moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle Je-
 sus!

2. Mo karjane! waat! nõdder ollen minna,
 Et ma ei lahku sinnust, sada sinna: Mo rammo
 lõppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
 tehha?

3. Sioni tütreb, Peio jure tõtke, Kes tes-
 weks mind teeb, temmal' õõlda wõtke, Et minna
 temma armastusfest põllen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tähbed! waljust hüüb-
 ke, Et armastan, oh jõed! hüda püüde: Mis
 ial heält teeb, ütke: Tal on armas, Mo meelst
 armas.

5. Suud minnule Ta wottis üksford anda,
 Keik minna warsti ei woind miiski panna; Tem-
 mata polle rõmo, keik muud asjad On mulle
 alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,
 Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda: Et
 lange meelst se, kes on mo omma, Ma temma
 omma.

7. Mis wibid sa, mo hinge himmo, Jesus!
 Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Wain ja
 so pruut, need ütewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Müüd tulle jälle, keige armsam sõbber, Ja
 jõe kermeminne kui üks põdder: Suud mulle
 andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

9. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,
 Mo sõbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ta jal-
 lad seiswad olli-mäel heaks meile; Suud an-
 nan neile.

10. Väis rõmo õiskan, et se korda lainud, Et
 omma kallimat head ollen näinud, Ta päralt
 ollen ma, mo päralt Temma, ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes
 teid on taewas ülleskirjotanud, Oh neitsi-wäggi,
 müüd keik olge rõõmsad, Keik olge rõõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoiab,
 Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ta
 päralt ollen ma, mo päralt Temma, ükspäi-
 nis Temma.

292.

Erlucht mich, Herr, mein Licht.

Ommal Wisil.

Mind, Jesus! walgusta: Ma ollen isfi rum-
 mal, Ei tunne ennast ka. Ma tean sedda
 kü; üks teine järg on mul; Ma polle siiski weel,
 Mis sunniks olla teäl.

2. Ma olin ennemuist kü wägga hästi rah-
 kul, Ei teädnud kurbdusfest: Müüd selge tulli
 kões, Ja murre süddames. Kust tundsin rõ-
 mustust, Se teeb mull' ahvastust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
 sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel; Ei
 karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keik
 tarwidus on kää.

4. Oh! se on hinge piin, Sest süddamest ta tou-
 seb: Se ahvastab mind siin, Ja murrab kondid ka,
 Et ma ei selleta, Kas sa mo Jesuke, Ja ma so talleke.

D 4

5. Ei

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks ki-
dab, Ka tõ-est temma sees; Se agga senna saab,
Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei
ella ennesel'.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wisi mõ-
leb Siis ussun süddamest, Kui keik se watto est
End hoian feigest wäest, Mis saatwad häbbiäse,
Ei pagganadke te.

7. Se Jesust kätte saab, Kes ennesest on laho-
kund, Ja, mis ilm armastab, Au, rikust, rõ-
mustust, Keik lihha himmustust Siin wihtab
süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heäl, Ja temma põllen
himmo; Mo Jesus! olle teal Mo katjo, krip, ja
au; Mind saatko sinno nou. So pärralt ollen
ma Ning jaän ka lõymatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ea
wihtab Jesusse, Deeb kodda liwa peät, Mis pea
langeb teal; Sest usso kinnitus On Jesu lepe-
pitus.

10. Sest on se wigga kül, Mo armastus ei
kõlba, Mis tännini on mul So wasto, Jesuke,
Et ilma rõõm ja tõ Mull' armsam olnud weel,
Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! panne tähhele: Ma pean julgust
wotina, Et saaksin rahhule. Kui lahkud südda-
mest Ma-ilmast, lihha tõõst, Ja ellad Kristus-
ses, Siis õige järg so lääes.

12. Sa waene! tahhad sa End keelba kum-
ningale? Kel joud on otsata, Kel on keik rikkus,
au, Keik wäggi, tarkus, nou, Kes, mis ta lonud
teal, Ka peab üllewel.

13. Kui

13. Kui ükskord hukka lääb, Mis ma peäl
on, ja taewas, Siis temma ikka jääb, Ei lõppe
ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tunneb ta,
Sel õn on otsata.

14. Kes agga aeglaste Siin temmaga ei leppi,
Se jääb kül häddasse, Lääb hukka iggawest,
Eh touseks silmadest Wet kül ni rohkeste, Et
woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Müüd leppimist sull'
pakkub, Siis wotta wasto ka, Ja ütke: sinnule
Ma annan, Jesuke! Mo ihho, hinge ka, Keik
puhhas wotta sa.

16. Mis tahhad, te moga; Mind walmista
waid sulle Au-riistaks, illuks ka, Et ikka kidan
sind; Kui isfi kattad mind, Ja puhhaks saab
mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Mein Heyland lehre mich recht lieben.

Wisi! Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Mind õppeta sind armastama, Mo kallis On-
nisteggia! Mind wotta sinna wahwastada,
Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea meel
on sul, Siis olle armust arstiks mull'.

2. Ei minna woin sind armastada Mo ommast
wäest, sest pallun ma: So armustust mo sisse
sada, Mind sedda hästi õppeta, Et ikka sinno
armo naän Ja armastusse sisse jaän.

3. Mind sada isse armastama Sind feigest
wäest ja kindlaste, Sels wotta süddant walmis-
tada, Et ussin ollen kowwaste, Sind armasta-
ma iggawest, Kui armastad mind feigest wäest.

4. Et woin sind ikka armastada, Se on so
d 5 feige

keige ülem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo ommaks, armas Jeesus, ja Keif omma armastusega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna tehha Ei ühtegi, mis Eõlbab teal: Ma woin kül pea rõmo nähha Muist asjust, mis on ilma peäl: Oh ärra falli sedda Sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armastusse wäega, Siis dõd ja päwad tulleb sulle Mo sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian Karwalust, So käest saab õiget armastust.

7. Et selge armastus Sa olled, Mo hinge suud nüüd lahti te, Et sa mind sega sõdema tulled, Muud himmo kela, Jeesuke, Mo armastus: et puhtaste Sind armastan ja kowwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nenda, kui on kohhus se, Siis woin so armastust täis sada: Ja sinno armastusse tõ Jääb minnusse, kui on so sees; Ma maitfen sedda süddames.

9. Et muido surnud ollen, tead: Sepärrast omma armoga Mo armastus, kül isse pead Mull' rahho saatma lõpmatta: Et iggawest sind armastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled armastusse mees, Et woin sind hästi armastada, Se on ükspäinis sinno käes: Oh armastamo Jeesand mind: Ma armastan siis jälle sind.

294.

Nach Gott, mich drückt ein schwerer Stein zc.

Wiß! Kristus on meie patto eest zc.

Mind waerab wägga raske koorm; Kes wõib

wõib se mo peält wõtta? Sull' teada on mo wallo, surm, Oh Jummal! appi tõtta. Jeesus ellab, surnud ma, Oh Jeesa, se mo murre ka: Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kiwiti weretab Mo peält, mis wägga raske? Mil haua-üks siis lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma käest Nüüd lahti sama usso wäest? Kes on se, kes mind peastab? Kes peastab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jeesus tousnud ülles, Keif põrgo wägge rikkub ta: Pat poob jo risti külles. Kül ta omma surmaga Sind peastab patto rojast ka, Ja waimo ello annab, Kül annab.

4. Ta tousnud on, et temmaga Sa pead tousma surmast Ta wäest, teeb sind õnsaks ka, Et abhastusses rõõmsast Risti al käid temmaga, Woid surma orrust peaseda, Ja rõmo sisse sada, Kül sada.

5. Ei Jeesus jätta taggasi Sind, et ta ele läinud, Ta kistsub katki paeladki, Misga sa wanõis läinud: Sind wottab hauast tommada Keif ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peastab, Sind peastab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jeesu juures olled: Need sinno eesti sõddiwad, Kuni sa taewa tulled: Difi omma Jeesukest, Kes risti lödud sinno eesti, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Ta volle patto haua sees, Kes tousseb uss külles, Kel temma sanna süddames, Se ikka on ta külges. Siis olle ussin, innime! Ta pole sõdema

põõrma fermeste, Siis raske koorm kül kaub,
Kül kaub.

8. Niid patto hauast põggene Ja taewa pole
tõtta, Ma-ilmast uskus taggane, Keif kurja mah-
hajatta. Jesus näitab ennast kül, Kui parast
osfa pea sull', Et woid ta pole hoida, Woid
hoida.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et ellada
woin sulle, Kunni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno käes On
walmis auu-rigi sees: Oh Jesus palwed kule, Oh
kule!

295.

Warum wilt du doch für morgen ic.

Wifil: Miks mo sädä ennast waewab.

Mis, kui paggan, innimenne! Hädda sees
Hoomse eest Dled murrelinne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikseste Sind
kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Ihho sa
Hingega Dled temmalt sanud. Ei ta neid woi-
jätta jälle Aitmatta, Kes siin ka lootwad tem-
ma peäle.

3. Arra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Ihhule
ta toidust annab, Ja mis weel Tarmis teäl Ee
eest murret kannab.

4. Eks so ihho parrem olle, Kui se leib? Tem-
mal täib Rohkest anda sulle Keif, mis sõdab sind
ja jobab; Sest ta meel Selle peäl Käib, kes te-
da otab.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuse:
Arra

Arra te, Ni, kui paggan; ütleb. Wata põllud,
wata mersad, Lillikesi, Rohhokesi; Need keif hä-
ti seiswad.

6. Kas on linnoesfel murred, Kust ta saab,
Mis ta sõõb? Kas ta nälgä surreb? Temma
lodab loja peäle, Hüppab seäl Oksa peäl Rõõm-
last, tõstab heäle.

7. Oh! se õige usk on waia: Oleks se Meie
kä; Woiks, mis tarmis saja. Jummalast kes
sinni hakkab, Ei jä ta Abbita, Rahhul waltwab,
maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Ülemaks,
Kallimaks Armo riki peab, Sellel' Jummal süa
annab, Jua ka, Waewata: Temma eest hooft
kannab.

9. Ma-ilm noudko tühja agga; Minno meel
Peab teäl Noudma Jesust tagga: Ehk kül wõt-
tab heldest melest Wahhest ka Wibida; Siiski
aitab tõest.

10. Kui mo usko katsma tõttab, Andid ka,
Mis saand ma Mo käest ärrawõttab: Kui, mis
mul on, lähhab nurja; Heaks ka se Minnule
Dulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull' keif jälle anda, Wottab ta,
Elluks ka Panneb omma sanna; Oh! kui mon-
ni waene ellab Murreta, Ennast ka Hädda war-
tal toidab.

12. Jõsa holeks ennast andwad: Tahhab ta
Nemmad ka Waiksest risti kandwad. Temma
tahmist nemmad kiitwad; Kuida ta Nendega
Seab, aega wiitwad.

13. Jummal siiski appi tõttab, Annab tõest
Palkkest, Kuulda kaebdust wõttab, Rõõmustab
neid

neid siis, kui hädda Sureks saab, Lõppetab
Eitselt kül sedda.

14. Hinge eest need murresewad, ^{Jesuse}
Hawusse Nemmad kermest jookswad; ^{Sest et}
teanna kallid hawad, kui waew ees, ^{Hädda}
läes, Neile abbiks sawad.

15. Müüd, mo Jesus! rõmukõs olle, ^{Raunia}
ken', Minno õn! Doidusfeks mull' tulle. ^{Mure}
retsel mul hinge warra; Jhhule ühtege ^{Siis ei}
olle ärra.

16. Keik mo pudust, Jummal! annan ^{Holeks}
sulk, Keik, mis mul Waewaks on, mis kannan.
Murretse, wait tahhan olla, Palludes, Kume
mardes Ra so ette tulla.

17. Tänno anda tahhan jouda ^{Sulle seik,}
Ring ka teäl So pool' ilka hoida. ^{Keik so}
auuks minna pannen, Jä mull' sa ^{Dsaks ka}
Armas Jesus! Amen.

296.

Was kan ich doch für Dank.

Wifil: Oh wagga Jummal, kes 2c.

Mis tänno moistan ma Oh Jesand! sulle ani
da, Et kannatussega Mind wotsid kaua kane
da? Kui teggin kõwerust Ja patto allate, Ja
wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Kül surest armust sa Mind santi armastat
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ilka hallastafid.
Kül wasto oksa ma Jäin pattustpõdermatta: Ei
sa mind nuhelnud; Waid wotsid kannata.

3. Et ollen põdernud müüd, Sa üksil olled tei
nud, Et kurja waimo riik, Tõ, mo sees hukka läi
nud,

nud, So arm, mis allatab, Mo Jesus! taewa-
ni, On minno kiwisti meelt Teind pehmeks poh-
jani.

4. Kül moissin pattoga Sind, Jummal! wi-
hastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sa-
da: Ja hukka minnes ma Kül joudsin langeda;
Ei joudnud issege Mo pattust toufeda.

5. Sa tõsisid ülles mind, Ra teed sa näitsid
mulle, Mis pean kaima ma: Sest tänno annan
sulle, Sind, Jummal! Eidan ma, Et wihkan
patto tõ, Ja wannu teggusid Müüd melega ei
te.

6. Et agga ueste Ei lange patto siise, Siis
anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi
ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind te-
nin süddamest.

7. Mo ello aial mind Müüd wotta sata sinna,
Et ilma sinnota Ei sada ennast minna. Kui en-
nast sadan ma, Siis efsin ilka peäl, kui isse sa-
dad mind, Siis teen, mis kohhus, teäl.

8. Oh JEsu, wotta sa Mo palwet möda teh-
ha! Poeg, Jesus! anna mull' So omma wägge
näha, Oh kallis pühha waim! Mind sada ilka
teäl, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

297.

Liebster Jesu, was vor Mich.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

Mis waewa olled sa mo pärrast, Mo Jesus,
wotnud kannata, Et sa mind siit ma- ilma
kärast Ja pattust saaksid peästada: Sa noud-
sid warra, hilja mind Weel enne, kui ma tunda-
sin sind.

2. Sa

2. Sa olled teif so auustused Mo waete pärrast kautand, Sa jätsid taewa rõmustusid, Ja ollid Ma peäl üsna sant; Sa lastsid ennast laimada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jätsid omma riki mahha, Au järges, Kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha; Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so palgaks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

4. Weel suremat hooft mo eest kandsid, Kui läksid risti surmasse, Ja omma hinge pandids andsid So Jesa kätte taewasse; Et sinno mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Seif sedda, kallid Jesuke! Ja mind weel ennam armastanud, Kui isse ennast armoke! Siis joub ko se pääw tulla ka, Mil sedda teif saan maits fedda.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terreta mind heldeste, Mull' anna suud, mo peigmees isse! Mo hinge hoia järgeste, Et ta so sõbraks, prudiks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

298.

Meine Seel' ermuntre dich ic.

Wifil: Armas Jesus arwita ic.

Mo hing! Jesu armastust Wotta süddameste panna: Ja näab surma ahvastusi; Seis so süddant hopis anna; Wägga ustaw on so Jesus, Olle temma pärrast rõmus.

2. Dige Jesa poeg se on Sinno sü eest risti podud, Pea peäl on terraw kroon, Werriseta ta ihho lödud. Ta-on so eest urmses pekstud. Sedda armo kusti leitud.

3. Sure

3. Sure pina piddid sa Iggaweste põrgus tundma, Mitme patto pärrast ka, Toewa rõmus ilma jäma: Agga Jesus patto kannab, Kohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jumala so Jesa wihha, Kasso needmist lõppetand, Wotus pahha teif heaks teha: Kõhna, patto, surma wõitris, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulles piddada? Mo hing! mis sa tahhad teha? Jesu waew on naljata: Temma armastus on nähha; Mõtle, mis on sinno lohhus, Et so Jesusel on woimus.

6. Ei woi ial temmale Mingisuggust tasutada: Head teeb mulle liaste: Laiskust wotta teetada, Et ma pissut armastanud Sedda, ja kül surwastanud.

7. Mis on sündin pahhaste, Sedda mahhaat ma tõttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma teif teed kää wõttan, Kus ma Jesust üksi ihkan, Ja mis kurb ta melest, wihkan.

8. Pattud! tagganega nüüd, Ei ma ennam teid ei falli; Teile, teile on need süüd, Mis mind tewad sellesi lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm ja teif mo hinge illo.

9. Jesus Onnisteggia! Wotta mind so omma kätte seada: Sinno pärris ollen ma; Seif ma tahhan truiks jada: Sulle ellan, risti kannan, Surres end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ifka tõttan, Sa mo omma, minnage Sinno ommaks ennast jättan. Mis sull' armas, armas mulle: Pahha mull', mis pahha sulle.

ii. Mis

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Peksad sa, wait seisan ma; Märsgils, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigi pärrin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus üksi: Temma omma ollen ma, Ja läsk mind ei kistsu ükski. Temma mind ei jätta mahha, Ei ma Sedda jätta tahha.

13. Woime siit jo hingele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; Kui ta woib näita Meil' ni paljo head siin waewas; Woi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Woi! mis maggus ello wiis! Woi! mis rõõm, au, disklaminne! Woi! mis rahho tulleb siis, Kui saab otsa woitleminne! Jella, iella Jesust kidan, Jesussega aega witan.

15. Jäga tunni rõmustan, Kui se peäle mõts len minna, Tännoga sind auustan: Keik, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlasti tulla go: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wifil: Oh Jummal wata heldeste zc.

M hing! mis aega witad sa, Ja watad pääl to peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Ni kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus ristil samas.

2. Et wotta kindlasti uskuda, Et Jesus lunnat tanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kuum sa abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind, kes nõbder, kinnita, Et sinno harvus olla.

3. Mo kallist Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' abiks tõtta kermest: Ja aita uskus woitelda; Mind kinnita so werrega, Ja hoia ommas hae wus.

4. So kätte, Jesus, annan ma Nüüd omma hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees, Siis rõmo kül on süddames, Ei karda minna hädda.

5. So holeks jägo minna ka Sest tunnist ja keit päwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand, Ja kalliste mind lunnastand, So harvusse jään minna.

300.

Was giebst du denn, o meine Seele!

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha:

M hing! mis annad Jummalale? Kes keik sull' annab iggapä, Eks tulle ühtege so mele? Mis armas olleks temmale? Oh anna süddant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärralt, se ta ihkab, Kell' tulleb kus ta on, seal on võrgo piin. Ükspäinis sulle tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo meelt, mis sinna ueks teind, Mo süddant palgaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa näind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so omma, makstud ka.

4. Eks sellel' tulleks süddant anda, Kes omma mind rõmustand? Sull' woin ma armo nimme

nimme panna, Kes surmani mind armastand.
Mo meel, so meel, üks olgo se, Jä mulle sa,
ma sinnule.

301.

Auf Seel und dancke deinem Herrn.

Ommal Wisil.

Mo hing, oh anna süddamest Niid tanno
Jesandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
heldest hoitud jälle; So päike näitab sull', Mis
warra Jummalal, Mis usklikkude silma eest On
näha hiilgwa kaste sees.

2. Oh Jummal, ei kül jowa ma Se anno
juttustada, Et ihhule jo wõtsid Sa Hea hingea
misse sata. Ei ma woi kita kül Head, mis sa
teinud muyl' Ja teistele kes lootwad ka, Kel õige
usk on minnoga.

3. Oh minno hinge korjane, Ma kidan sinno
truust, Mis sinno waeste lastele Pääw päwale
näitab heldust, Sind tannab südda ka, Et mind
mo perrega Sel õsel wõtsid kaitseada So pühha
ingli wäega.

4. Mo armas Jummal, aita niid, Et neu
da ellan minna, Et ma ei koorma patto süid Mo
hinge peäle tanna: Waid tulgo minno rõ Niid
kassuks hingele, So sure nimme kitusüks, Ja
minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoia keige eest, Mis hinge
ihho waewab, Ja anna, pallun süddamest, Mis
sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, näi
ga, sõa heält: Kui sadab risti willetsust, Siis
anna abbi, kannatust.

6. Keik meel wõttan wasto Sult, Mis iäl
peäle

peäle panned; Ma tean, et hädda kaub mult,
Kui õiget aega tunned. So Jesa helde meel On
waatmas minno peäl': Kui uskus tullen sinnule,
Siis õnnistus jääb minnule.

7. Keik sinno holeks jättan ma, Mo hinge, ihi
ho, warra: So kätte (te kui tunned Sa,) Keik
annan warra, hiija. Maad wotta hoida sa,
Keik rahwa suggu ka, So saakramentid sanna-
ga. Meid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge üma
ber hakkal: So su, se õnnistago mind, Siis rõ-
mo tundma algan. Oh Jesus sõda sa Mind
taewa leiwaga, Ja joda minno hingelest Wee,
werrega so hawadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno
kohhus, tehha: So waim mind saatto tasaste,
Runni ma jowan näha Sind pühha selfiga So
auks lõpmatta, Siis pääw on hästi haklatud,
Saab Jesuses ka lõppetud.

302.

Was sag ich dir, die mit viel tausend ic.

Wisil: Pääw lõppeb näid, Jä armas ic.

Mo Jesuke! Kes mitto tuhhat waewa Mo
pärrast näind, Mind jubhatades taewa;
Mis pean ma kül sulle ütlemä So süddamest,
Kuis sedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis kül armsaks rõmüks tul-
nud, Kui ollen ma So pärrast üksnes olnud;
Ei siiski ma Woi sedda sallata, Et waewaks
läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilnub, peab mulle;
Kas peab se ka minno pärrast sulle, Mo Jesuke!
Siin

Siin waewas ollema? Mis arwad sa? Ei uske
sedda ma.

4. Kui olleksin Ma sinno jure joudnud, So
armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui ol-
leksin Ma süddant tühjaks teind; Siis arma-
tus Mo siise olleks läind.

5. Eru Pea, full' Ma nuttes rätin ülles: Ma
armastan End ommaks lahjaks alles, Ei hoi-
ma Sest kallist saatmisest, Mis läbbi maini
Mind peästäks patto seest.

6. Sepärrast jääb Ed poleks teggematta,
Mis algmisest Sai hästi ülleswotta; Mo õp-
pia! Kas on mul lota weel, Et otša saaks Se
tõ siin ilma peäl?

7. Kas jouan ma Käl uskus ärrafata, Mis
ülkslord mind Woid hõpis kautada, Et midoagi
Weel hoian ennesel; Kui tullets sul' End hõpis
anda teäl?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda;
Sest essite Mull' tulles senna jouda, Et uskun,
et Se järg weel polle käes, Mis hingel' on, Kes
hõpis sinno sees.

9. Ma pean ka Weelenne usfina sedda, Et
omma meel Ja tarkus mull' teeb häbba, Et
wõttab mind So rindust woõreta, Kui kõhhu
on Seäl hästi immeda.

10. Mo kallis arm Ehk käl mo film ei nutta;
Käl siiski sul Mo hinge waew on tutta. Sest
sinna nääd Mo süddant pohjani, Et polle ta
Müüd kohlund surmani?

11. Et sõõrmus ma Kui woitten hinge wõ-
rast, Sa hawusse Ei kippu patto käärrast? Sest
tulles

tulle, sa Woid süddant tallita, Sa armo waim!
Woid sedda kassida.

12. Oh! aitle mind, Et uskus hüppan findi-
last, Ni, kui on teind, Kes ärrawoitwad waen-
last: Siis peäseksin Ma hobilt keigest seest, Mis
teelnuud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo häbba selletada, Ja,
kuida ma Woin waggaks, selgest sada Kui sal-
laja Mind pettab omma meel, Kuis iggapäärs
Mull' tulles surra teät.

14. Mull' näitke ka, Mis õnnis järg on neile,
Kell omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui
selle peät Neil' tulles woids kroon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõ-est armas ol-
led, Kas tootust Mo käest weel wotta tulled?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Lõõn kät?
mis teed Sa Jssand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni, kui joud ta käes,
Peab põllema So armus, ning so wäes, Et wur-
tinal Leel legi läbbi lööks, Ja ühtegi Ei ennam
kälmaks jääks?

17. Siin kassin on Käl; minna kardan agga,
Et tühhi keit Mo tootusse tagga. Kui mitto
lord Ollen ma sedda teind? Kui mitto lord ka
sinna abbi näind?

18. Ja siiski weel Ei olle otša sanud Mo om-
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest ütle sa,
Ma pallun raskest, Mo hingele: Et hakka
wõeste!

303.

Da Lebens-Brod, Herr Jesu Christ.

Wisl: Oh Jesus illem abbime. s. 2c.

Mo Jesuke, sa ello leib! So jure ekeja jouab,
Kell' himmo taewa peale kaib, Ja so kaest
armo nouab; Sest pallun ma sind süddamest,
Oh puhhast mind pattudest, Et kolban sinno
laual.

2. So armsa taewa roaga Mind, Jesand,
tanna söda; Mind ello jöbele juhata, Ja selle
feest mind joda: Käl ollen haige, rojane, So ar-
mo jomist, karjane! Mull' siiski ärra kela.

3. Sa messi-maggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kui pat mo hinge peale kaib, Et
peäsen selle hirmust. So usso kuub nüüd katto
mind, Et mull' ei olle karta sind, Kui istun sin-
no laudas.

4. Keik wihha, waeno kustuta Mo südda-
mest ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmura, Et
ma neid nuttan järgest. Sa küpstud Pasatals
lele, Oh anna ennast peiole! Mull' hinge kas-
saks süa.

5. Ma tunnistan, et minno tö Ei maksa leb-
da armo; Ma ollen patto sullane, Ka tunnen
selle hirmo. Se hädda sees mind rõmustab,
Et sinno saanna tunnistab: Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hõpis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo sisse tillunud; Mo
peale armo heida. Ma ollen sõgge, walgusta;
Ma ollen laddund, hallasta, Ja aita selgest
armust.

7. Mo

7. Mo peigmees tulle minnule, Ning ja mo
süddamese, Et ma suud annan sinnule, Ja jaän
so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõd.
ra waimo kossuta. Ja löppeta mo hädda.

8. Mo Jesuke, sa ello leib! Soga mind söta
wõtta, Sa werri! Kel keik pesta täib, Mind hel-
dest jootma tõtta. Sa jaäd mo sisse, anna ka,
Et jaän so sisse, ning et ma So läbbi saaksin
taewa.

304.

Herr Jesu Christ meines Lebens Licht. 2c.

Wisl: Nüüd surnud kehha mattame. 2c.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo
rõmustus! De-käia ollen ilma peäl, Ja
patto koorm mind waewab teal.

2. So jure te-kond on mo ees; Sa ellad rõdm-
sa taewa sees, Seäl on mo dige pärris-ma, Mis
sa mull' saatnud werrega.

3. De-konnaks hing on rammoto, Ja ihho
dige warrato; Sepärrast, Jesand, pallun sind,
Et tulled isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa
surma wallo seest; So higgiga mind jahuta,
So werrega mind looppata.

5. So hobid ja so ihho piin Mo hawul' olgo
kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So
teotus mo rõmustus.

6. So sappi jooß mind jodago, So janno
jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest
Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie hawasse Mind peita, et ei
min-

minnusse Ei põrgo kul woi putuda, Ei ka mo hinge kiskuda.

8. Kui lähhan teletummaks jo, So waim siis mo sees õhlago, Mind keta taewast elsimast, Eht filmad lõpwad naggemast.

9. Kui siit on ärralahluda; Mind Jēsa lätte juhata, Mo meled hoia jansimast, Ja ennast kollo weddamast.

10. Te-leppiks olgo mull' so rist, Haud-kohas haks, Kus saan hingamist: Kui ma saan surnud, Kalko mind Need mahlmed, need, mis katsid sind.

11. So armidest mind õppeta, Et armo tahs had näidata, So külje hawa läbbi mind ka sada, et saan nähha sind.

12. So surma peäle lotan ma, Kui ma nüüd lähhan furrema; Mul taewa ukse lahti te, Kui ello korra ots on tä.

13. Mind wiimsel päwal ärrata, So parras taele asfuta, Et minna ei sa kohtusse, Ei igga wesse wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päike paistada. Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inglidele seltsiks jääks.

15. Mis rõmo ma siis leian seält, Kui ingli dega tõstan heält, Ja sind seäl pühha hulgaga Saan nähha ilka filmaga.

305.

Mein Jesu schönstes Leben etc.

Wifil: Ei lahku minna sinnust etc.

Mo Jēsus! kallim ello, Sa Pasa-talleke! So armastusse illo On, et sa peioke! End hea melega Siin õhwraks mo eest andsid, Ja risti nuhtlust kandsid; Mo hinge kosfuta.

2. Sa

2. Sa kannatafid nuhtlust, Oh süta talleke! Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armole! Sa lunnastafid mind; Sind dälafid surma pandi, Ma ilma sü eest anti, Mis siiski põlgab sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteggia, Ja patto õhwraks tehti Se tal, mis wiggata: Se ello surmasse Saab, kes meil' rahho saatnud, Ja armoga keil katnud. Sesi tänno temmale.

4. Tal andis ennast kúpsta Seäl kõrge risti peäl, Meid wõttis põrgust peasta, Sels noud ta andis teäl. Ta kalli werrega, Tuld wottab kustutada, Ja wiha lämmatada; Ta palwest tulles se.

5. Ei jänud hana siise Se surnud talleke; Ja wõttis ello isse, Sai woimusi kangeste, Kui kange tapleja, Woib patto, surma woita, Ja jalge alla heita Keil kurjad waimud ka.

6. Kuis pean õmmaks sama Nüüd sedda tallekest? Mis ennast andis tappa, Werb wallades mo eest: Mo südda esite Peab patto kurjust tundma, Ja armo himmustama, Ja nutma ärdaste.

7. Sind Jēsus! wasto wõttan, Ja sõõn sind uskudes, Kui sinno liggi tõttan So waewa mälestes, Su, südda tännab sind, Ja sinno truust ilka, Mis parrandab keil wigga, On uus ja aitab mind.

8. Keil patto happotaignad Peab wälja pühkima, Mis himmud meles kewad Peab mahhajatama: Nüüd selges meles ma Pean, kunnä minna ellan, Ja Ma peäl alles ollen, Uus taigen ollema.

9. Wõõb

9. Wõdd wõle panna jouan, Ja kingad jal-
ges teäl; Se on, et sedda nouan, Mis on seal
üllewel; So risti na-al ma Käin, ilma mah-
hajattan, Ja sinno jure tõttan, Mul taewas
ossa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tala
lele: Mind latab temma digus, Kui ollen al-
laste: Ja werri puhastab, Ja lihha maggus
su sees Käl keiges kurwastusfes, Seest süddant
Finnitab.

11. Wiin, messi jahhutawad, Meid suak-
himmoga; Kes agga Jესust sawad, Reed liit-
wad tõega, Et polle ülem siin, Süddame kin-
nitusfes, Ja üllespidamisfes, Kui se leib,
lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel murre, kur-
wastus, Sell' Jესus rõmo annab, Et lõppeb
ahhastus, Kes nõdder, jouoto, Ja rõmustama
tõttab, Käl toetada wõttab, Kes kurb, ja rama-
moto.

13. Meid, armas Jესus! sõda So pühha liha
haga, Meid taewa te peäl joda So kalli werrega,
Meid fenna sada sa, Kus polle janno ota, Kus
wõttad lambad joda So selge we-ega.

14. Seal päike, Jესus! Jummal On paistmas
meie sees. Kes annab rõmo temmal, Kel nut ja
hädä kääs. Kes õhland, õistab seal, Kes äg-
gand siin, seal naerwad, Ja kahjust kasso sawad,
Rõõm tulleb wigga peäl.

15. Siis wine au ja litust, Ja wägge tallele,
Ka auustust, ja rikkust Daweti poiale, Kel tarkus
on ka temmal; Laulgem: Halleluja.

Jch will dich lieben meine Stärke, 10.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib tehha 10.

M joud! sind tahhan armasteda Ei sannaga,
waid teoga, Sind tahhan ifka iggatseda,
Mo ehte, keif mo himmoga; Sind kallis wal-
gus armastan, Kunni ma ello lõppetan.

2. Keif aega tahhan soga wita, Kui wägga
armsa sõbraga, Sind tahhan armastada, Kita,
Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nou-
da, tallele, Kui prudi nouab peioke.

3. Oh et ma sind, sa õige illo! Mi hilja ollen
tunda saand, Ja sind, mo hinge rõõm ja ello! Ei
enne ommaks tunnistand; Se kurwastab ja
waewab mind, Et enne ma ei noudnud sind.

4. Ma hulkusin kui eksenud pimme, Ma õttsin,
ei leidnud sind: Sind jätsin mahha, oh mis im-
me! Ja noudsin lomad ning ka mind: Müüd ag-
ga ollen saand so kääst, Et armastan sind süd-
damest.

5. Sa õige pääw, sind tannan minna, Et sa
mind olled walgustand; Sind tannan, taewa
rõõm, et sinna Mind wabaks teind ja rõmus-
tand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle
terweist annad ka.

6. Müüd wotta hoida minno mele, Ja kela
õrra eksimast, Mind juhata so omma tele, Ja
hoia seisimast, langemast, Mo hing ja ihho wal-
gusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil' anna nutto rõõmsast, Mo me-
lel' puhast himmustust, Mo hingel', et sind nou-
an auvast, Ja näitan ülles armastust. Müll'
anna,

anna, et waim, moistus, meel So pole ilka hoidwad teal.

8. Sind, Jummal, tahhan himmustada, Sind tahhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ka siis kui raske waem mul on. Sind kallis walgus, armastan, Kunni ma ello lõppetan.

307.

D Gott mein Schöpfer, edler Fürst ic.

Wifil: Kui Jesus sure armoga zc.

M Jummal loja, abbimees! So jure waene tullen, kui sa ei walkitse mo sees, Siis muudo hinges ollen; Ma ollen furnud ellawalt, Mind pat on arrahulland, Sest kus ta ka on melerwad, Seäl polke weelgi halland Se dige waimo ello.

2. Sepärrast heida armo nüüd Sa waefe laps se peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei foggu uelst jälle. Mind hoia fedda räkimast, Mis wihhas tab so mele, Eht ühhe innimeesse last Woib sata Kurja tele, Ja hullatusse pole.

3. Mo kõrwad, Jesa, hoia ka, kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotusfi. Reid põra nende juttudest, Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoia nende eest, Käl pea fedda pöörwad Ka ekitusse sisse.

4. Mo silmad, Jesand, walkitse, Ja kina puhta tele, Et häbbematta nou ia tö Ei tulle minno mele: Mis ausas ellus kinnitab, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sünnitab, Mind kassinusse hoiab: Se olgo minno himmo.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihhan, Keif prassimised iggawest Ja ilma lustid wihkan: Se rõom mis lihha rõmustab, Et

Se liikab põrgo sisse, Ja mis ilm rõomsaks tunnistab, Se sadab hullatusse Ni waimo, kui ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allatsi. Se taewa leib on roaks, Kes muud ei tahha, iggatse, Ei nouage muud ossaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus Jummalaga ellab, Ja fenna pühha hulgasse, Mis armsad laulud laulab, Ja lõpmatta näab rõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen ic.

Wifil: Armas Jesus, armastaja, Kallis zc. Jesus Peigmees.

M Käest süddant olled wõtnud, Kallis õdde; prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast foga, tuife: Et sa uskus, armastusse Tahhad tunda peigmeest mind, Sest mo südda hallatusse ses Põlleb, et saan kätte sind.

Uflik Zing Pruut.

2. Süddant mo käest wõtnud olled, Armas wend, mo Peigmees ka: Armastus teeb, et sa tulled Kristi külge surrema: Käl so werd mo sa eest minna Watan rohkest jooksewad, Armsam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Oli, kallim olled mul, Armsam weel, mo dekenne, Ennast annan ommaks sull; Ehted mis sind ehhitawad, Polke kullast, hõbbedast; Illo minno werrest sa toad, Seest käl paistwad elledast.

Pruut.

4. Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo helde

de

de peioke! Omma häbbi tunnen minna, Ets ma olle rojane? Pat mind hirmsaste on rikkud, Oh ma ollen rojane! Surm on minno siöse tikkund, Hopis ollen wiggane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde: Roja märki pole sul; Ärra pea otwaks, ödde! Keik mis tarwis, se on mul; Keik sin sinno, seks ma tullen Sull, mis minno, andma nüüd: Minna, minna isfi ollen So kuld, ehte, kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Kido wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma hamad, Berri, surm, mis temma näind, Sedda selgest tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgeks sawad, Mis on ele-punnased, Mo surm, werri puhastawad Reid, ehk werre-karwased: Oh siis wotta minno hamust, Mis so ehteks tarwis sul; Kammo saad mo werre kaewusi: Sinno heaks on õigus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund kül olled sa: Keik mis sianust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmees, sul on walgus, Keigeüllem pühastus, Tõdde, tarkus, õigus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pruut, so päike minna ollen: Minno illo siino on: Rõmoga so rõmuks tullen, Mo au on so

fo auu kroon: Ärra wimi, fermesi tõtta, Keik muust rõmuust tühjenda Jhho, hinge, ja neid wõta Minnoga siin ühhenda.

Pruut.

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma ollen sinno ka: Peigmees, wõtta wautada Mind kui pitsert sinnusse: Sa mo pärralt, minna ollen Sinno pärralt ifka teäl: Kül sind nähha sama tullen, Seistes sinno pärral kael.

309.

Schak liber alle Schake.

Wisil: Oh Jesus! sinno wallo.

1. Mo keige kallim warra, Süddame Jesuke! Sind wallitsen ma ärra Mo ommaks, armoke! Ma ollen ehhitanud Sull' asset enneses, Et ollen ohto sanud Sull patto wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast olled sa; Mo, parras hinge toitja, Kui mul on kannata. Siis woid sa waigistada, Kui hingel hädda tees, Ja rohkest jahhutada Mind keige waewa sees.

3. Oh! saakfin minna nähha So lahket pala lekest: Siis woib so wallo teha Mind rõmufaks süddamest. Mo õnneks wotta tulla; Sest ilma sinnota Ei maksa ellus olla, Hea, soga elada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ifka maggus teäl, Sa ustaw risti kandja! Kui arwad, pekka peäl: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist, ei sa So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jääb mo südda Niüd sures; Ma tahhan ifka sedda, Ka lange tulle sees

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willets, sinnota.

6. Ma ilma au ja illo Ei falli, tahha maz
Ma nouan taewa ello, Waim püab senna ka,
Kus ta saab Jesust nähha; Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia teha, Seal on hea et-
lada.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! So sinno jure
mind, Et minna jaän so sülle, Hing ehteks ar-
wab sind. Mind rõõm- liina sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Sest keik siis on
mo kä.

310.

O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees 2c.

Mo peigmees, armas Jesule! Kes armust
kui üks talleke Mo sü eest olled surma
läind, Mind patto wõllast lahti teind.

2. Ma rikkutud ja wiggane, Sant, pimne,
paljas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ärä sülla kõrwale.

3. So olled arst ja walgustad, Se pühha
kaew, ja puhastad, Se Jesand kel keik anda
taib, Se õige kuub mis pulmas käib.

4. Sepärrast Jesus pallun sind, Et sa mo
tõrwest peastad mind, So werrega mind le-
pita, Ja keigest rojast loyputa.

5. Mo waese süddant walgusta, Ja usko mo
sees õhhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et sind kes olled tõsine Mi Jummal, Pii
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So
armastust ka mäletan.

7. Mo

7. Mo süddames nüüd kustuta Keik him-
mud, ja siis istuta Mo sisse usko, armastust, Ja
keit, kust sa saad auustust.

8. Mis hingele ja ihule On kasuks, anna
minnule, Keik kahjo kela, süddant ka Müüd en-
nesega ühhenda.

9. Te, et so sõma- aia wäest Keik kurri kauks
minno seest, Et patto süüst ma peäseksin, Ja JS
sa armo tunnekün.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keik õiged noud mis on mo kä,
So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees siit lahkuda.

12. Siis wigo mind so rigisse So inglid om-
ma feltsiise, Et seal so laual sinnoga Ma rõõm
tunnen lõpmatta.

311.

Herr Jesu meine Ruh.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl 2c.

Mo rahho- Jesule, Oh! te, et allate So ar-
mastuskes põllen, Sind tundma ussin ollen,
Sind pühhadega kidan, Ja sega aega witan.

2. So armo wessi keeb, Ja keik head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Eõõd, mõtted
walmistago, Et, mis ma ette wottan, So auuks
teha tõttan.

3. Oh kitha minnoga Müüd ennast lõpmatta:
So ommaks ennast annan Sind ifka meles pe-
an, Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

f 2

4. Mo

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka:
Mind wotta laulatada Soga ja ühhendada,
Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surren
minna.

5. Mind häddas, Jesule, So rõmust rõdme
saks te, So heldus mulge tulgo, Mo meles wägo
gew olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi üks
nes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, wala
mista: Keik lust, rõdm seiske minnust, Et ma
ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Mull
isfe rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läffita,
Kel joud! on sedda tehha, Et saan ta abbi näh-
ha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkas, löp-
petago.

8. Nüüd Jesus, jägo ma So holeks löp-
matta, Et wanna Adam surreks, Et uus as-riki
pärriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen ütled
sinna.

312.

Das Jesulein soll doch mein Trost.

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus.

M rõmustus on Jesule, Mo õn, mo lum-
nastaja, Kes armastab mind tõeste; Et
wõi mind lahutatada Ei ühteke, ma koggone End
temma holeks pannen, Ehk surren ma, ehk ellan
ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Ous Jesus agga minnoga, Käl siis woin
forda sada, Kui pean häddas ollema, Ous
waew mul kannatada? Mis kurrat! sa, Jum-
pat, surm ka Mull' woite kurja tehha? Sest
Jesu
käest

Käest Saan minna tõest Suurt abbi ilka
näha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin Jesa ette
tullen, Mo waenlaste käest pääsen ka, Kui tae-
wa rikis ollen, Kus ello kroon, Kus he-a on,
Nään tedda, Kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja
tedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Armuth macht mich schreien.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd ic.

M waesus aiab mind, et ma Nään selle jure
kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks:
Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma
nuttoga, Et lööks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda keik
siin toimetan, Mis on mo kohhus tehha; Mo
waimo, Jesand, kihhuta, Meelt, süddant ilmast
lahhuta, Et uus meel olleks nähha.

3. Mo hing mis keik on wassinud, Ja pea
äraajannunud, So kaewo jure tõttab; Sul täib
mo himmo waigista, Mind täita ja mind rõmus-
ta, Et mo hing rammo wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kiu-
satussele Käl pea otfa tehha; Te, et ma uskus
kindlaks jäään, Ja paltwele ka järgest lään; Siis
saan so wägge nähha.

5. Oh aia käed nüüd laiale, Ja tõtta mulle
waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned min-
no ihkamist, Mo piisarad ja õhkamist; Oh rõ-
musta mind isfe.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui
mul on kurwastus, Ja ahvastus mind waewab;

f 3

Sa

Sa posse ärralütkanud, Kes tunneb, et ta kaob
dunud, Ja omma hädda kaebab.

7. So heldus mind nüüd jahhutab, So magus
sanna kosutab, Ja rõmustab mo mele?
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keik minno
himmo, nou ja meel Käib agga sinno peäle.

314.

O! wie selig sind zu nennen.

Wisil: Kes Jummalat ni lassab tehha.

1. Eid tulleb wägga õnsaks kita, Kes omma
hädda tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega
wita, Waid põllwad ta armo wäest; Ei tunnege
teist Jummalat, Kui üksnes omma Jesandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keik
muud, mis ta wasto teeb Siin hõpis ärraneda
joudma, Et temma pärrast saab ja jääb. Ja
pärrast murren ollema, On õnsas armus põlle-
ma.

3. Mo wend! Kui ihkab sind mo südda, Siis
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo pärrast tun-
nud hädda, Ja arm sind aiand surrema; Et
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, rist
kuma?

4. Joud on weel sant, Kui kannan hole; Ma
siiski wõttan kiusada Se ettepeatud märgi pole,
Keik tunnid wõttan arwada, Millal saan kibla-
tud soga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Jesand! anna sinna Mull' en-
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui pal-
sun minna; Waat nõrkend süddant, mis sul'
toon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, wai-
mo ka, tuld mulle to.

315. Ich

317.

Ich liebe Gott und zwar umsonst ic.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt.

Nüüd armastan ma Jummalat, Ja sedda il-
ma palgata, Sesamma armastussega, Mis
temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda
julgest tunnistan, Ehl kasso saan ehl samatta,
Ses armastusses ellan ma.

3. Kes ial muud ei armasta, Kui walgust,
mis on lõpmatta: Ei sest ehl teigest holi se, Ei
armo andist peäle.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis
tulleb odata, Ei pörge hirm mind sunnige, Et
armastan sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõbage, Kui palga pär-
rast ligub se: Hea mele polest tahhan ma Sind
armastada rõmoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on
üks sundimus; Sest süddamest ka püan ma
Nüüd armastada sundimatta.

7. Mo Lunnastaja, üksi sa Teed, et ma woin
sind armasta: Se maggus armo wallo tõest,
Se tulleb üksnes sinno käest.

8. Se wallo, waew, rist, tootus, So reiad,
harwad, wärristus, Need wotnud süddant min-
no käest, Sest armastan sind süddamest.

9. Se armastuse tulloke Käib minno läbbi
süddame: Et olled surnud minno eest, Ma sedda
tunnen süddamest.

10. Ei maast, ei taewast holi ma, Sind siiski
tahhan

f 4.

tahhan armasta. Mo melest põrgo kisu sa
Sind üksi süski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: süski ma Sind tah-
han ikka armasta.

12. Mind polle tarwis hirmoga So armo jure
aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind armasta
hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Ei põrgo hana
tullose, Sind armastama süski jään, Runni so
jure taewa lään.

316.

Ich habe nun den Grund gefunden.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minna
ankurt kinnitab, Mo Jesu harvus, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ikka kindlaks jääb, Kui Ma ja taewas
hukka läab.

2. Ta hallastus on usso pohhi, Mis ei woi
ärramõttelda: Need armo läed on ikka lahti,
Mis pattusele pallub ta: Se halle südda järgest
teeb; Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Ei meie pea hukka sama: Meid Jummal
tahhab aidata: Sest tulli Poeg meid lunnasta-
ma, Läks taewa, mei' eest pallub ta: Ta hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjata arm, mis keik pattud On Jesu
surmas nelanud! Sa patto harwad kinni seub:
Sa hukkamõistmist kelanud; Et Jesu werri löp-
matta Nüüd hüab: Jesa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre
süste

süste wauda, Sult patto waewas abbi ota, So
süddamesse wadata: Seält ühte jäрге leian ma
Suurt hallastust, mis, ofata.

6. Kui muud keik mo käest risutakse, Mis ihho,
hinge jahhutab: Kui keik rõdm ärrawoetakse,
Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb weel
kaugele: Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on ma-ilma asjust hädda, Kui alles
murre alla jään, Kui mitmel wiisil tunnen sedda,
Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaleks mo
meel saab teäl, Siis lodan hallastuse peäl.

8. Kui parremast tööst wigga leian, Mis ollen
teinud ilma peäl, Siis Jesu ette ennast heidan:
Keit kitleminne kaub teäl; Sest tunnen süski rõ-
mustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündko ikka, Ta wot-
tab rohkest hallasta: Ons se mo meles, polle
wigga; Ta wõtko süddant waikista: Ehk on
mul rõdm, ehk hädda teäl, Siis lodan hallas-
tuse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jään minna, Runni
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen
siina, Runni üks like ligub teäl: Käl iggawest
siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Nun gute Nacht, du eitles. 10.

Wisil: Pääw lõppeb nüüd 10.

Nüüd põlgan ma, ma-ilm! so tühja tulli, Sest
taewas on mo keigekallim willi: Keik sin-
no rõdm mull' sadab waewamist, Käl Kristus:
lest ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab ommaiks prudiks, Et
ms

mo hing temma auks ta riki pärriks, Ei tedda
au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda
rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja
iggawest se pärrast kahhetsema? Ei mitte! sult
end annan, Jesus, ma, Mo olled Sa, mo ollen
sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühendada, Ei
maialt woi mo südda rahho sada: So armastus
mind armsast jahhutab, Sest põlgan ma, mis
ma-ilm himmustab.

5. Ta on mo Tal, se ellam laps siin Ma peäl,
Se illufam mis ial nähtud on teäl, Ta selge au
mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kül
ärä saab.

6. Suur Jehowa! keif härrad on so teenid,
Keif wäggi ka; sind kumardawad inglid; Mis
innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta
sisse wallad teäl.

7. Halleluja! mull' on keif korda lainud, Mo
Jesus on mind armsast ommaks teinud: Sest
taggane, ma- ilma tühhi lust, Sest Jummalast
saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta Ma- ilma
tühja rõmustust, Ja, kunnii ellan, senna
tõtta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda,
kauaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laultakse wastastikko ja
korra pärrast:

1. Jõh

Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jesus kauniken!
Jõh kui wiivid kaua! Hingel iggaw, jowa! Sind ma
iggatsen. Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei ma muudki,
kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmustab ning hoiab Mo
Jesus minno karjane; Siis naeran, kui mind
takkanowab Se põrgo-hunt, mo waenlane: Mis
temma mulle kurja teeks, Kui mul on Jesus kar-
jatseks?

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Kei-
kist waenlastist; Mäsago kül kurrat, Prasfigo keif kurjad,
Jesus on mo eest. Mäsfugo ja paukugo! Tefko pat ja põrgo
tilli, Jesus wottab sülle.

3. Siis wotta temma armo sülles, Sa leitud
tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstnud
ülles, Ja armsast tahhab sojenda; Sind sadab
õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sult' selga põran, Hirm!
sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Laudes ma so wasto
Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo
rahbul jäwad, Ehf kül nurriewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra, Mo süd-
dant ilma tühjenda, Et temmast praego lah-
kun ärä, Meelt taewa pole üllenda: Seält rah-
ho otsin, seält ka toon, Kus Jesus minno war-
ra on.

4. Niffus mingo ärä! Sa, mo lust ja warra, Jesus,
rõmoga. Ärä tühjad auud! Ärä kurjad nouud! Jäge
teadmatta, Hädda, rist, ei pea wist, Et ma paljo pean
kaadma, Jesussest mind kaadma.

5. Mo kunningas ja wend ei tahha, Et, mis
ta wiikab, armatsen, Et tedda piisut jättan
mahha, Ja muud, mis ilmas, iggatsen: Siis
tahhan ilma wiikada, Ja Jesust üksnes ih-
kada.

5. Keif

5. Keif mis ilm siin püab, Ilusaks ka hüab, Ei ma püage, Pärtud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minge pürguse! Kõrkistus ning surrusus, Elo, mis toob patta mulle, Selga pöran sulle.

6. Woi! mis head põlwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb ilmast teäl! Ei woi sel' ennam tüle li tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab temma rahho sees, Seal iggawenne rõõm on ees.

6. Minne kurwastaja! Sest mo rõmüstaja, Jesus on jo sin; Kes siin armastawad Jummalat, need sawad rõõmu, kui on piin. Tehhaks kül siin häbbi mull; Siiski jääb ja teiges waewas, Jesus, mo rõõm taewas.

Wiinne salm laulakse sel wiisil, kui: Au, kitus olgo iggawest.

7. Nüüd saand ma taewa rõmüstust Ja Isä ja sõbrust tunda; Sest polle mul muud himmüstust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihaldan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja taewa riki lähhan.

319.

Nun wachen alle Wälder.

Nüüd walto'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab ilma peäl: Siis touse meel ja mõtte, Et touse, wotta ette, Mis Loja mele pärrast teäl.

2. Kus on keif tähhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et mingo päiko isse! Nüüd Jesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on nüüd meile tõtnud, Ja õ on ärralõpnud, Ka nenda lõppewad Dõd, Kus on ristigi higgsi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surnud tousewad.

4. Mo

4. Mo ihho unnest touseb Ja ribed selga panneb, Et olleks kattetud: Oh olle Jesulenne, Mo wasto armolinne, Et hing saaks sinnust ehitud.

5. Pea, käed ja jallad! teile Nüüd tulleb miina tõle: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi kerra Jääb teiest kangel ärra, Ehk kül end tõga waewate.

6. Nüüd minno hingand kehha! Eõdd wotta jälle tehha: Jo olled maggand kül. Kül sa saad aega nähha, Kus tõdd sul polle tehha, Kui rõmüstus saab taewas sull.

7. Mo kõrwad, su ja südda! Nüüd kiitke wägga Sedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja murret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peastab teige kahjo läest.

8. Mo rõõm, oh Jesus! tõtta, Mind warjo alla wõtta, So arm mull' paistko weel: Kui Sa dan tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda: Need olgo mulle warjuks teäl.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea pääw, ja ärrago tulgo, Mis teid woib kurwasta. Oh Jesus, kela hädda Ja kaebdusi; kule sedda, Mis tulleb Jo läest palluda.

320.

Wiisil: Au, kitus, olgo süddamest.

Oh armad wennad, õed ka, Oh kuulge minno sanna. End wotke hästi walmista Ja Jesu hõleks anda. Ei nalli-asse polle siin, Sest se on Jesu surm ja piin, Mis meid on pattust peastinud.

2. Kas sünnib alwaks piddada Jesusse surma hädda? Ja jalgadega tallada, Ehk põlgada keif

keik sedda? Waat! sedda teme tõeste, Kui meie ühhe pattule Weel anname siin woimust.

3. Oh! mälletage süddomes, Mis Jõsand meie le teinud, Kui meie waesed hädda sees Ei kusti armo leidnud: Siis tulli meie Jesuke, Ja kinnitas meil' heldeste, Et ta keik wõllad maksnud.

4. Ja andis andeks heldeste Keik meie ehtustesed; Eks olle tõssi? üttele, Mo wennad, õn sad waesed! Ja ütles: süüd on leppitud; Müüd ellage kui peästetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? kust agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja südda arraks lähhab? Waat! wahhest teie loodate, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jälle arrad.

6. Oh wotke süddant katsuda, Siis näete teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et teie siis ni julgest Ei wõtta sedda lämmata; Waid südda tahhab unnusta, Et Jesus teid on peästnud.

7. Oh ärge olge moismatta, Kui moismata tummad lambad, Kes ennast andwad weddada, Kuhho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb weel, Siis üttelego so usklik meel: Jesus mind peästis sinnust.

8. Ja sedda tehlem julgeste, Siis on meil rahho ikka: Se risti lödud Jesuke, Se kautab keik wigga. Mo wennad, andke lät se peal! Ei pea ennam meie meel End lastma pattusi petta.

9. De kallis Dnisteggia! Et olleme keik julged: Kätpiddi wotta tallota Meid sinno waesed lapsed. Kui pat meid wottab kiusata, Siis

teise mele tullea, Et sa meid pattusi peästnud.

321.

Ach du liebes-volles Wesen ic.

Wifil: Au, fitus olgo iggawest ic.

Oh armas Jesus! meil on weel küll kartus, ning ka häbbi, Kui mõtleme so armo peal, Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel, Ja meie waesed siiski weel Ei tunne sind ni selgest.

2. Se tõssi on: sa olled küll Jo monda hinge wotnud, Ja, kui ta ennast andis sull', Ka puhhastama tõtnud: Sa olled tedda keelmatta Ja häddast peästnud, armust ka teind õigeks heaks ja truiks.

3. Se wõttaks armo sallata, Ja selle tööd ja wägge, Kes siin ei tahhaks tunnista, Mis arm heal meel teggi, Et temma omma werrega Meid keik on wotnud puhhast, Kes sedda hästi noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned innimesesed, Kes küll on alwad ilma ees, Ja ärra põltud waesed, Kes siiski sinno waimoga, (Mis on ma: ilma! teadmatta) On woitud wägga rohkesti?

5. So pühha risti-tõggodus Kui kuulda saab sest hulgast, Ja armastab ja auustab, Ja aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas ka So ilma ees küll ollema, Kui ta on wende melest.

6. Waat aaga, armas Jesuke! Eht sa küll õnnistanud; Meid rohkest, siiski olleme ka kah-

jo nähha sanud. Sest monni ei sa ebdase, Ja monni on weel foggone So ellust kangel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka ollema Se surem hull, oh Jeesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weel iggapäwa täieste, Ja kutsa tee peäl käiwad.

8. Ei ommeti keik polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel? Se önnie fata joudnud: Ja siiski sinno surm ja piin, On keik need hinged, kes on siin, So ommaks luma nastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ümme mardajad, So ärrapeästud pattused Sind wäga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tännapäwa meie peäl, Se meie armo saatto.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada sada tele keik neid, kes sinno armo tööd küü näwad, agga süddamed On ommeti weel tuimad.

11. Oh nende tahtmist, Jeesus! sa, Sa isse murra katki: Eo mahha förged mõrted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra tiggedull, Ja kangelaelust, surustust, Keik wotta hopis ärra.

12. Et hua armust nende peäl, Kes wallas tummad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Se taltseks nende mõtted; Keik agga kes head rääkiwad, Waid süddames on kawwalad, Neid näita meie illes.

13. Keik lihha himmud kauta, Ja te, et meie waesed Neid mõttame keik põlgada, Kui unnes nägges

näggemised. So armo, mis on rõõm, ja õn, So himmud, mis keik pühhad on, Neid panne assemelle.

14. Ma pealtsed asjad otsima, Neid meles takka noudma, Ja tühja lihha komega Siin ennest rõmustama: Se on kül diae kurwastus, Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõmuse hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jeesus! So tõe õppetused On tuima innimesele Kül hirmsad õhustused; Et nende sees on rummalus, Sest kallist sannast tüddimus, Mis nemmad ei woi moista.

16. Oh, tulle! Jeesus tulle sa, Oh! kela patto ärra: So waimo tuld meil läkkita, Ja põlleta keik ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna, et need rahwas siin Keik saaksid diget ello.

17. Kas tahhate, et Jeesus Teid saraks dige tele? Ja otab teie järrele, Et parrandate melez Eht tahhate nüüd sedda teed, Mis enne käinud pattused, Kes põrgusse on läinud.

18. Oh helde Jeesand! sinna naad So laste õhkamised, Oh! tomma meie süddamed, Ja tehta lahkamised. Oh wata meie kurwa meelt, Oh! kule laste nutto heält, Neid sada rahho isse.

19. Keik järrestikko kihhuta, Et moistaks nende südda, Et teine teise järrel ka Kül selgest tunneks sedda, Et ikka, Talle järrele Siin kõndima on õnnis tö, Ja kaunis, magus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se armastusse liggi, Mis hawasid keik meie süüd, Ja

teggid sellel higgil. Keik kuryad himmud lahku-
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sagealle
pääralt.

21. Ka tulge kallid hinged! siis, Ja joudke
usfinaste, Kell' süddames on teine wiis, Kui
olli ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis
ennestele teggite, Kui söbber alles wõbras!

22. Et lätki, heitkem põlweli, Ja silmilil teik
mahha. Waat peigmees seisab liggigi. Ja ei
jä ükse tahha. Oh! kiirkem omma Jeesusest,
Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen,
Halleluja.

23. Nüüd Jeesus! sinno armastus Meid
tõmmab, ning ka sadab, Se on ka meie õnnis-
tus, Mis peäle südda watab: Üks wiim, mis
sadab kasso teal, Üks waikne armo-tule heäl,
Mis puhhub kuhho tahhab.

24. Oh Jeesand! anna meile kät, Se arm
on wägga kallis. Waat! siin on meie südda-
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga
hull se sütab ka So ommad lampid põllema.
Peigmees! minne ele.

322.

Ach! liebster Jesu, ruffe mich ic.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

Oh armas Jeesus! kutsu mind, Et so heälte
tundmas ollen; Sest hing, ka ihho orsi
sind, Kui kannapöeg ma tullen So järrele. Kui
pat ja surm, Ja kartus on, kui raske koom,
Siis woid mind kerkitada.

2. Ma ollen paljo patto teind, Hea melega
kül eksind, Ka kui sa minno järrel käind, Ei olle
ma

ma sest holind; Ma ilma asjad noudsin ma, Ja
laja tee peäl käisin ka, End tahtsin hukka sata.

3. Siis näita sinna minnule, Mis maggus
on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle
sega sitke, So meel on helde, tasfane, So werri
peästab üksine Neid inimessi pattust.

4. So tassandus mind rõmustab Ka wasto
surma, patto: Arm armo peäle mulle saab, Ma
leian sest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootab,
Oh hing! sa tõesti rahho saad Sest tootusse
sannast.

5. Kül olled hea, mo Jeesuke! Te, et ma us-
sun sedda, Ja et jään allancusfesse, Ka näitan
usko nenda, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et
mo liggimenne ka Woiks olla moga rahhul.

6. Kui sedda koomaks arwab meel, Siis
õppin usfina kangesi, Se koom siis kerges
lähhab teal, Et sünnib kanda hõlpsast: So ar-
mastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke läab,
Sa olled isie kandja.

7. Nüüd omma kerge ifkega, Oh Jeesus! aeg-
sast tulles, Ja te, et omma teoga Ei minna su-
rustelle. Oh! sada, et sind armastan, Siis
hõlboga kül kätte saan, Et iggawest sind tenin.

323.

Wifil: Nüüd surno kehha mattame.

Oh helde, kallis Jeesuke! Te lahti minno süda
dame Neist sallajamist wõrkudest, Ja mind
mo kurwasi süddamest.

2. Ma hüan, Jeesus, appi sind, Oh Jeesus,
Jeesus aita mind; Mul on suur hädda süddames,
Ma ollen raske murre sees.

8 2

3. Ma

3. Ma mõtlen sinno surma peäl, So hawad on mo honeks teäl, Et saaks mo hing neis hoietud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jesus hoia uskus mind So werre sees, kui otsin sind: Las' mind so werres uiuda, Ei ial ärralahkuda.

5. Oh Jesus, sinno werre wäes On abbi keik il ilma sees, So werri woib keik puhhast, Ja murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jesus, wägger mees, Te puhhast mind so werre sees, Siis ollen õiges puhhustees, Ja ellan puhha ello sees.

7. Oh Jesus aita isse mind So werrega, siis kidan sind: Mind nõdra, Jesus kinnita, Mind puhhast so werrega.

8. Nüüd jään ma, Jesus, rahhule So werre sisse kindlaste: So hawade sees hoia mind, Siis iggawest ma kidan sind.

9. Amen! nüüd Jesus armwita, So waimoga mind kinnita! Amen! oh Jesus aita mind, Siis iggawest ma kidan sind.

374.

O Jesu Hoffnung wahrer Heu.

Wifil: Nüüd surno kehha mattame.

Oh Jesus, helde olled sa, Ja ustaw, sell' üks lotus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis kasso leiab temma sest?

2. Sind, sind, oh Jesus! leiab ta, Kui magus messi olled sa, Mis üllem kui woib ihkade, Se on mis otsib, leiab ka.

3. Muud polle, mis on maggusam, Ei kuulda muud, mis helledam: Meel armsamat ei tunnege, Kui on se laps, mo Jesuke.

4. Ei

4. Ei keel woi üllesrätida, Ei kirri sedda näidata; Kes Jesust tõest armastab, Se ülfine sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis magus on ta armastus, Mis näitis, kui werd wallas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme: Würst, kes woimust saand, Ja kallist palka walmistand: Mis süddamest siin tahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so sees! Kui magus temma põlletus: Mo eest werd walland waewa al, So walgus wiib mind Jummalal.

8. Ep olle ühte rosikest, Kust maggusam hais touseks seest: Kui se mo mõtted rõmustab, Mo waim siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui keigekalim hinge roog, Mis ei te näga wähhemaks, Waid isso lähhäb suremaks.

10. Kes sedda maitse nud nälgab weel Kes joob, sel on weel janno teäl: Ta nouab Jesu heldusse, Muud keik on auruks temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb siin, Sel' on ta maggusam kui wiin: Kes sest saab täiest, õnnis se, Ei sellel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme-tõ, Kuis põlled sa ni lahkeste! Kes Jesust armastab, sel on Siin keige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel lahkund siit, ja ihlab sind. Millal saan kül, sind näggemast? Suud anna mulle maggust.

14. Mo sisse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid mind

mind jahhuta, O tulle! to so jure mind, Siis
armastan ma järgest sind.

325.

O Lämmlin geschlacht ic.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

O Jeesus, pühha Tallekenne! Kes olled mo
eest surma läind, Kui minna mõtten, ara
mokenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis
minna wägga ihaldan, Et ma sind ennast näh
ha saan.

2. Ma olin üppris wägga rummal, Ja ussin
patto teggema, Ja äkkiselt mul' waesel, Juma
mal! So walgus pidid tousema, Sest ärtas üle
les minno meel, Ja sedda ma ei moistinud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et südi
da oski kiwvine, Et uhtus wägga rikkund sedda,
Et otse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tun
da ka, Et keif läts ärrasullama.

4. Käl süddames ma tundsin sedda, Kes olli
tulnud minno peäl; Ei minna saand weel nähha
tedda, Sest se keif olli umne weel, Ja siiski seis
mõtte sees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastuses pöles, Mo him
mud käisid temma peäl, Se JEsand seisid ilka
meles, Ta pole südda wahhis teal. Mind näg
gematta kinnitas, Kes olli mo sees liikumas.

6. Mis rõmo minna siis sain kätte, Kui Je
sus tuli minnusse! Ma heitsin mahha temma
ette, Ta sai mo peäle woimusse Weel enne kui
ta armo tõ, Ja nimme wäggi olli ka.

7. Ma tundsin warsti, et nüüd tuli Mo kallis
Jeesus minnusse: Sest otse kui ta näggo olli,
Siis

Kui risti külges surmaste läts, ja keif ärralep
ditas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seal wessi temma külje hawast Ja werri
jooksis rohkeste: Ta kahhest käest ja kahhest jal
last Käl werri tillus selgeste. Ma näggin, waim
sai oimaseks, Ja meel läts pea seggaseks.

9. Nüüd diete sain moista sedda, Et olin ho
pis hulla läind; Ma tundsin otse surma hädda,
Et ma ni palju patto teind. Mul olli hirm, et
olin ma üks Jesu tapja olnud ka.

10. Mo kallal peälegi nüüd olli Se hinge
tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et
ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno käes,
Üks pörgo tu, ja surma mees?

11. Ma pöörasin kohhe sinno pole, Oh ilma
süta talleke! Ma andsin ennast sinno hole, Mo
kallis helde Jeesuke! Et pidid moga teggema,
Mis so nou pidid ollema.

12. Käl wahhest kartsin, et weel minna Ei
tõlbaks sulle tullema: Siis lootsin ta, kui meel
sai siina, Et pidid so palk ollema. Ma mõtle
sin: ta hallastab Mo peäle, ja mind awwitab.

13. Siis Waimo läbbi tõldi mulle: Sa äri
ranetud! kule nüüd, Ma annan armust andeks
sulle Keif sinno rasked patto süüd: Nüüd on
sul rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmus
tus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hin
dasin nüüd sinno sees, Ma waatsin agga sinno
peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põlletas
sid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armust roga süa, Se olli man
na ello-puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis jo
seb

seb ello jõe suust. Sels, Jesus! mo eest anti
sind, Et piddid nenda toitma mind.

16. So werri, mis so harust wallas, Se keik
mo surma upputas: Se wessi, mis so küljest
wolas, Se keik mo rojust kautas. Ma jain so
liikmeks sinnusse, Ja sinno laste seltsisse.

17. Kui waenlane sai sedda nähha, Mis min-
na sain so armo käesi; Siis püdis ta mull' tülli
tehha, Ei minna holind süsti sest. Ma jätsin
tedda wihhasse, Ja jain so ihho harusse.

18. Uht sanna weel, mo Tallekenne! Ma pal-
lun keigest ommast wäest: Ja mulle kasitaks ar-
mokenne, Mu lahkugo keik süddamest: Siis käin
siin walges, ollen ka So rigi õnnis pärria.

326.

Du wollest uns das Kreuz-Geheimnis etc.

Wisi! Mis kitust woime, JSand! sulle etc.

Dh Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja
omma ristisurma õppetada.

2. Sest se, mis eest so werre andsid sinna, Ei
se woi ellades siin tühjaks miina.

3. So sanna kargab ülle mürid' ikka; Ka kiu-
fatusse sees sel polle wigga.

4. Kes panneb paiso sinno werre jõe, Et ta ei
joseks keige ilma peäle?

5. Kus on se pääw? Kes teab sedda aega? Et
temma omma wägge ei woiks näita.

6. Se tõeste ep olle nalja assi. Eks olle astari
al innimesi,

7. Kes mitto aastat kätte-maksmist hüüdwad?
* Kes teab, millal need weel rahhul' jäwad?

8. Kui

* Wata Joan. Ilmutam. ramato 6. peat. 9. ja 10. salmr.

8. Kui kurrat: olge wait; ei neil' woi õõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks keelda?

9. Mis; agga huab kallis Jesukenne? Mul
janno on; oh risti-innimenne!

10. Kas wihha-meeste werd, sa JSand! püad?
Ei mitte: surmast neid sa wälja hüad.

11. Ta tahhaks, et ei ükski hukka lähhaks, Ja
panneb omma surma armo tähhaks.

12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja
kõrw ka sedda tähhele ei panne:

13. Sepärrast on üks hulk, kes tunnistawad,
Sest polle ükski wait: keik küssendamad.

14. Need hüüdwad iggas paikas, tede peäle;
Oh innimesed! kuulge meie heäle.

15. Et teid woib Jesu pole juhhatada: Siis
polle tarwis, wihha alla jada.

16. Siis polle tarwis, kaljudele õõlda: Oh!
woike nüüd meid waesed ärraneelda.

17. Ei mäggedele: tulge, ja meid katke, Meid
õnnetummaid, ja meid kinnimatke.

18. Ni kui sa olled, Talle liggi astu. Kui tul-
led, siis sind wottab heldest wasto.

19. Kui patta wõlg sind tahhab hirmutada;
Sin on, kel janno on, sind parrandada.

20. Selt, kelle kätte õige kohhus antud, On
ello pattusteles osfaks pantud.

21. Kes nüüd on pattune, ja royp, kel häbbi, Ja
ommasi wäest ei sanud kuski abbi,

22. Waid Jesu jalge ette allandanud: Neist
polle weel üks ainus hukka sanud.

23. Ehk olleks temma karro; ta saab lambaks.
Ehk olleks külm, kui jea; ta saab kül sojaks,

9 5

24. Ehk

24. Ehk surnud on: uus ello tulles ette. Käl
 Jesa annab tedda poia kätte.
25. Waim püab tedda illusaks siis tehha;
 Ni wäljas-poolt, kui seest on armo nähha.
26. Käl wäljas näikse Jesu surreminne; Seest
 agga pühha Waimo ellaminne.
27. Se on nüüd meie tö ma-ilma peäle. Seik
 Jesus annab meile omma mele.
28. Et sedda peab waestet' tunnistama: Weel
 teie moite talle prudiks sada.
29. Prudiks sel armsal' waggal' Jesussele,
 Kes sadab kuulma ue laulo heäle.
30. Kätpiddi takhame teid kinni wotta, Ja
 omma häbbi sees Ta pole tötta.
31. Ei meie häbbene teist: waatko sedda Keik
 wariferid kes ei tunne hädda.
32. Käl meie töeste teid wime siina, Kus Je
 sus on: Käl se saab korda miina.
33. Ja temma wottab kätte peäl teid lenda,
 Ja mis weel ennem on, suud teile anda.
34. Ta hakkab teie kaela ümber kinni: Ta
 kohhus on, et ta on armolinne.
35. Seest neil', kes waimus temma jure jouds
 wad Ta annab suud, ja keik, mis nemmad nouds
 wad.
36. Mis on se: waimus temma jure jouds
 ma? Et teada saaks, mis peab talka nouds
 ma.
37. Se on: Jesusse jalge ees siin uskma, Et
 meie süüd ta wötnud ristis maksta.
38. Ning kui ta surma ristis lõppetanud,
 Siis pühha waim on tedda wigeks moistnud.
39. Ja

39. Ja kui ta waimust sanud patto peäle, Ta
 andis kohhut, taewa sada, jälle.
40. Ja minna, ehk ma sedda käl ei näinud,
 Olen sel tunnil pattust puhtaks läinud.
41. Seäl minna ollen würsiks sanud jälle;
 Ka härraks kurrati ja surma ülle.
42. Mis moddub siis keik hädda, potto wig-
 ga? Kui Talle werri kä, ma woidan ikka.
43. Ja kui ma mötlen werre hinna peäle, Ja
 lasten Jesu harukse mo mele;
44. Siis wärrisewad keik ma-ilma lapsed,
 Et nemmad ei woi seggada mo mötled.
45. Mis imme! Jesus on meid armastanud,
 Ja keik ma-ilm on ammo kasko sanud:
46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis us-
 kus maggab, egga hirmutama.
47. Seest need on sanud rahha Talle külges,
 Ja maggamad nüüd julgest temma süles.
48. Saab nähha, kes neil' julgeks tülli tehha:
 Jesus kä on nende hing ja kehha.
49. Kui hea se on, ja wägga mele pärrast,
 Kui legi peasnud leigest ilma pärrast.
50. Oh Jesand! kui meil agga jouds olleks
 Keik pühhad teeksime sull' warfi waeseks,

327.

O Water, Herk! o Liebes: Brunst!

Wifil: Oh Adam! sinno ekstus 2c.

Oh Jesa südda! Jesuke! So armo hallik
 ikka head Jesa meelt teed meilege, Et par-
 randa mo wigga; Meelt, süddant, hinge wotta
 sa, Ja rohke armo merres Reid pesse puhtaks,
 lõpputa, Ja uiuta so werres.

2. Keif tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggawat tuld kustura, Mis mind woiks põlletada. Keif kurja aia minno feest, Mis mind woib külmaks tehha, Et ma so armastusse käest Saan ello walgust nähha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtted ka Nüüd wõtta õppetada, Et jouan waitse melega So maenitussed kuulda Keif woõrast tuld mus lämmata, Mis põrgust wälja joseb; So leggi agga tundko ma, mis armastuslest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastus ses põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So waimoga; ja anna, Et sinno armastust woin mäkül aulast tähhel' panna.

5. Sind armastama touseko ma So armsa tahtmist möda; Ma mingo nenda maggama, Mo palmwed wotta kuulda. Sind armastama, aita mind, Ni kui ma ial jouan, Et ikka liggimeft ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust leik ihlago Ka õhkaes mo südda; Mo silma wessi wolago, Et saakfin rohwest sedda: Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund; Mo kindel lin, kily, rõmustus: Seta ma ollefs kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus surmas ka, Te, et mo feesti ei leita Muud, kui so kallist armastust. Sell' tahhan juttustada Ja kita sinno hallastust, Kül sedda tunnistada.

8. Ma rāgin, wait ka ollen ma Sell' auust, kes mind lonud Ja armastand, et armo ka So armast

armastus mull' tonud. Te, et so armastus mo sees Mind sataks armastama Sind leiges minno süddames, Ja sedda täiest tundma.

9. Nüüd armastusse leki sa. Oh Jesus! mo sees süta, Et põrgo wihhast peāsen ma, Et se ei aega wita: So maggus armastusse tõ Se mo sees wallitsego, Mo armastusse legike Se kumalt ikka seisko.

328.

Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts ic.

Ommal wisil.

Oh Jummal lapsed! kuis armoga luggu? Kas armastus süddames sadab jo luggu? Das ühhes nous ikka keif süddamed weel? Ehk, tunneb jo lahkumist wendade meel? Se Jsa seäl taewas woib süddamed tunda: Et sünnige wendade nimmet neil' panna, Kui armastus süddames legid ei anna, Kui armastus süddames legid ei anna.

2. Ni pea, kui üllewelt sündsime ueks, Siis Kristus meid wallitset wendeks, ja õeks: Üks Jsa, üks usk, ja üks waim, ja üks te, üks ristimisse seādus on leikidele. Need woimwad tõest süddamed kofko siin kōita: Ei woi meie muud lest, kui maggusat leida; Riid, kadedus, wihha ei sa ennast näita, Riid kadedus, wihha ei sa ennast näita.

3. Se emma, kes üllewel, kous meid peab, Se on se, kes armastust süddames seab. Üks ennam ei maksa, kui teine nüüd teäl, Sest süddamed ühhendab allandlik meel: Kus isfi-meel, wihha,

wihha, riid wallitseb wáhha, Seál polle meel mitte táit armastust náhha, Weel wáhhem se inglidel' rómo woib tehma; Weel wáhhem se inglidel' rómo woib tehma.

4. Ka saggulast Sioni koggodus játtab, Ja wendade seltsi end róмога heidab. Kes ma-its ma rómuft ei lahuta end, Ja siiski end karmoa last náitab kui wend, Ei tedda woi ellades wena naks meel wotta, Kui meelt parrandama ta au fast ei totta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat, õnnistud olleme siin, ja ka seál. Oh! kirkem siis Jesust, kes seltsis on teal, Et laulgem siis JSandat keik ühhest melest, Ja temmale tulgo au keikide kelest, Et tunnukse Sioni hea selts seft heálest, Et tunnukse Sioni hea selts seft heálest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se olled ka sinna; Sa párrid ka sedda, mis taewas saan minna; Ja fenna káib igga meel keikide eest, Uht ainuft ka noutakse koggodusseft. Meil' tulleb ford wende eest ello ni játta, Kui Jesus sai surres meid párriafs wotta: Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hádda, Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hádda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist teft; Et ello kroon ei saaks káest woetud jálle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on táis, Siis hoiame ühte, seft arm on, kui kóis. Ta laste heált kuleb kúl JSsa seál kórgest: Táis üks meel se rita kub ka Pabelit kergest: Kes saab nende wasto, Kes ühhes on járgest? Kes saab nende wasto, Kes ühhes on járgest.

8. Siis

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waewatud wendade koorma ka tankem, Et páärw páwalt armastus kangemaks jääks, Ja ellades sõbrus ei otfa siin náaks. Se JSsa ka sedda heal meel woib náhha, Kui kites au temmale wottame tehma, Ehk meie, kui lapsed kúl jouame wáhha, Ehk meie, kui lapsed, kúl jouame wáhha.

9. Seál teises ma-itsas on parrem se luggu, Kes JSsa ees seisab se õnnistud saggu, Ja palawas armus jo kunningost náab, Kes Jesusse heldus nei' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühendud süddamed, káed, Ja Sioni párrast ka tehke keik palkwet: Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

329.

Ach Gott gib du uns deine Gnade.

Wisl: Keik tulge minno jure nüüd, 2c.

Oh Jummal! anna armo nüüd, Et dálust keik ja patto süüd Woin tundes mahhajat ka, Kui Jesust uskus kindlaste Nüüd nouan, kes siin táieste Mulk' appi jouab totta.

2. Te, et siin ellan járgeste So sanna móda waggaste, Ja keik so auuks pannen; So waimoga mind wallitse, Et otse láhhán taewasse Jesusse lábbi. Amen.

330.

O der alles hatt' verloren, 2c.

Wisl: Nüüd surnud kehha mattame 2c

Oh kes keik olleks kautand, Ka ennast, agga kátte saand Se ühhe, mis on tarwis teal, Kust rómo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keik ärraunnustaks Ja Jesust üksi mälletaks, Sest temma arm on lõpmatta, Teeb süddant waiseks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks uppund terweste; Ei se saaks näha kurwastust, Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keik mahhajättaks teäl, Et keikist lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada, Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäseks südda nüüd sest ka, Mis pettab tühja näoga, Ja tedda kelab kawwalast Jesuse jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgusest Jehowat leida ennesest, Et temmaga jääks ühendud, Sest otse tähjad on keik muud.

7. Oh hoiaaks mo meel üksiti Jehowa pole allati; Siis lõppeks ükskord süddamest Keik waew ja wallo iagawest.

8. Mo Jummal! rikkas heldusest So siise tomma risti wäest Mo waimo, hinge, et soga Ma ühhes ollen lõpmatta.

331.

Wisil: Woi! mis minna ollen teinud ic.
Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! arwaw
likkult sull? Tunniestan, ja kaeban sedda:
Pat kül teggi hädda mull'. Minna olin rojane.
Ja ka wäraga pörane, Et ma wotstin isse püda.
Dummast häddast lahti sada.

2. Esfite ma noudsin sedda, Et ma tunnefin
mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei ma
sedda tahtnud nüüd. Oh kuis wottis kannata
Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskima õpa
nud, Et keik olli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudsin head tehha, Siis ma
lõudsin wigga teäl; Kui ma püüdsin Jesust
näha, Siis mind lihha waewas weel: Kül
ma näggin siis, et ma Alles olin rammota:
Ennesest mo patto kehha Ei woind muud kui
kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kül
otse lõppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Olin
ennam rikkutud; Siis ma jalla-tallasi teäl Pea-
lani tundsin weel, Et keik minno südda, mõtte
Oli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Keigest min-
no pattubest; Agga ma ei woinud moista, Et
mind minno Jesus sest lahti teinud kannates,
Et, mis ma ma-ilma sees Teinud, keik se patto
kärä Temma täiest maksnud ärra.

6. Mis hing ial waewa näggi Dmma rumma-
lasse sees: Keik mis mulle hädda teggi, Sest sür
oli minno käes, Et ei woind ma uskuda, Ja ei
tahtnud olla ka Pattune, ja kurjad mõtted Nähha
ja mo kurjad kombed.

7. Sest on ilmas õnnis ikka, Kelle filmad lahti
saand, Et ta näab: keik patto wigga Jesusest
on surretand: Jesus ärranetud sai, Keigel' il-
mal' õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige
Ma, ja taewa loja.

8. Kes siin mind woib hukka moista, Kui saan
Jesu hinda näind? Kes woib kohtus wasto
kista, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollen
rummal kül; Tarkuseks on Jesus mull': Kül
se seisab mo eest kohtus, Kes sai pörgul' surma-
tõbbuks.

9. Kül se seisab minno kõrwas, Kes mind wäg-
ga

ga armastab, Kõl se seisab mo eest waewas, Kes mind pattust lunnastab; Ei ma karda keddagit, Surma, patto, kurratit: Mul on teada Jesu wäggi, Se on minno abbi-mäggi.

10. Kohtus Pea on Jesus isse, Kes mind lunnastanud teäl, Mo hing waub rõmo sisse, Et mo sõbber on jo seäl. Kõl mo hing siis nähha saab, Mis nüüd uskus ihaldab: Hõpis peäse patto käest, Surma, põrgo-waimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! räkind sinna, Polle weel keik minno kä; Agga tõest tean minna, Et saan, mis nüüd film ei nä: Kõl sa annad keelmatta, Keik, mis tootunud sa. Amen on keik tootusfed, Iggarwesfed kinnitusfed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Paltwee: ärra holi fest, Kuida ilmas käib so kässi: Ei sin ello iggawest: Pallu agga järgeste: Jesus! aita heldeste, Uskus woiteldes keik woita, Amen! sinna woid kõi aita.

332.

Wisil: Oh JSa taewa rigi sees ic.

Oh kunningas! nüüd hallasta, Oh tal, meid wotta toeta, Meid nõdraid, Jesus, arm wita, Et jouame siin woitelda, Et woimust saame lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tõ on tühhine, Ei kolba So ees ühtege: Mis isse teme, mõtleme, On paljas So ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On lahja ti So ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei woi neid fatta üheski mees; Mis sallaja on süddames, On paljas keik seäl kohto ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jesus rikku sa, Mis teadawad, ja teadmatta, Mis minno süddant waewawad, Mo peäle uest kaewawad: Mo Tal! neisi te mind lahti ja So omma kalli werrega.

5. Mul on kõi palju woitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind aita ühesige, Kõi sinna üksnes, Jesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho süddant kurwastab, Kõi sega polle rahhul weel, Siis lätkab uhket meelt mo peäl, Mind piab monne wisiga Mo ommaest Tallest lahuta.

7. Kõi sus ei maksa uhke meel, Ta tõstatab hirmo minno peäl; Kõi, Jesus, hirmust peädab sa, Siis tulles karowalusfega: Kõi ma ei waltwa allati, Siis mind ta pettab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kallie pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhas ta So omma kalli werrega, Mo süddant uskus toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jesuke: Oi! Oi! mo kallis Talleke, Mul on kõi iggaw otades, Ja siiski tean süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei jätta, et saan kita sind.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra karda, ussike! Kõi juhtud tulles ollema, Ehk ristie merres uiuma: Se wee-woog sind ei upputa, Ei risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mul kinnita, Mis ommas lannas rägid sa: Ma ollen tulnud otsima Keik daktused nüüd armoga, Ja ärrapeästimad nemmad keik, Mo harus on neil pühha paik.

h 2

12. Keik,

12. Keif, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkeste: Ei pea püdo ollema, Sind tabhan isse aidata: Ma ollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keif.

13. Mo harusse ja hingama Müüd minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tähhele, Ma seisan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho otsata.

14. Amen! mind ikka linnita, Mo kallis Tal! so werrega! Ma annan keif so holele, Ja waljule lään sinnusse: Kui kalla uiub merres ka, Las' mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel moi ellada, Waid ello woe seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! so werres kossuta Mind taimie armo wihtmaga.

333.

O du süße Lust ic.

Wisil: Helde Jesuke! Sinno ic.

Dh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle-rõmo ma ei ota;

Dh, mis maggus on Jesus minno õn!
2. Selgest armust seält Jaggad üllewelt Mine no hingel jahutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllewelt.

3. Jesu armastus Maggus sundimus: Dh, kui pohjato ta helbus! Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus sundimus.

4. Jätke rahhule, Arge küsige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole üksnes hoida: Jätke rahhule, Arge küsige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab: Se

So rõõm ühbelgi ei tulle, Kui ei Jummal temmas polle. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma Lihhal' teadmatta: Waimle ükfi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb. Se on, ussun ma, Lihhal' teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma paistus se woib tehha, Et saad selget rõmo näha. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke.

8. Siis keif mahhajaab, Mis sull' murret teeb: Kurbdus ei moi fenna jãda, Kus on Jesusse rõõm teada. Siis keif mahha jãab, Mis sull' murret teeb.

9. Oh, mo kaitisia! Ello hoidia! Arra lahku minnust arra Siin ma-ilmas, kus on kãrra, Dh mo kaitisia! Ello hoidia!

334.

Weein' o Christen Mensch ic.

Wisil: Ma pãan keigest hingest ic.

Dh nutta omma hãdda Ja hullkaminnemist, Ja arra kaeba sedda Jesanda surremist; Seest meie wiggadussed On tedda waerwanud, Ja meie ekfitussed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wõtkem wata Se Preestri peale nhãd, Kes jouab leppitada Keif meie patto süüd: Ja sadab, kannab isse Kui üks hea karjane Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta siin wõttis lãtte Meid peãsta wihta kãest, Werd ei ta tonud ette Ei hãrgest, jãrabest: Ja omma kallis werri Sai ohwriks waljatud, Se on se pühha merri, Kus hing saab pühhastud.

4. Seluggune lãts tarmis, Meid hãddast peãs-tada

tada, Kel polleks, kui end ohwris, Weel surma kartada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie issegi, Ei leitud siiski wigga Ja jurest ühtegi.

5. Oh wata Jõsa taewas! So Poia surma peal, Kui südda patto waewas So pole hüab teäl: So waim meid juhhatago, Kui himmud kiisawad, Meid hästi linnitago, Et neimad lahkurwad.

335.

D Ursprung des Lebens.

Wisil: Sion kaebab sures häddas zc.

Oh sa ello õhutataja! Walgus mis keik wal gustab! Kust ei ükski, mis on waia, Ilma aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Selge kui kristalli klaas, Kes seält pühhasi templiti tousef, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna ütled: Kes siin nouab Ello wet, mis iggawest Janno kustutada jouab, Dulgo, wote ko minno käest, Taewa hüüd ja ello kaew Jah hutawad, kedda waew Kärsib uskus tulla mu le, Keik ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tullen, Joda om ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind saaksin armolest: Ei sa kela, et ma fant, Mille mis sa tootand, Jo mo waesust meles pead, Ja so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! Kus sa owad, Seäl hing waim, meel kosfowad, Iggawesed anded to wad So käest, kes sind otsiwad; Kes sind aga maitsta saab, Maggusaks keik tunnistab, Südda hüppab, laulab, diskab, Keik hirm taub ehk kül tuislab.

5. Wote

5. Wotta siis so sanna peäle Minno waimo istada, Ja mo iggatsewa mele Roggoniste lüt tada Sinno armo merresse, Seäl mind ifka taewasse Pühhad pimmut juhhatago, Südda neist kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Ommast ristist osfa ka; Aita siis, et sinno sanna Ifka kulen rõmoga; Kes so risti karrikast Siin joob, tedda Sa seäl wast Wottad rõmustada jälle Sinno jures waewa peäle.

7. Wotta mind siis jahhutada Seäl ka, armas Jesufe, Kus so karjad ei woi sada Nähha waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Armas rahha täieste, Auustus ja diskamine, Pühha ello tassuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein zc.

Wisil: Sind Jummal kidame zc.

Oh Tal! sind kidame.

Oh Tal! sind tänname.

Oh Tal! sind kiitwad iggawest,

Kes uskwad teigest süddamest.

Sind keik se rahwas auustab,

Kes uiyda so werres saab.

Se tulli, Jõsa sinno käest,

Et andsid Poia meie eest.

Nüüd on keik ärraleppitud.

Et Tal on ärratappetud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peästis patto, surma käest.

Seft kidab keik se Ilma-ma,

Et Tal meid peästnud werrega.

h 4

Oh

Oh Tal! sind kiitwad Kerubim,
 Ka laulwad sulle Serawim:
 Pühha on meie Tal!
 Pühha on meie Tal!
 Pühha on meie Tal!
 Keig' wäggede JSand!
 So wäggi sure auuga
 Käib ülle taewa, ülle Ma.
 Jo wannast pühhad wannemad,
 Usklikud ja muud õppejad
 Sind kiitsid, kallis Talleke!
 Enne kui tullid ilmale.
 Raksteiskümmend Apostolit,
 Ja keik need pühhad Prohwetid,
 Ja mitto omma werrega
 Sind tunnistanwad lõpmatta.
 So nimmetad meid Sioniks,
 Ja Jummalas Israeliks,
 Kui meie uskus woitleme,
 Soga kui Jakob eitleme.
 Sa wottad wasto pallujad,
 Kes sinnust armo kerjavad,
 Sa kuled nende palwe heält,
 Ja wottad koorma nende peält.
 Oh Tal! sa tullid heldussest
 Meil' omma JSa sülle seest;
 Ei põlgnud neitsit emmaks sa,
 Kui meid keik tahtsid lunnasta.
 Sa rikk'sid surma surmaga,
 Ja saatsid meile taewa-ma.
 Kuis woime sind kül tännada,
 Ja so suurt au kül kuluta?

Oh Tal! meil' anna waimo weel,
 Kes juhatab meid õige teel.
 Oh Tal! meid wotta pühhasta
 Nüüd omma kalli werrega.
 So werre läbbi lõpmatta
 Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keik pattud, mis weel tunneme,
 Ja usso tee peäl woitleme.
 Las' meid so werres uiuda
 Ja patto wasto woitelda:
 Oh Tal! meid ikka kinnita,
 Ja palwe waimo anna ka.
 Oh Tal! sind meie kidade.
 Oh Tal! sind ikka tänname.
 Oh Tal! Meid hoia uskus teäl,
 Ja anna lahke waimo meelt.
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.
 Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Waimoga.
 Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.
 Keik meie lotus, Jesus, Sa!
 Meid ärra jätta abbita,
 Amen.

337.

Auf ihr Streiter! durchgebrungen ic.
 Wiff: Kes Jummalat ni lassib tehha ic.
 Oh woitlejad! et keige peäle, Et käige Talle
 jäolge sees, Kes auga saand Sioni mäele,
 Keik waewa naero kannates: Kui Pea woido-
 ktoni nääb, Egiff like on, Kes mahha jääb.

h s

2. Mis

2. Mis kardate? et seiske kindlasti. Mi walmades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule Pead rõhhudes. Müüd käige järrel temma wäes; Siis woimust sate Kristuses.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nõdrust kaebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei teki se waewa wasto sa: Sest Jesand on, kes teiwaks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Ous waenlane küll wägga julge, Ei wolle siiski hädda sest; Küll same tedda (julgest tulge) kui leiba süa Dulle wäest: Waat! jubba põgenemas on, Sest Jesand siin ja Kideon.

5. Ehl mao kihrot küll kurja nouab, Ja lihha end ka kinnitab; Siis Kristus immet tehha jouab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulleb appi seält.

6. Ous nõdrus meil, siis Dal on tuggew, Weil waesus, Jesand rikkas on; Ka immeteust on ta wäggew, Kel on sefuggune au kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes keik woib üllespidada?

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige peäle julgeste; Deil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laisaks lähhäte; Eks olleks pruul häbbi sest, Kui ta ei usuks peiokest?

8. Ei ükski sa au krooni pähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha Ni kaua kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb, sõddib teäl, Saab õiget rahho kätte seäl.

9. Siis walmage ja käige peäle, Ja palwes hästi woidelge Eks, Kunni same senna mäele, Kus woimust laulab Dulleke: Saab otsa argu päwa tõ, Siis hingamisise pääw on kä.

Jesu komm mit deinem Vater ic.

Wifil: Jummal, Ma ning taewa Lõja ic.

Omna Jesaga mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustawaks nou-andjaks olle: Waim te! et so honeks saan. Oh kolmainus Jummal sa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun minna Sinno sanna täieste, Sedda kohhe-teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei woi läbbi urida.

3. Omna waimo, armas Jesa, minno sisse läkkita, Et jääb sesses minno südda, Mis so sannast kuulnud ma, Mis so Pöeg meid õppetab, Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma moista ennefest: Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse käest: Kui ta ikka juhhatas, Siis mo meel tõt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Pühhad kired tousema: Sinno pühha tulle-leel Die-te mind lumaks teeb.

6. Jella tulleta mo mele, Mis mull' Jesus too-tab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta ähtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rohkeste: Kui ma tedda armastan, Temma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei hõli, Egga tedda armast

masta, Otsib tühjast himmust abbi, Tõgawest
saab kurwaks ta; Jummal polle temma sees,
Wihha pall on temmal ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jeesus on so ab-
bi-mees, Käl sind kattab temma rahho, Polle
joud waenlaste käes: Ilma need sind waerwa-
wad, Jesu rahho kaitsemist saad.

10. Ma-ilm, diged head sa wihkad, Minne om-
ma rahhoga! Sest ma wihkan, mis sa ihkad,
Ei so rahho kesta ka; Jesu rahho rõmustab,
Ilm! so rahho kurwastab.

11. Jeesus, mind ei pea sama, Ehk mul paljo
hädä käes, Se so armust lahjutama, Et so
rahho on mo sees: Jeesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. Jeesus, Jõsa jure sinna Sures ele läinud
jo; Himmo on, heal meel miina, Armust mind
so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinna-
ga siit minnema.

339.

Fröhlich soll mein Herze springen ic.

Wisil: Miks mo südda ennast waerwab ic.
Rõmustes mo südda kargab, Sest et nüüd
Kallist hüüd Ingli wäggi laulab. Kuulgem
Kualgem rõmo heäle; Ilma-ma Hüab ka: Kris-
tus sündis meile.

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddaliff,
Waewaliff Peästma teigest waerwast. Jummal
sunnib innimesseks, Minnule, Sinnule: Meiega
saab ühheks.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
weel Meie peäl? Poega wottab anda: Se Poeg,
Ees

tes on Jõsa südda, Tulleb seält Üllewelt, Arra-
wõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end ka
Rigiga Rinkida meil wõttab? Ees poeg peaks
armastama, Kes woib ka Lõppeta, Mis woib
kurwastada?

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Waa-
woga Innimesseks sanud. Kui rõdm meie kah-
just olleks Temmal nüüd; Meie süüd Ei ta kanda-
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Rog-
gone, Tappa-talleks sada, Talleks, jah! mis
surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,
abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Nenda sind,
Kui ka mind Lahkest ta hüab: Jätke, wennad!
mahhajätke Kurwastust, Ahhastust, Keil head
mo läest wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! jowa, Minne nüüd
Ruttust siit, Tõdda takka noua: Sedda armas-
ta, Kes lahkest Armastab, Jahhutab, Walgus-
tab sind selgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Wadage, Siin
on te, Kus peäl rõmo sate: Uskuge, et ta teid
sadab Senna, Kus Rõmustus Waewata teid
otab.

10. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Wal-
loga Arwab ello surmaks, Oigo julge; siin on
näha Se suur mees, Kelle käes, Hawad ter-
wõks teha.

11. Kes on waene, häddalinne, Fulgo ta Us-
foga, Ta on armolinne: Siin häid, andid jae-
dalse, Nendega Desata Südda kossutakse.

12. Je

12. Jesus! las', ma hakkän finni Sinnuste, Jloke! Moga ühte sünni. Minno ellamisse illo Dled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma karda omma wõlga, Selle koori; Kibbi surm Pandi sinno selga. Roja märgita nüüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Issa ette tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinno teeb Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna ennast maitsta mulle, Armoke! Raunike! Minno jure tulle.

15. Kõrwaste so pole hoian, Sinnoga Ellan ma, Sind ma surres leian. Sinno jure tahhan tulla Kõmoga Otsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt ic.

Ommal Wisil.

Sa meie lotus, Jesuke! Sa Pea oh! te, et tunneme Siin sinno naelte assemist, Et wale litsend meid iggawest, Ja sinno lõhki kistud kile jesi sa Meid sada sisse, läbbi, welja ka.

2. Üks imme=assi tõest on se: Laps põlgab sedda essite; Ja parrast mees kül surres ka, Enne, kui jouab uskuda. Se on se üllem tarkus allate, Ka pühha koggodus sest tunnukse.

3. Sinni kui rahwas ilma peäl, Ja Jesus neile peästjaks teäl, On armo=õppetustest se Se ots, ja ka se algminne; Ja et se on se tarkus tõest, Se on teil teäda, kes tõt tunnete.

4. So jalge ümber hakkän ma, Mo Peästjast jesi et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud, kui

kui sind, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda armo ka Nüüd rahwal' selgest üllesräkida.

5. Ma tunnistan: kes kuleb peält? Kel hinges polle rahho weel? Kes näab, mis wigga pat on teind, Ja, et ta hopis pattuks läind, Ei leia kusti nou ma=ilma peäl? Se kuulgo: sa woid õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsed fadil leitmata, Ei tunne lihha himmo weel, Ega mis ahnus, uhke meel, Saab isse korda hinge asja sees: Se on üks kurt, üks pimme, willets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui üks inglike, Ei Jummalast ka arwata, Siin enam loma ollewa, Kui metsas on need lehhed pube peäl, Mis keik on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se nou, mis taewas iggawest On woetud, jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada, Se peaks Sadan ollema: Üks pottisev keik sugust souest teeb, Se läbbi sou siis riistaks saab, ja jääb.

9. Se kallis ello=ramat seal *) Jäi kätte alla Mosesel, Ja seitse pits'ri märgi al, Kunni ta liggi sai se Dal, Kes nouab neid, kes endid põlgawad, Ja wihtab neid, kes endid kidawad.

10. Se sanna, mis on risti peäl, Ja paistab werre-karwus teäl, On se, kes on Immanuel, Ja siika tähtes nähti seel. **) Kül lihha meel siin tõhtub, irwitab; Waid Jummal wandes sedda finnitab.

11. Ni tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei wal.

*) Joanes. Iny. ram: 5, 5. **) 3 Moses. ram. 16, 5.

walleta, Kes mis ta rägib, korvalt- teeb, Ja iga
gameste tõeks jääb: Mo poeg, kes armas mul,
ja kallis ka, Se peab üllempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se
dige preesfri tõ: On temma armas Jesale, Siis
on ka temma tahtminne: Et Jesa nou peab
korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan
surrema.

13. Need sannab on nüüd kirja sees; Neid
kuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppi-
da, Kas keik peab tõsfi ollema, Siis ütleb Jesu-
sus: wõtko iggamees Nüüd sedda tunda ommas
süddames.

14. Waat! nenda sedda tunnukse; Kui so sees
tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest
surnud Jesuke. Se sünnib hinges mitme wiisiga:
Ja wiimne ots on: sa pead uskuma!

15. Kui legi tunneb esite, Et hinge luggu polle
hä, Ja wottab ennast parrata, Ei te, mis enne
teinud ta, Ja waetwab ennast mitme murega:
Ei tunne se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on,
et ta ni rojane, Ja armab pattuks, mis on pat,
Nääb jouota end ollewad, On nouta, õhlab;
warfi Jesus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb
weel.

17. Kuis käsfi käib? Käl hädda käes; Siin
ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jesu-
fuke, Sull' pattud andeks antakse, Mo peale
wata, ussu, touse ka Ja walmista end rõõmsast
kõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis
Jesus käsib, ja usk nääb: Ta nääb siis omma
Talle

Kallest, On rammo sanud temma wäsi: Ta
touseb, kattab end õigussega, On ühhel hobil
tuttaw Tallega.

19. Siis rammo, häbbi, allandus On südda-
mes, kui warrandus: Need kolm need jäwad
allate, Ei lahku nemmad paigastke. Ei hea nou
siis ei ial tühjaks jä; Sest õnnistusseks lähhab
meie tõ.

20. Hing esite saab hingada, Siis süa, ja tõõd
teha ka: Siis usk end wõttab kinnita, Et
truiste woib sõddida; Ta teeb tõõd, ja kui sed-
da tehtud saab, Siis ennast, mis teinud,
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest wõttaks ka End
armo tõõst siin rõmusta, Siis häbbi näitas
hingele Ni palju wiggadust, et se On rõmus,
kui end isfi unnustab, Ja omma Peastja üksnes
malletab.

22. Siis watab usklikkude meel Käl ifka Jesu
armo peäl, Ja puab õõd ja päwa ka, Ta mele
parrast ellada, Sest et ta nende surma risti
poond, Ja nähtawalt neil' au ja kroni toond.

23. Oh Jesus! kui so rahwa keel Ei olleks ni,
kui pitkse heäl; Siis moistaksime meie weel,
Miks palju neid ei kule teal; Mis agga sedda:
immeks pannen ma? Sest innime on kurt ja
pimme ka.

24. Sest käsib Jesus, filmad ka, Mis kinni,
lahki teggema; Kui hüame, siis ütleb Ta Kur-
tide wasto: Ehwata! Siis armo õppetus wast
kuluks, Ja filmad Talle pole pöörtaks.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma ar-
must rägime, Mis meie waesed Ta käest saand,
i Si.

Sitast ta meid on walgustand; Kui wägga hirms
mustab siis meie meel, Et leik ma-ilm saaks tem-
ma parral' käel!

26. Suur J'ssand teenrid lakkitab, Ta tenis-
tus meid rõmustab: Nüüd kallis J'esus! aita sa
Et rahwas wõttaks uskuda: Oh! tomma süddant
kui neid hüame, Ja ilmu, kui so peäke näitame.

341.

O Sonne, die ans' niedre sieht ic.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust 2c.

Sa, Päike, watab alwa peäl: Kui muud, võim,
laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teil:
Et ussun, rāgin ka, Et ussun, rāgin ka.

2. Ma tunnistan nüüd julgeste: Mul häbbien-
nesest, Et ma saand walgust heldeste Ma-ilm-
walgussest, Ma-ilm walgussest.

3. Ma siiski wottan tunnista Ka sedda tõeste,
Et armo wāart ei olle ma; Ma waene pattune,
Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta, Kui arm mind
walgustas: Kui J'esus hüdis, tullin ma, Et ta
mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib, sündis teäl: Hing oli
wimato, Siis J'esus wottis Dlla peäl, Et olli woi-
mato, Et olli wimato.

6. Mind wottis Dnnisteggia, Ni kui üht sur-
nud meest, Et ta mind pididi harrima Ja peästma
surma käest, Ja peästma surma käest.

7. Kui minna abbi ihlasin, Ta tulli abbiga;
Siis abbi kartma haklasin, Sest hädda tundsin
ma, Sest hädda tundsin ma.

8. Me

8. Mo kallal J'ssand waewa näab Jo pitka
aega teäl, Tu temmale weel pisut jääb, Et hal-
lastand mo peäl, Et hallastand mo peäl.

9. Oh rahho tütre! wadaae, Kas teie seltsist
ma? Ta peästnud on mo süddame Sest patto
kattest ka, Sest patto kattest ka.

10. Mind aitse raskest palluma, Et teen, mis
õppetab Mo J'esus, kes jo põllema Mo süddant
süttitab, Mo süddant süttitab.

11. Sest seltsist healed kusen ma, Kus hingab
J'esuse: Need laulwad lahkest mulle ka: Hing!
seisa julgeste, Hing! seisa julgeste.

12. Sel hinge sõbral, kunningal, Sel on üks
hake meel: Meid leik ta kaitseb armo al, Se ar-
mastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Ni kaua J'esus leppitab Meid, Kunni ellas-
me: Käl temma wimaks prudiks saab Se puhta
süddame, Se puhta süddame.

14. Kui J'esus käsib, minne ka, Et panne tähe-
bele: Kui J'esus tombab, ruita sa, Kui peab,
seisma ja, Kui peab, seisma ja!

15. Kui ta sind lidab, kummarda: Kui ta sind
armastab, Siis wotta julgest hingada, Se lasi
suis sulle saab, Se kasuis sulle saab.

16. Kui J'esus sõitleb, ütle sa, Se lähhab tar-
wis null', Mind pekka, J'ssand, armoga; Sest
kanno annan sul', Sest tanno annan sul'.

17. Kui J'esus näitab sin ehk seäl Nüüd omma
armo tõ: Sepärrast olle rõmus teäl, Mis süna-
nib teistele, Mis süna-
nib teistele.

18. Kui sinno läbbi tahhab ta Head tehha
teistele; Sus hakka peäle wäega: Te julgest usso
tõ, Te julgest usso tõ.

i 2

19. Reig'

19. Keig' naero, pudo, wallo al Müüd andkem
süddame Sell' kallil' surel Jummalal, Ja omma
Tallele Ja omma Tallele.

20. Müüd litus olgo sellele, Kes armo seadust
teind: Käl üksford näitse selgeste, Et Pabel
hukka läind, Et Pabel hukka läind.

21. Meid, Jesand, armust kinnita, Et kasso
sadame So werre õppetusega Neil' wäetimat-
tele Neil' wäetimatele.

342.

Du blutiger Verfühner ic.

Wisil: Müüd hing' wad innimesed ic.

Sa werrine leppitaja, Ja risti-rahwa peal-
Sa meie hinge mees! Meil on se kindel wõ-
te, Heita so jalge ette, Mi palju, kui joud us-
käes.

2. Siin olleme so lapsed, So ärrapästud wae-
sed, Kes ello rammo saand, Mis sinno hamus
olli, Ja hinge sisse tulli, Misga meid olled immo-
tand.

3. Jo meil on teada ammo, Ja se on meie ram-
mo, Et sind ei meie tõ, Ei pea kihutama, Meid
waesi armastama; Waid se on sinno tahtmine.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottab immes-
panna, Kuslib: Kas on so nou, Et waesed or-
jad wõttad, Neid wabbaks tehha tõttad, Ja au-
nad neile kroni au?

5. Sind wägga armatseme, Ja wägga pehmetes
lõme, Kes kui põrm arwatud. Oh filmad! wõtte
nutta, Sest muud meil polle tutta, Kui et üks
Tal on tappetud.

343. Der

343.

Der Gnadenbrunn fleußt noch ic.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik ic.

Se armo hallikas Woib keik, kes tahtwad, jota:
Kes Jummal asjata Mo hing, sind peab oota-
ma? Waat! sanna walgus sind Käl sedda õppe-
ab, Et Kristus patto tõõd ükspäinis lõppetab.

2. So tõ ei maksa, se Ei woi sind parrandada;
Et ussu Kristust, kes Sind jouab walmistada,
Ja omma werrega keik wihha leppitand, Ja koh-
te taewa pool' Teed meile walmistand.

3. Et polle joudo sul, So pattud ärrasata; Sest
wõtko sinno usf Jesusse peale wata: Käl Sa-
dan sinno meelt Woib ärrasegada, Kui Waim-
kaita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järrel', et Mind pattust waewata-
le, Müüd tunnen janno ma, Kui hirw, mis aetak-
le, Oh Jesus! joda mind: So waim, se aidago
Sest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel õige janno, kes So õigust tahtwad näh-
ka, Neil olled tootand, Neid pattust lahti tehha;
Sa näitad õiget teed, Mo kallis Jesuke! Siis
alle abbimees, Keik abbi on so kä.

6. Kui armo hallikas Mind ikka tahhad jota,
Siis õigeks elluks woin So armo peale lota; Sa
helde hallikas! Mind joda järgeste, Ma ellan
tannates Siis ikka õnsaste.

344.

Der schmale Weg ist breit genug ic.

Ommal wisil.

Se kitsas te on lai kül taewa miina, Kui otse
känd seal peäl ja tassaste, Siis sinno jalg ei
liugu

13

liugu pahhaste; Kui kaamad hoolt, et saaksid siina, Siis kisas te on lai kül taewa miina.

2. Kül waimo te on rõmus, ubbas, kerge, Kui usso sees saab ärra arwatud, Ja südda ka se pole kánatud. Kui essite saad kátte järke, Siis waimo te on rõmus, ubbas, kerge.

3. Kuis karro woib üks wagga lammas olla? Üks kistja hunt ei seisa tarra sees: Ni waimo te ei kõlba lihha ees. Ei ilmisi se woi senna tulla: Sest karro ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünnitama, Siis oskad sa wast káima waimo teed: Sest muido sa siin tühja waewa náad. Sind lihha: ma pean surretama, Mind pühha Waim woib waimuks sünnitada.

5. Kes Kristussest on uels lomaks tehtud, Se üksnes káib ta järrel truiste, On risti al, ja meruks essite; Sest siis wast au sees, se saab náhtud, Kes Kristussest on uels lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja ärrisest jáad sinna hauasse, Siis touseb sa ja lähkad taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kui temaga sind enne maetakse.

7. Sesamma waim kes Kristus siin on káib nud, Se katsub ka Kristusse jüngrid weel, Ja temmal on üks ainus wiis ja meel; Ei olle teisi teed meile seátud. Se jünger saab kui Jesus isse katsetud.

8. Ehk kül so te káib ohakattest lábbi, Ei siiski hing, waid kanda pistakse, Ja selle waew suur wallo sull' ei te, Kui woitled, et pat ei te hábbi, Ehk kül se te káib mitmeti surmast lábbi.

9. Ei waewa ka se kébja ilke wágga Ei se siin muud kui kurja kauta, Waim peáseb siis, ei teo ta lámmata, Kui kannatad sa hinge wigga, Ei waewa siis se kébja ilke wágga.

10. Se kerge koorm teeb raske' meel' rõmo; Sest selle al hing touseb taewasse, Se waimo tó káib hásti eddase, Ja maitseb ka Jesanda armo, Se kerge koorm teeb raske' meel' rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tóttan, Oh tomma mind, ma ollen kangel weel. So kítas te on wágga rõmus teal. Keik head ma se peál so káest wóttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tóttan.

345.

An der Brust der Gnade liegen 1c.

Wisl: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Siin armo rindus maggama, Ja siiski ilka nájjama, Ei se woi korda minna: Kui agga olled holeta, Ei wotta hásti immeda, Waat, siis ei kosu sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armo wájjatawad, So usso suud ta otab: Ta táidab sedda tóeste, Ja immetab sind rohkeste; Arm aitab, Kui us' lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes leggane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled kadumise peál, Kui ussud, siiski tunned weel, Et usso joud jáab mahha.

4. Sest süddamest nüüd otsige, Mis kelab teid, ja oppige, Mis tóssist noud teind tühjaks; Ja tühjendage ennast sest: Siis arm teil annab ennefest, Mis tóeste teeb rikkaks.

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga nenda
bõrdamast: Ma nouan, ja jään ilma, Ma leen
jan, polle kasso sest, Nälg on, ei sa ma rasotest,
Jään sandiks, tunnen külma.

6. So häbbiks ausast tunnista: Pat mis mind
siddund tundmatta, On keelnud joudo samast;
Sest hing, ehk ta kül ärratud, Ei emale sa juh-
hatud: Ei Jesus wästi saatmast.

7. Arm! so leek põlleg iggawest, Ja toidab eni
nast ommast wäest, Oh te ka mulle soja! Ma us-
sun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lähhab
teäl, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei sinna
ial wirwita So täiussest meid täita: Sul iika
parras aeg on kä, Sa wottaksid kül iggapä Meid
õnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal me-
lel waume So armo merre sisse; Siis ommad
anded kätte saad, Misga sa liikmed ehhitad, Kes
olled Pea isse.

10. Hing! õppi sedda selgeste, Et se on rikkas
tõeste, Ja ellab armo warral, Kel anded äre-
on käes, Ja siiski ommas rikkusfes On tasfane
ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wotmas ahned
olleme, Meel käigo sinno peäle, Et pallume ja otse
me, Ja kopputamas wibime, Kül kuled meie heäle.

345.

Hier sind Kinder von verschied'nen ic.

Wifil: Jesu ristist ::

Siin on lapsed :: Mitmesuggused, On sad wae-
sed :: Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis
puby

puhhasta; Kül sa woid: nüüd same ka Puhtaks,
sedda :: Tewad sinno käd.

2. Uht uut süddant :: Mis so sarnane, Kallis
Stand :: Meie pallume. Katta meid so wer-
rega, Te meid puhtaks neitsiks ka. Anna mei-
le :: Mis mei' sowime.

3. Pühhad mehhed :: Kes nüüd peawad Puh-
tad käd :: Tõstma, küssiwad Rammo sinno
käest, misga Woiksid teisi aidata: Se on tar-
wis :: Anna sedda head.

4. Pühhad naesed :: Rahhul hingage, Mi kui
waesed :: Ligi astuge. Mingo tõ ja tulli ka:
Siin meil' tulles hingada. Oh! mis rahho ::
oh! mis rõõm on se.

5. Waatke peigmeest :: Teie tüdrukud! Tol,
mis ristis :: Arratappetud, Se teid tommab
allate, Teeb, et usso tullole Selgest põlleg ::
Ei sa kustutud.

6. Oh! poisimehed :: Kes on naeseta, Wortke
käd :: Tallel' siruta. Wortke armo rammo sirt,
Misga woite teisi nüüd Talle jure :: wahwasi
aiada.

7. Armo legid :: Lõge kofko teäl: Moisiko ka
nüüd :: Iggaühhe meel: Marta ihho tähhendab
Mis tõõd tehhes waewa naab. Maria waid ::
Süddant näitab meil'.

347. Weg mein Herz mit den Gedanken.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ic.

Südda waene! ärra mõtle: Ei ma ennani
õnsaks sa! Eks ei pühha kirri ütle: Jum-
mal tahhab õnnista. Olled sa däl, pörane, Jum-
mal on hea, kohtlane; Olled sa kül surma tenind:
Ärra karda, peästja sündind.

2. Kül

2. Kõl sind on se patto tõbbi Mi, kui keif muud rikkunud, Mis on maust Ewa läbbi Juma siise rikkunud: Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Pallu andeks, nutta peäle; Jummal kuleb nutto heäle.

3. Ei ta polle hunt ja karru, Kes sind puaks suremada: Tenima hallastuse arro Ei woi ärraare wada: Jummalal on issa meel, Halle südda waese peäl; Meie waew, se waewab tedda, Meie surm teeb temmal' hädda.

4. Ni kui ellan, ei ma tahha Selle dala hullatust; Waid et pöördes jättaks mahha Patto tööd ja wollatust. Jummal tunneb rõmo seft, Kui däl peäseb ekmissesft, ühteainust ei ta tahha Ommast karjast kautada.

5. Ei woi lambur kaddund talle Hõlega ni ossida: Jummal on ni wägga halle, Et ta sure murrega Takka nouab tallest, Mis on lahkund temma käest, Ja ta karjast: kes se tuttab, Kõl te rõmo pärrast nuttab.

6. Jummal neid, kes tõest õiged, Ei ükspäines armasta; Waid ka keif need waesed hinged, Mis hunt sanud warrasta, Kes seäl pörgus warritseb, Innimesst iggatseb, Selle wasto ärritada, Redda tulleb kummardada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa, pärriaks; Kutsub, koggub ommast holest, Et ta riik suurt kasso saaks: Kes nüüd senna tõttada, Rõhna rigist peäseba Aulast nouab, selle peäle tõstab taewas rõmo heäle.

8. Jummal ja keif taewalised, Kes seäl fites tõstwad heält, Diiskawad, kui innimesesed Parrandawad omma meelt: Agga mis on wihsastand

tand Tedda, ellik kurvastand; Se ta unnustab ja kattab, Merre pohja siise mattab.

9. Niago end merri laiaks, Digo pohhi moõtmatta, Mingo jõggi järfuls wolaks; Polle sedda arwata Selle wasto ühtege, Et suur Jummal iggapä Pattud armust andeks annab, Dälaid patto-ellus kannab.

10. Lahku hing! siis murre karrast, Mis sind wottab ekfita: Mis sa tahhad patto pärrast Aejata end wäsfita? Olleksid so pattud weel Ennam kui liiw ilma peäl Merre äres siiski Jummal Rikkam armust on; oh rummal!

11. Olleks tuhhat ilma leida Jummalast siin ehhitud, Ja so peäle tulleks heita Keif, mis seäl on ekfitud: Kõl siind olleks siis so peäl, Siiski ei ni palju weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta walgust kinni matta.

12. Te must' lahti, Jummal! sinna Selle armo wärrawad, Et ka keikis paiklus minna Maitfen sinno magasud: Armasta ja aia mind, Et ma, ni kui jouan, sind Jälle wottan armastada, Ja ei mitte kurvastada.

348.

Dir dir Jehowa! will ich fingen ic.

Ommal Wisil:

Sull', Sull', Jehowa! tahhan laulda, Muud Jummalat ei olle sinnota, Mo laulo wõtta, Jesand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wäsega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Siis maksab se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, Jesa! tomma Poia iure, Et poeg mind

mind jälle tommaks sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja moistust annaks minnule; Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja mängin lauldes sulle süddames.

3. So heldusfest mind aita laulda, Siis diete sind lauldes kulutan, Siis on se wägga illus kuulda, Kui waimus sind, ja tões kummardan; Siis waim mo süddant sulle ühhendab, Et se suurt laulo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, Kõl saan nähha, Et õhlab räkimatta sannaga, Sest jouan uskus palwet tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristussega sinno pärria, Et, Abba Jõsa! ma woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga armsa Jõsa nimmega, Ja sinno waim ka mo sees hüab, Siis peab so südda ellaks minnema, Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma sind palun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull' sadab, Kõl se on wägga armas sinno ees, Se peal' so Jõsa südda watab, Et sünnib se so poja nimmesees, Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest saan sinnult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja üpris immeks pannen, Et mo hing keik head annid so läest saab: Sa annad mulle palju ennam weel, Kui minna moistan, pallun, püan teäl.

8. Oh! õnnis, kes ma Jõsu nimmel Sind pallun, sest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parral läel, Sest keik on Jah, ning Amen temma sees. Se

Se eest ma laulan sulle auustust, Et kinkid mulle ni suurt õnnistust.

349.

Nch ein Wort von grosser Treue ic.

Wisil: Jesus, surma ärrawoitja ic.

Suur, ja ustaw on se sanna, Wäärt, et wasto wõttame, Sedda tahhan mele panna Allan-
dusses allate: Pattustele Jesus isse Tulli peäst-
jaks ilma sisse, Meid keik õnsaks teggema. Kur-
tat! sind nüüd naeran ma.

2. Jummal! sinno auuks sedda Tahhan tun-
nistada nüüd: Wägga suur se patto hädda Olli-
mul, ja paljo süüd; Keik mis kurri, moissin ag-
ga Tehha, ja ei olnud wägga, Siiski surem on,
nään ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle
meel on sul: Pattused keik kutsud sinna, Oh, se
meel on kallis mull', Sinna kutsud: tulge waesed,
Häiged, arrad, waewalisjed, Tulge pulma ride-
ga Uskus, wiimisel aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal' lõp-
matta: Kiitkem temma hallastused, Selge arm
meil' paistab ka; Ello furnuttele annab, Armas-
tussega meid jobab. Jesus! te, et sinnule Hal-
leluja laulame.

350.

Lebt Christus, was bin ich betrübt ic.

Wisil: Üks hingamisese pääw on se ic.

Tal ellab, miks meel kurwastab? Mind Kris-
tus wägga armastab: Ehk keik ilm minnust
ärralääb, Kõl! et mo ommaks Kristus jääb,
Halleluja!

2. Mo

2. Mo Jeesus ellab, kaitseb mind, Se rõmustab, mo südda! sind Ehk kurri selts sin uhke on, Reid naera, sulle saab au-kroon. Halleluja!

3. Mo Jeesus ellab kõrges seal, Kes paneb minno wasta teäl? Ja teeb kül naeruks waenlasse Ja temma karwalusse tõ. Halleluja!

4. Ehk tabhalksin, ei moista ma, Miks mulle tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes woib mult ello risuda? Halleluja!

5. Nüüd teeb, kes surmast tousnub, Se, Et ma woin miina taewasse, Ei kela mind surm egga pat, Pal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!

6. Mo usk leik pattud kustutab, Kui last mind Jummal armastab, Kes leppitud, mo sõbber ka, Pat, kurrat, ilm, mis mõllad sa? Halleluja!

7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud käib ülle kurjade, Mo ello, Jeesus, sunnib sind, Wiib sinnust läbbi taewa mind. Halleluja!

8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta Jeesus! awwita; Ma ussun, mind nüüd kinnita, Et surmast olled tousnub sa. Halleluja!

9. Et innimesseks sündind sa, Ni tõest ei lähha hukka ma; Kes siin ei mõtle kaksite, Waid ussub, ei sa kohtusse. Halleluja!

10. Ma ussun omma Jeesusest, Kes tappetud on minno eest, Ja surmast tousnub minno heals, Ja sanud minno kaitsejals. Halleluja!

11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial sündida. Sind, wäggero Jeesus, kidan ma; Kes ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!

12. Ma ellan nüüd ja iggawest; Oh rõmo! mis saan Jeesusest! Sind Jeesus, tannan ilma peäl, Sind, Jeesus, kidan sin ja seal. Halleluja!

351.

Ew'ge Weisheit, Jeesus Christ! 10.

Wifil: Südda! miks sa murretsed 10.

Jarkus, hinge peig! kes sa Kasa-rahha saatnud ka, Eks sa polle noudnud tõest Kae andmed, Kae-andmed minno käest?

2. Eks so arm löönd kät moga? Eks sa kihlaid annud ka? Eks ma sanud sõmukse, Kui waim tuli, kui waim tuli minnusse?

3. Eks sa mind jo armastand, Kui ma sind weel kurwastand? Eks sa olnd mo kossita, Kui weel ollin, kui weel ollin tõrkuja?

4. Eks so JEsu mitte mind Armust sinno jure wiind? Kui mind tombas keigest wäest, Mo usk matta! mo usk matta ello seest.

5. Kui siis läksin sinnule, Wotfid sa end minnule Tutwaks teha ennam weel, Kui paar rahwaast, kui paar rahwast ilma peäl.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tunnud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool hoidnud, mo pool hoidnud truieste.

7. Pulma ehte olled sa Enneses mull' annud ka, Sinno lihha, Jeesuke! On mo hinge, on mo hinge kuele.

8. Seeb se on mo digus tõest, Mis mind peastab patto käest: Et sa mo sees sündinud, On mull' õnneks, on mull' õnneks suggenud.

9. Egga mulle pudu nüüd Pühha waimo kallid hääd; Sinnoga saan tõeste Omma ossa, omma ossa rohkeste.

10. Agga üks on waial weel, Et mo südda, mõtte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia, ei weel hoia kindlaste.

11. Wab:

11. Wahhest pörab meel so poolt, Kui ta peaks
kandma hoolt, Et so sisse ifka jääks, Ja mis
tarwis, ja mis tarwis ifka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Nenda finni-
tand, et ma Dean, et jaan tõeste Armo sisse,
armo sisse järgeste;

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Hopis sinno
sisse siit, Et, kui pitser, ma so käes Ollen, ja,
ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja taewast
unnustan, Ei ma tahha sinnota Kuski muido,
kuski muido hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Likumatta selle
peäl, Et sind agga armastan, Runni ligun, kun-
ni ligun, mäsetan.

16. Ni, et iggal aial ma ühtes ollen sinnoga,
Et ma ei te, nouage Muud, kui sind, muud, kui
sind, mo armoke.

17. Sedda noud mull' finnita, Süddant en-
nam ehbita. Oh et surm ja ello teeks, Jesus!
mind, Jesus! mind so sarnatsels.

18. Wottad sa mind lihhuta, Kes mind siis
woib lahuta Armust, mis käib wäggerast Jum-
malasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Heut ist des HErrn Ruhe Tag, ic.

Wifil: Nüüd Kristus surmast tousnud on ic.

Üks hingamispe päärw on se, Mis meie tänna
toidust hingele. Halleluja!

2. Käl praego on üks pakis aeg, Nüüd pühha on
ka siin se paik, Kes meelt ei wõtta parrata, Ei sedda
siin ei sallita. Halleluja!

3. Ous Jummal pühha wihhoga, Siis waese
heält ei põlga ta, Et kites tedda palluge, Waat!
se on meie õige tõ. Halleluja!

4. Et kiitke temma kätte tõ, Kes tühjaist lonud
targaste Ma-ilma, omma sannaga, Suur on ta
tammo otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehhitud, Siis innime sai
walmistud, Sel olli õigust, tarkust kül, Ja wag-
gadus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab
mis keik loom siin sõbb: Ta on les hoiab, toidab
ta, Ja wõttab murret piddada. Halleluja.

7. Se seisko reie meles ka, Et Kristus tousnud
auuga Sel päwal, ja toond rõmustust, Ja meie
hinge õnnistust. Halleluja.

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas
surmati, Et piddi ärrakadduma Ta õppetus siis
temmaga, Halleluja!

9. Sesamma peasis surma käest, Ja tousis
üles ommast wäest, Sest said ta Jungrid rõ-
mustud, Kes temma pärrast kurwastud. Hal-
leluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad näg-
sid selgeste Need hawad temma külges weel, Sest
oli rõmus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem diete Sesamma päwa kal-
liste, Ja laulgem suust ja süddamest Nüüd om-
ma kallist Jesukest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma-
ilma, ja keik ehhitand So auks, ja mirme
hädä seest Meid peastnud, hoidnud iggameest.
Halleluja!

13. Keik ommad teud õppeta Meid tundma, et
need

need laitmatta, Eäs au ja sure kitusse Wäart on, ja et neid lautakse. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes furnust üllestousnud sa, Meid sada üllesärkama Sest patto unnest hõlega. Halleluja!

15. So furnust üllestousminne Se saatko meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waena lastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Waim! meid õppeta So lanna meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et usk, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa õige walgus walgusta, Meid täida omma armoga, Et meie tõ ja ello wiis So mele pärrast olleks siis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist ic.

Wisil: Mis kitust woime Jesand ic.
Uks wagga ello se on ferge tõest: Ehl siis, kui meid ei aitaks Jesus heldest,

2. Ehl siis sa woiksid sedda raskeks päina: Sest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Ea armastab, sind sadab armastama.

4. Ea hoidis Jõsa pole ilka waljust, Ka siis, kui oli ilma keigest rõmust.

5. Ei Zummal wallo te: ta kelab heldest. Kusk wallo tulleb siis? so ommast melest.

6. Las sedda waewajat nüüd tappa ärra, Siis lõppeb hädda keik, keik patto kårra.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta? Jesusse pole õhkades sa tõtta.

8. Et ütle: Jõsa! wata minno hädda, Oh Jesus! aita mind! Ea kuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea. Sa langed koggone; et touse pea.

10. Sa eksid mitto kord; et pallu andeks. Sind kurrat hirmutab; usk sago kangeks.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei päile paista full; on siiski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärramiina; Ehl kauta ka teed, siis ussu sinna.

13. Kui sedda wiisi kaid, ja Jesu peäle Sa lo: dad, kül nääd teed ja walgust jälle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha: Ja kuida uskud sa, ta wottab tehha.

15. So ikket tahhan siis, mo Jesus! kanda, So koorma alla end heal meel anda.

16. Kui lihha melest se kui waew on nähha; Siis tunneb waim kül sedda fergeks tehha.

354.

Höchster Priester, der du dich ic.

Wisil: Südda miks sa murretsed?
ehl: Ommal wisil:

Ulem preester! kes sa tõest Ennast ohwrinud mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks weel siin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wottage, Mis sa ei teind, armoke! Mis so pühha käest ei tulle, Ei se kõlba Zummalale.

3. Dappa siis ja surreta Minno tahtmist, me: led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehl teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw: riks toon. Oh et nüüd ei mingisuggust Tomat: ta jääks ennam minnust.

k 2

5. Kül

5. Kül süs, Jesand! Kätte saad, Mis sa mo
kääst himmustad: Kül ma süs saan weel siin
waewas Armsaks ohwriks Jesal' taewas.

355.

Sieh hier bin ich, Ehren. König.

Wisil: Jummal ma ning taewa loja.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan ena
nast põlwele, Nutto heäle lapse mele Eoon
ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
Kes ma tuhl, sou, põrmole.

2. Wata jälle minno peäle, Käna mind so jära
rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pära
ris lapsokle; Lasse ennast minnust leida, Wotta
mind, ja minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Jesand sinno hää
lastust, Mis keil sawad, kes sull' armsad, Kes
siin noudwad armastust; Lasse ennast minnust
leida; Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilmasüta
talleke, Sinno küljest, sinno süllest Otsin armo,
peioke: Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg-
ger Jesuke.

5. Waat, kui halle on so talle, Ja so lapse nut-
to heäl, Kurwastusses, allandusses Laulab ära
dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,
Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma käära, rikkus, warra, Lust, au, keil
mis ilma peäl, Teeb mul hädda, sest mo südda
Nouab mis on ülleweel: Lasse ennast minnust lei-
da, Jummal! walmis ollen teäl.

356. Blut

356.

Blut und Wunden haben ic.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun ic.

WERRI on meid ühhendanud Jummalaga, et
on sanud Meie werri auustud. Sest ta
kihlas ennast sega, Tulli innimeste sekka; Nüüd
keil süüd on unnustud.

2. Kes on wärrisema lainud, Et ta paljo patto
teinud, Tulgo ette rõmoga, Waatko, kuida wäg-
ger Jummal, Kui laps, mis on waene rummal
Sõimes maggab illota.

3. Temma kää-ed õnnistawad Keil kes seie ilma
sawad: Nende peäle on ta ka Märkinud jo keil
needsammad, Kes ta holeks endid andwad, Et
neid wottaks peästada.

4. Temma filmad juhatawad, Ja neid jälle
parrandawad, Redda pat siin waewanud. Uskus
nende peäle waatko, Himmo temma pole saatko,
Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' eest läbbi
uritakse Jesa ukse külge seäl: Se, kes kunningas
on isse, Tulleb seks ma-ilma sisse, Et ta sullaseks
saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ilka Dümma Jesat,
et keil wigga Pattust, lõppeks tõeste: Se södb, kui
üks innimenne, Alwa roga, waeskenne! Et on
nälj ja janno kää.

7. Temma õhl, mis wäggewaste Wannemat-
te ni kui laste Surnud lehhad ärratab; Waat
se ligub pissut sõimes: Sedda temma risti külges
Arasurres lõppetab.

8. Temma jallad, kelle kando Rõhhuma weel
peab

F 3

peab maddo, On nüüd wägga nõdrad weel:
Siiski ommal aial tõtwad, Et keik woimust ära
rawõiwad Mao sugust ilma peäl.

9. Temma silma wessi nouab Jahutamisi:
siiski jouab Meie sü eest wõtada Ni kui jõggi sel-
gest merrest, Jggawesse armo merrest Sure kama
natussega.

10. Omma selga peab temma Nisti alla kum-
mardama, Kui kandmisse aeg on kä. Piitsad sel-
lel hädda tewad Siis kui dälad sedda lõwad:
Meie patto sü on se.

11. Temma küljest wiimisel aial Bee- ja werre-
jõed laial Wotwad joosta rohkest, Meie hira-
ged parrandama, Pessema, ja jahutama, Abi
bita et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo wae-
wab wägga sedda, Nüüd ta pekfab pissut teäl:
Siiski se neid ommal aial, Kedda kurrat saata
nud laial, Wäggewaste peastab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil
fadad rõmo-wilja, Jo sa olled algmisses. Waat,
mis rõmo lapsed, waesed, Pattused, kül mehhed,
naesed, Kundwad sinno sündmisses.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-
dust maitsta sawad, Nemmad andwad sulle suud.
Maggusam, kui maggus õlli Neile on so lapse
põlli, Kedda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapse ello, Kui se keigeüllem
illo, Uskus on need rõmustud, Et sai armo aial
nähha Rõmo, mis sa wotfid tehha, Kui said lapa-
fets sündinud.

16. Keik ma-ilma parrandused On, kui fitta
warrandused Sinno wasto arwada: Sa woid
hädda

hädda lahutada, Arwamatta jahutada: Wot-
ta mo peäl wadata.

17. Keik ma-ilma tühja kärra Sada minno me-
lest ärra Wibimatta, aegsaste: Kui mind kurri
himmo hüab, Patto sisse sata puab, Las ma
watan söimesse.

18. Kunningas kül olled sinna ille taewa, Ma;
ja minna Pannen immeks süddamest: End sa
wottad alwaks tehha, Üpres paljo waewa nähha,
Kannatades meie eest.

19. Armsad käd! mind wasto wõtke, Wiim-
sel tunnil appi tõtke, Kül teid wägga ihlan siis,
Kui saan hädda orrust minna Teie jure tulla si-
na Nenda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann ic.

Ommal wiisil:

M hinge mees! mis ütlen sull?:: Sull, keda
da mitto korda otsin, Ja kui so silma ees siis
seisan, Weel küsün :: Weel küsün, kust ma hal-
tan kül.

2. Ma tään: sind armastama teäl:: So pole
keigest jouust joudma, Ja ilma palgata sind nou-
ma; Se on se:: Se on se, mis mul pudub weel.

3. Null' anna, mis sa õõlnud meil:: Mis pea-
wad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so
tõõd tehha: Üks ikke:: Mis sünnib minno kaela
peäl.

4. Üks südda, mis on tassane:: Mis sinno wer-
res uiub, ellab, Üks rammo, mis keik ärrawoidab;
Armastes:: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

f 4

5. Dh!

5. Oh! anna julgust, kannatust :; Et tööb teen, hingan ühe tassa, Kõl alw, kui us end heidan mahha; Kõl wahhest :; Nään kunninglikko auustust.

6. Üks film, mis selge, puhhas ka :; Üks põrm, mis ussin kaebdust kuulma, Ja uled õigusi kulu tama, Ka olgo :; Üks nou mul taewa seltsiga.

7. Mo hing on Dallel' naeseks tõest :; Si armastagi muud mo mõrteb, Kui tedda, ja keik temma liikmed, Ja sedda :; Ja sedda keigesti süddamest.

348.

Du heiliges Kind, wer ic.

Ommal wisil :

Süh pühha laps! Kes Sind näab süddamest Sell' tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, kui olled ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis püab mo meel, Et puhtaks saan ma, Mind ehkita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wan gitses mind, Ja kiskus so pole, et armastan sind.

4. Põrm ollen kül ma, Mind sagiks said sa; So werri on se, Mis wahwast mind tommand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd tõest, Saab lubba so kääst, Et pühhasse läab, * Ja seal omma päästjat siis waimo sees näab. * Ebr. 10, 19.

6. Sa werrine Tal! So walguuse al tõest näame siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jummalaga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid ükskord siin näab, Sell' südda ka armo sees põllemä läab.

8. Sest

8. Sest julgus saab mull', Et annan ou sull', Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auks * palwele tarwis siin läab. * Ilmut. 8, 3.

9. Aus aulinne tal! Keik on so kää al; So rahwas, oh peig! Sind armastab wägga; sest sa olled keik.

10. Sind kummardame, Sind armastame, Sind kibame ka, Meid waesti sa leppitand Jummalaga.

359.

Dem blut gen Lammie ic.

Ommal wisil :

Sell' risti lödud Werrise tallele, Pu külge pödüd Mo eest, mo sõbrale, Kes siis ni sure wallo tundis, Kui pat ta süddant keik läbbi tustis :;

2. Sell' annan minna Nüüd ennast ueste; Ma jään ka tänna Ta ommaks loogone, Ja annan, mis ta tahhab teha: Ta woiko must, mis ta ei woi nähha :;

3. Kõl on mul nõdrust, Se teab Jeesus kül; Wigga ja pudust On wägga paljo mul: Mo üllempreester peab joudma, Mind parrandama, ja mind ka woidma :;

4. Ja pühhas werres Saan minna puhhastud, Mis temma külgesti On wälja purtsanud; Nüüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid keik temma jure :;

5. Oh kallist armo! Kui mõtlen selle peäl, Et sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind ni hellast tallotanud, So werri on süddant sullatanud :;

6. Siis südda waub, Ja on ni immiet täis, Et

E s.

mois.

moistus kaub, Ma mötlen jälle siis: Kuis woid
meid nenda armastada, Kes sind on wõtnud
ni kurwastada :;

7. So silm on annud Mull' armo tännine, Ja
murret kannud Mo eest ni truiste; Ma ussun, et
sa eddespidde Mind juhhatamast ka weel ei
tuddi :;

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsaste,
Keif pattud anti Mull' andeks rõõmsaste; Ets
peaks ma se eest au näites Sullama, ja tännama
sind lites :;

9. Sa üllem Keiser! Üks waene põrmoke, Kes
pattust weider, Se on so armoke! Se arm on
tõest kül arwamatta; Kes polle tunnud, ei ussu
sedda :;

10. Sest peab südda So pärralt ollema, Ets
rist ja hädda Mull' peaks tullema; Se on mo
tõ: sind auustada, Sest tahhan agga so peäle
wata :;

Esimenne Register, ehk

Juhhataja, mis näitab,

Misfugguse lehhe küljest need
Laulud leitakse.

A.

Uita ülles, minno südda	284
Uita, Jesus, korda miina	26
Amen, Au Josal' olgo	314
Armas Jesus, Armastaja	315
Armas Jesus! arwita	108
Armas Jesus! rõmustaja,	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Arm kes sa mind olled lonud	316
Arwa waimo toetaja	317
Au, Pitus olgo iggawest	101

B.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ets kurjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Ets löppe pea wahhimees	319
Ets mo kohhus tanno tehha	320
Ets sa heida, Karjane!	323
Ets se olle arm ja heldus	119
End näita koido-täht	324
Et kiitke Jummalat,	295
Et mödda lainud pimne õ	268
Et tulge kofko pattused	324
Et wiimne tund sin keikil' tulleb	243
	Hel.

Esimesse Register ehk Juhhataja.

	3.	
Helde Jesuke! Sinno sugguske	32	
Herodes, miis sa ehmatad?	49	
Hinged, allandusse sees	325	
Hinge ello, Jesuse	327	
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33	
Hing kui tahhad hingada	329	

	J.	
Jesukest ei jätta ma, et ta mo eest pobud	331	
Jesu ristist tahhan räkida	332	
Jesus, hua mind ilmasi, et ma sind	50	
Jesus ilmasüta Dal meie eest on	332	
Jesus, keige üllem hä, hingamist toob	35	
Jesus kes on õnnistuskes	333	
Jesus Kristus, Lunnastaja	124	
Jesus Kristus, õnne andja,	72	
Jesus minno mõttes ligub,	334	
Jesus, minno rõmustus, maggus	36	
Jesus näita mull' so joudo	335	
Jesus õnnisteggia on mo lotus, Funni	336	
Jesus, oh aita! et woimusti woin sada	164	
Jesus on mo ainus ello,	37	
Jesus peästnud olled sinna	338	
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38	
Jesus, surma ärrawoitja	53	
Jesus, te, et sinno hawad	340	
Jesus, tulle minnule, ja mo jure järgeste	39	
Jesus üks sa olled ifka, keigekallim	341	
Jesand, heida armo meie peäle!	309	
Jesand! Kurja ollen teinud,	133	
Jesand, omma wihha sees	134	
Jubba ka on wiimsed aiad,	10	
Sum:		

Esimesse Register ehk Juhhataja.

Jummal meie pärrast siit	50
Jummalat kiitke, Jummalat kiitke!	297
Jummal Jesa, meie ja	101
Jummal Ma ning taewa Loja	269
Jummal olgo tännatud,	108
Jummal wägger wallitseja.	220

K.

Keigeüllem armo walgus	342
Keikis paifus, kus ma seisän	244
Keik Inglid kulutawad	14
Keik kallis hinge õnnistus	156
Keik on nüüd hästi sündinud	70
Keik sündko nenda ifka mull'	167
Keik teeb hästi Jummal,	207
Keik tulge minno jure nüüd	209
Kes Jummalat ni lasseb tehha,	168
Keskel selle ello sees üks surm on meil	245
Kes omma ihhoga meid tännä	125
Kes tahhad tõest armastada	345
Kidetud olgo Jesand, Israeli	103
Kristus! kes meid õnsaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se läks taewa, Kus ep olle waewa	85
Kristusse werri, õigus ka	346
Kül sa helde Jesus tulle	169
Kürie eleison, ehk Litanja	309
Kürie, oh! Jummal Jesa kõrges	102
Kui Jesust risti naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Jummalaga püad sa,	112
Kui Jummal meil ei olleks nüüd,	221
Kui Jummal siin ei käina hoolt,	222
Kui	

Esimesne Register eht Juhhataja.

Kui meil on püsti hädda käes	305
Kui neitsit omma lapsel tõi,	15
Kui ollen surma hädda sees	349
Kuis pean wastowõtma sind, armas	3
Kui sa püad tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra ülestoufen ma	270
Kül waggade ello siin seestpidi hiilgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Lapsed, kuis on hinge luggu	358
-----------------------------	-----

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jesus, appi sind	170
Ma ilm ei holi seft, et süddant puhhastakse	51
Ma kidan, Jesand Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitten ukspäinis neist werrisist	359
Ma ollen weike lapsokse	360
Ma püan keigest hingest	248
Ma risti-innime, sa ütled; kas on tõssi	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Jesa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Jesa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene muld, les patto teinud	135
Meie ussume keik aino Jummal	114
Meil	

Esimesne Register eht Juhhataja.

Meil' anna rahho armoga	233
Meilt, armas Jummal, põra	306
Meil tulles abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind, armas Jesus nähha	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus, walgusta	365
Mind Jummal Jesa õnnista	313
Mind õppeta sind armastama	367
Mind waewab wägga raske koorm	368
Minna tahhan Jehowa kita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mis kitust woime, Jesand!	233
Mis kui paggan, innimenne	370
Mis olled sinna, armas Jesus teinud	57
Mis tanno moietan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Mo ello Kristus isse, mo kasso surrema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull'	461
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Mo Jesuke, les mitto tuhhat	379
Mo Jesuke, sa ello leib, so jure eesja	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
Mo	

Mo Jesus, kallim ello, ja Pasa = Dallele,	384
Mo joud, sind tahhan armasteda	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl'	137
Mo Jummal, Poja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui karmwalad	173
Mo käest süddant olled wõtnud	389
Mo keigekallim Jesuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jesuke	392
Mo rahho Jesuke, oh te, et allate	393
Mo rõmustus on Jesuke	394
Mo südda ärka ülles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miks sa murretsed,	177
Mo süddant annan keigest wäest	179
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tanna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind, et ma	395

II.

Need Inglid taewast tullewad,	19
Need Inglid taewa walgusfes	105
Need wallatumad kiitlewad	225
Need kümme käslo moistkem nüüd	113
Neid tulleb wägga õnsaks kita	396
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündlo minno asfi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	379
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd	

Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus üllestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jeesus, kidetud,	21
Nüüd ollen minna pohja leidnud,	398
Nüüd on se pääw ja lõppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, ma ilm!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti-kogodus, Sull' olgo	6
Nüüd risti-rahwas, laulage	158
Nüüd furno kehha mattame	252
Nüüd tahhan ma tõesti mahhajätta	400
Nüüd te mind pühaks armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walto'wad innimesed	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäljapühkida	78
Patto, innimenne, rasket patto süüd	59

III.

Õi läinud möda nüüd, pääw paistab	280
Õnnis, kes ei wõtta teha	187
Õn sul, kui kandad Jummalat	187
Õh Adam! sinno eksitus	160
Õh!	

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Dh armad wennad, ded ka	403
Dh armas Jeesus kutsu mind	408
Dh armas Jeesus, meil on weel	405
Dh armas Jummal, arwita, Ja kela	307
Dh armas Jummal arwita Sind häddas	188
Dh armo juur! Mo pat on suur	141
Dh helde armo Jäsa, sind	142
Dh helde Jummal! sinnule	189
Dh helde kallis Jeesuke	409
Dh Jeesuke! mull' armoke	87
Dh Jeesuke! So järrele	87
Dh Jeesus! armo walgus	192
Dh Jeesus! hallasta, Ring	193
Dh Jeesus! helde olled sa	410
Dh Jeesus! fange söddamees,	88
Dh Jeesus Kristus! tulle sa,	109
Dh Jeesus! meie jure jä	290
Dh Jeesus! minna tean kül	252
Dh Jeesus! minno ello	195
Dh Jeesus pühha Tallekenne	412
Dh Jeesus! rahho andja	308
Dh Jeesus! rõmo saatja	130
Dh Jeesus! sinno mälestus,	43
Dh Jeesus! sinno wallo,	60
Dh Jeesus! üllem abbiamees	143
Dh Jeesus wotta sa meid walgustada	414
Dh Jäsaand suur on sinno arm,	228
Dh Jäsa südda, Jeesuke, sa armo halliä	417
Dh Jäsa taewa rigi sees!	121
Dh Jäsa taewa sees! So Poia Jeesuses	303
Dh Jummal lapsed! kuis armoga luggu	419
Dh Jummal anna armo nüüd	421
Dh Jummal Jäsa! ilma Loja	115

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Dh Jummal! kes sa helousfest	106
Dh Jummal Loja, pühha waim!	91
Dh Jummal! meie tänname	304
Dh Jummal! mitto õnnetust	212
Dh Jummal! õige tassuja	312
Dh Jummal! sinno peäl	254
Dh Jummal! suur on sinno tö	238
Dh Jummal! tulle armoga	229
Dh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Dh Jummal wata heldeste	230
Dh, kes keik olleks kautand	421
Dh Kristus! Lunnastaja,	52
Dh Kristus! walgus olled sa,	290
Dh! kuhho lähhan ma	146
Dh! kui õnsad on need pühhad	262
Dh! kui rummal on mo südda	422
Dh! kui waesed, waewalised	144
Dh! Runningas! nüüd hallasta	424
Dh! laulgem süddamest	22
Dh! leinagem! Ring kaebagem!	71
Dh! mind wotta targaks tehha,	196
Dh! minna waene putrone!	147
Dh! minno armas Jeesuke	45
Dh! mis maggus on Jeesus minno õn!	426
Dh! mitto waewa ilma sees	255
Dh! mõtle, mis ma teinud	63
Dh! nutta omma hädda	427
Dh! pallugem ja laulgem	28
Dh! pühha laps, kes sind näab süddames	462
Dh! pühha Waim! meil tulle ka	92
Dh! pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Dh! ristii-rahwas, kannata	257
Dh! sa ello õhjutaja	428

Esimesse Register ehk Juhataja:

Dh! sa ello Waim, meil' tulle
 Dh surrelit! mind mälleta,
 Dh süta tal! oh Jesus!
 Dh taewa tuiskenne. Sa
 Dh! tagganege, minno hiimmud;
 Dh Tal! sind lidame
 Dh targa mele jaggaja!
 Dh! tõsttem omma heäle
 Dh! tru Jummal, sulle kaeban;
 Dh! tulge, innimesed
 Dh! wagga Jummal, kes
 Dh! wata innimenne,
 Dh! wõtke katfuda Ja süddant
 Dh! wõttem Jummalat
 Dh! wõtta, armas Jesus, wasto
 Dh woitlejad! et käige peäle
 Omma Isfaga mull' tulle

P.

Pääw aiab ärra sebda ööd,
 Pääw lõppeb nüüd, Ja armas
 Pääw lõppeb teäl, Mo waim
 Pääw tahhab Loja miinna,
 Pühha Waim, sa ainus abbi

K.

Rõmustes mo südda kargab
 Rõõmsaks sage, risti-rahwas;

S.

Sa innimenne! ussinast
 Sa meie lotus, Jesuke
 Sa olled wiimselsti

Esimesse Register ehk Juhataja:

93	Sa päike watad alwa peäl	440
255	Sa twerrine leppitaja	442
65	Se aeg on jubba lä	263
95	Se aeg on tõest ulse ees,	261
197	Se armo hallikas woib keik, kes	443
429	Sebda Isfa kõrges wotkem	305
218	Se joulo pääw on rõmust suur	23
79	Se Jummal Poeg Jesus	80
149	Se kallis armo-õppetus,	12
265	Se kitsas te on lai kül taewa miina	443
198	Sel päwal meie mõtleme,	89
65	Sell' risti lödud werrise Dallele	463
117	Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
239	Se wanna aast on möda läind,	29
200	Siin armo rindus maggama	445
431	Siin on lapsed ;: mitmesuggused,	446
433	Sind, Isfand, tännan minna	282
	Sind, Jummal! lidame,	240
281	Sind pühha Waimo pallume	98
291	Sion kaebab sures häddas	231
292	So hing, oh Jesus! tehko mind	67
293	So holeks annan ennast ma	258
97	So nimmel lähän nüüd	295
	So nimmi pühha olgo!	301
	So peäle, Isfand! lodan ma	214
	So peäle üksnes, Jesuke!	151
434	So pole, Jesus, küssendan	215
23	So pole, Isfand, süddamest	152
	So sanna meie kinnita	232
	So sanna, se On seggane	111
109	So süddant, innimenne,	8
435	So taewaminnemispeäl,	90
436	So waimo, Isfa, läkkita!	99
437		
		13

Esimesse Register ehk Juhhataja.

Südda, mis sa murretsed?	217
Südda waene! ärra mõtle	447
Sull', sull' Jehowa! tahhan laulda	449
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81
Suur ja ustaw on se sanna	451

T.

Dal ellab, mils meel kurwastab	451
Darkus, hinge Peig, kes sa	453
Deie kurjad innimesesed,	153
Eulge, risti-innimesesed,	201
Eulle nüüd taewast, armas Jesus jälle	9

U.

Üks hingamisse pääw on se	454
Üks laps on neitsist sündinud,	24
Üks laps on sündind Petlemmas,	25
Üks maofenne ollen ma,	260
Üks on tarwis, armas Jummal!	203
Üks tallefenne leppitas	68
Üks wagga ello se on kerge tõest:	456
Üllem preester kes sa tõest	457
Ut aastat meie hakkame,	30

W.

Walmista, mo waim, end kül,	205
Wata Jummal! siin ma rummal	458
Werri on meid ühhendanud	459
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wotta Jsfandat nüüd kita,	82
Wotta nüüd Jsfandat, wäggawat	242

Teine Register, ehk Juhhataja,
mis nende laulude üllemat õppetust ülles-
näitab.

Kristuse tullemisest lihhasse ja Kohtule.
Lehhe külge

Jubba kâ on wiimsed aiad	10
Kuis pean wastowõtma	3
Nüüd kitus olgo Jummalal	5
Nüüd risti koggodus	6
Nüüd touskem patto waewast	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	261
Se kallis armo-õppetus	12
So süddant innimenne	8
Eulle nüüd taewast armas Jesus	9

Jesuse Kristuse sündimisest,
ehk Joulo=Laulud.

Seik inglid kulutawad	14
Kui neitsit omma lapse tõi	15
Ma tannan keigest süddamest	16
Ma tullen taewast üllewelt	17
Preed inglid taewast tullewad	19
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd olle Jesus kidetud	21
Oh laulgem süddamest	22
Rõõmsaks sage risti-rahwas	23
Rõõmustes mo südda kargab	434
Se joulo=pääw on rõõmust suur	23
Üks laps on neitsist sündinud	24
Üks laps on sündind Petlemmas	25
Werri on meid ühhendanud	459

Teine Register eht Juhhataja:

Ue aasta laulud.	26
Mita Jesus korda miina	27
Nüüd Jummal minna kiban	28
Dh pallugem ja laulgem	29
Se wanna aast on mödaläind	30
Nut aastat meie hakkame	
Laulud Jesussest.	31
Ei ma muud siin ilmas tahha	32
Helde Jesuse! sinno suggusike	35
Jesus keigeüllem hä	333
Jesus, kes on õnnistuskes	334
Jesus minno mõttes ligub	37
Jesus on mo ainus ello	41
Mo armas Jesus, minno rõõm	43
Dh Jesus sinno mälestus	462
Dh pühha laps, kes sind näab	
Rolme Kuninga pühhal.	49
Herodes, miks sa ehmatad	50
Jesus! hua mind ilmast, et ma sind	350
Kui sa püäd tunda sada	
Maria Puhhastamise	
ehk	
Rüünla Päwal.	50
Jummala mele pärrast siit	51
Ma-ilm ei holi fest	
Maria Kulutamise	
ehk Paast-Maria Päwal.	52
Dh Kristus lunnastaja	
Kristuse Kannatamisest ja surmast.	315
Armas Jesus armastaja	332
Jesu ristist :; tahhan räkida	53
Jesus surma ärrawoitja	Jesus

Teine Register eht Juhhataja.

Jesus te, et sinno hawad	340
Jesus üks sa olled ifka	341
Kristus kes meid õnsaks teed	56
Kui Jesus ristil naelati	55
Mis olled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesus armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Nutta innimenne! rasket	59
Dh Jesus sinno wallo	60
Dh Jummal tulle sinna	62
Dh mõtle, mis ma teinud	63
Dh nutta omma hädda	427
Dh süta tal! oh Jesus!	65
Dh wata innimenne	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68
Kristuse Matmisest.	
Reif on nüüd hästi sündinud	70
Dh! leinagem! ning kaebagem	71
Kristuse illestousmisest.	
Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waewab wägga raske koorm	368
Mo Jesus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus illestousnud	77
Nüüd wolke wälja pühkida	78
Dh! tõstken omma heäle	79
Se Jummal poeg Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno obda sai?	81
	81
	81

Teine Register ehk Juhhataja.

Sal ellab! miis meel kurvastab	431
Uks hingamisfe pääw on se	434
Wotta Jsfandat nüüd kita	82
Kristusfe taewaminnemisfest.	
Kristus se läks taewa	85
Nüüd, waggad, römustellege	85
Oh Jesuke! mul armoke	87
Oh Jesuke! so järrele	87
Oh Jesus kange söddamees	88
Sel päwal meie mõtleme	89
So taewaminnemisfe peäl	90

**Pühhas Waimust
ja temma mitmesuggusist andidest
ja tööst, ehk**

Nelli=pühhi Laulud.	
Oh Jummal loja, pühha Waim	91
Oh pühha Waim! meil' tulle ka	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa	94
Oh sa ello Waim meil' tulle	93
Oh taewa tuisenne	95
Pühha Waim! sa ainus abbi	97
Sind pühha Waimo pallume	98
So Waimo, Jfsa, läkkita	99

Laulud

Kolmainust Jummalast.	
Au, pitus olgo iggawest	101
Jummal Jfsa, meile ja	101
Kürie, oh Jummal Jfsa kõrges	102
Meie ussume keik aino	114
Nüüd te mind pühhas armoga	102
Oh Jummal Jfsa! ilma loja	115

Jani

Teine Register ehk Juhhataja. 481.

Jani päwal.	
Ridetud olgo Jsfand, Jfsraeli	103
Maria Katsma= minnemisfe ehk	
Zeina Maria päwal.	
Minno hing auustab wägga	104
Pühhadest Ingliseft ehk Mihkli Päwal.	
Need Inglise taewa walguisfes	105
Oh Jummal, kes sa heldusfest	106
Jummala ja Kristusfe heldusfest.	
Arm! kes sa mind olled lonud	316
Eks mo kohhus tänno tehha?	320
Hinge peiole! helde Jesuke	33
Jesus ilma süta tal	332
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Nüüd risti-rahwas laulage	158
Oh armas Jesus kutsu mind	408
Oh minno armas Jesuke	45
Sa werrine leppitaja	442
Sel risti lödud werrise tallele	463
Südda waene! ärra mõtle	447
Suur ja ustaw on se sanna	451

Lomisfe teggudeft, ja Jummal armust ja auust, mis neist tun- nukse.	
Mo südda olgo römus nüüd	181
Jummal ettemurretfemisfest ja Wallitsemisfest.	
Keik teeb hästi Jummal	207
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168

Miks,

Teine Register ehk Juhhataja.

Miks, kui paggan, inimenne	370
Mis waewab sinno süddant	171
Mo südda, miks sa murretsed	177
Mi sündko minno assi	183
Dh Jummal suur on sinno tö	238
On sul, kui kardad Jummalat	187
Pühhas Jummalasannast.	
Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännatud	108
Kui Jummalaga püad sa	112
Need kümme käsko moistkem	113
Dh Jummal tulle armoga	229
Dh Jesus Kristus tulle sa	109
Omna Jesaga mul tulle	433
Dnnis, kes ei wotta tehha	187
Sa inimenne! ussinast	109
So sanna se on seggane	111
Pühhapäiwil laulda:	
Üks hingamisese pääw on se	454
Pühhas ristmisest.	
Kui Jesus sure armoga	123
Pühhas õhtosõmaaisest.	
Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omna ihoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda rõmustelle	129
Minna tahhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Dh Jesus rõmo saatja	130
Sest õige ja walle risti-rahwä ellust.	
Hinged allandusse sees	325

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma risti-innime, sa ütled	361
Wind, Jesus! walgusta	365
Need wallatumad kiilewad	225
Eulge, risti-innimesed,	201
Innimesese hinge häddast ja ärraritmiseest.	
Ärra waimo toetaja	317
Dh Adam sinno eksitus	160
Dh kui waesed waewalisjed	144
Dh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443
Tõsisest meleparrandamisest.	
Armas Jesus, rõmustaja	132
Et tulge kokko pattused	324
Jesus peästinud olled sinna	338
Jesand! kurja ollen teinud	133
Jesand! omma wiikka sees	134
Kui sa risti tulles põlled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Mo Jummal hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Mi kui ma ellan tõeste	140
Dh armo juur! mo pat on suur	141
Dh helde armo Jesa, sind	142
Dh Jesus! üllem abbimees	143
Dh! kühho lähhan ma	146
Dh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesand, süddamest	152
Suur ja ustarw on se sanna	451
Teie kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154
Dii	

Teine Register ehk Juhhataja.

Digest Usust ja Digetsamisest.	136
Keik kallis hinge õnnistus	346
Kristuse werril, digus ka	352
Kui sa risti tulles põlled	160
Dh Adam sinno elstus	412
Dh Jesus pühha tallekenne	414
Dh Jesus wotta sa meid	462
Dh pühha laps, kes sind	117
Dh wotke katsuda	436
Sa meie lotus Jesuke	445
Siin armo rindus maggama	
Pühhasst risti=ellust.	
End näita koido=täht	324
Keigeüllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul'	461
Dh armas Jummal arwita Sind	188
Dh Jesus armo walgus	192
Dh Jesus minno ello	195
Dh Jummal anna armo näüd	421
Dh wagga Jummal, kes	198
Sa päike wataid alwa peäl	440
Palwest.	
Eks se olle arm ja heldus	119
Dh Jesa taewa rigi sees	121
Sull', sull', Jehowa! tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458
Waimolikkust walwamisest.	205
Walmista, mo waim, end kül	
Waimolikkust woitlemisest ja woimusest.	323
Eks sa heida karjane	164
Jesus oh aita! et woimust	170
Ma hüan, Jesus, appi sind	Mo

Teine Register ehk Juhhataja.

Mo Jummal! waat, kui	173
Dh armad wennad, õed ka!	403
Dh Jesus hallasta ning aita	193
Dh kunningas nüüd hallasta	424
Dh mind wotta targaks tehha	195
Dh tru Jummal! sulle kaeban	149
Dh woitlejad! et käige peäle	431
So peäle, Isand, lodan ma	214
Rasimussest.	
Mo Jummal, loja, abbimees!	388
Ma-ilma ja issiennese ärrasalgamisest.	
Ei ilmast holi ma, ei holi	162
Jesus römustaja, hinge jahhutaga	38
Kes tahhab tõest armastada	345
Nüüd põlgan ma ma-ilm!	399
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Dh kes keik olleks kautand	421
Dh tagganega minno himmud	197
Uks on tarwis, armas Jummal	203
Zimmust Jummal ja Jesusse järrele.	
Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jesus minno römustus	36
Jesus tulde minnule	39
Kül sa helde Jesus tulled	169
Mullal ma saan sind, armas Jesus,	364
Mullal saan ma nähha sind	40
Mo keigekallim Jesuke	175
Mo keigekallim warra	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Meid tulled wagga õnsaks kita	396
Dh helde kallis Jesuke	409
Dh	

Teine Register ehk Juhhataja.

Oh sa ello õhutataja	428
Armastusfest Jesusse wasto.	
Hing! kui tahhad hingada	329
Jesukest ei jätta ma	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud! sind tahhan armatseda	387
Mo omma sinna olled	176
Mo rahho Jesuke	393
Niüd armastan ma Jummal	397
Oh Jesus, helde olled sa	410
Oh Jesa südda! Jesuke!	417
Sa olled wiimseksi	48
Armastusfest wendade ja keikide wasto.	
Oh Jummal lapsed! kuis armoga	419
Jesusse järrel käimisest.	
Se kitsas te on lai kül taewa	443
Üks wagga ello se on kerge tõest	456
Kristi sallajast wäest.	
Keik tulge minno jure niüd	209
Oh helde Jummal sinnule	189
Oh Jummal mitto õnnetust	212
So pole, Jesus, küssendan	215
Pühhest süddame waigistamisest.	
Hinge ello Jesuke	327
Jesus näita mul' so joudo	335
Keik sündko nenda ifka mul	167
Südda! mis sa murretsed	217
Rannatusfest ja kindlast Õnnisteggia pole	
hoidmisest.	
Eddasi! eddasi! Sion minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207

Teine Register ehk Juhhataja.

Jesukest ei jätta ma	331
Niüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmisest Õnnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesuke! kes mitto tuhhat	379
Mo süddant annan keigest wäest	179
Seil' risti lödud werrise tallele	463
Illem preester! kes sa tõest	457
Rõmust pühha Waimo sees.	
Oh mis maggus on	426
Ueso Julgusfest.	
Ei lahku minna sinnust	163
Jesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Ma kiitlen ükspäimis neist	359
Meil' tulles abbi Jummalast	223
Mis mo südda ennast waewab	211
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo rõmustus on Jesuke	394
Niüd ollen minna põhja leidnud	398
Oh Jummal sinno peäl	254
Oh kui rummal on mo südda	422
Tanno- ja Rituse- Laulud.	
Mis litust woime, Jesand!	233
Mis tanno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Niüd kiitko keigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh tal! sind kida	429
Oh wõtkem Jummalat	239
Sind Jummal kida	240
Wõtta niüd Jesandat	242

Teine Register ehk Juhhataja.

Jummaliklust tarkusfest.	
Oh targa mele jaggaja	218
Waimoliklust Rihlamisfest.	
Oh wotta, armas Jesus, wasto mult	200
Mo käest süddant olled wõtnud	389
Nüüd paistab meile kauniste	226
Tarkus, hinge peig! kes sa	453
Sallajast Ufklitade ellust.	
Kül waggade ello siin seestpidi	354
Pühha risti = Poggodusse Kaebdusfest ja	
lorusfest.	
Jummal wäggeto wallitseja	220
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Kui Jummal siin ei kaäna hoost	222
Meil' anna rahho armoga	233
Oh armas Jesus meil on weel	405
Oh Jesand suur on sinno arm	228
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jummal wata heldeste	230
Siin on lapsed :: mitmesuggused	446
Sion kaebab fures häddas	231
So fanna meile kinnita	232
Surmast ja illestousmisfest.	
Et wiinne tund siin keikil' tulleb	243
Jesus õnnisteggia	336
Jummala mele pärrast	50
Keikis paihus, kus ma seisan	244
Keskel selle ello sees	245
Kui ollen surma hädda sees	349
Kui surma tund on ukse ees,	246
Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma püan keigest hingest	248

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jesus! ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd furno kehha mattame	252
Oh Jesus minna tean kül	252
Oh risti = rahwas, kannata	257
Oh suresik! mind mälleta	255
So hõleks annan ennast ma	258
üks maofenne ollen ma	260
Jggawesfest ellust ja sarmast.	
Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesed	265
Se aeg on jubba kää	263
Zommiko = Laulud.	
Et's löppe pea wahhimees?	319
End näita koido = täht	324
Et möda lainud pimme õ	268
Jummal, ma ning taewa loja	269
Kui warra illestousen ma	270
Ma kidan, Jesand Jummal	270
Ma tännan, armas Jesa	271
Ma tännan armas Jummal	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan sind, Et olled miind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda ärka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle walmistud	279
Nüüd walw'wad innimesed	402
Õ lainud möda nüüd	280
Pääw aiab ärä sedda õõõ	281
Ma	Sind,

Teine Register ehk Juhhataja.

Sind, Jeesand tännan minna
 Oh to = Laulud.

Arka üles, minno südda
 Armas Jeesus! sind ma pallun,
 Nüüd hing'wad innimesed
 Nüüd on se pääw jo lõppenud
 Oh Jeesus meie jure ja
 Oh Kristus! walgus olled sa
 Pääw lõppeb nüüd
 Pääw lõppeb teäl
 Pääw tahhab loja miina
 Se pääw, oh Kristus olled sa
 So nimmel lähhan nüüd

Sõma = Laulud.

Et kiitke Jummalat, kes on ni helbe
 Jummalat kiitke, Jummalat
 Mo südda tänna Jummalat
 Nüüd kitus olgo sulle
 Nüüd laulgem suust ning süddamest
 Nüüd wõtkem Jummalale
 Oh Jeesa taewa sees
 Oh Jummal meie tänname
 Sedda Jeesa kõrges
 So nimmi pühha olgo

Laste laulud.

Lapsed! kuis on hinge luggu?
 Ma ollen weike lapsoke

Zädde aial.

Kui meil on püsti hädda käes
 Kõrie eleison
 Meist, armas Jummal, pöra
 Oh armas Jummal arwita

Teine Register ehk Juhhataja

Oh Jeesus rahho andia 308
 Oh Jummal õige tasuja 312

Õnnistamine:

Mind, Jummal Jeesa õnnista 313

Wiimne Laul.

Amen, au Jeesal' olgo 314

III. Register
Der Christlichen Lieder

nach dem teutschen Alphabet.

Ach! bleib bey uns, Herr Jesu
 Ach du liebes-volles Wesen
 Ach ein Wort von großer Treue
 Ach Gott gib du uns deine Gnad
 Ach Gott mich drückt ein schwerer
 Ach Gott und Herr!
 Ach Gott! vom Himmel sieh' darein
 Ach Gott! wie manches Herzeleid
 Ach Herr du gerechter Gott
 Ach! lieben Christen, seyd getrost
 Ach liebster Jesu rufe mich
 Ach! mein Jesu! sieh', ich trete
 Ach treuer Gott! barmherzig's Herz
 Ach! was hab ich ausgerichtet
 Ach! was sind wir ohne Jesu?
 Ach! wenn werd ich schauen dich?
 Ach! wie elend ist unser Zeit
 Advents-Lied von der dreyfachen Zukunft
 Allein Gott in der Höh' sey Ehr,
 Allein zu dir, Herr Jesu Christ
 Allenthalben, wo ich gehe
 Als Christus geböhren war
 Amen! Gott Vater und Sohne
 An der Brust der Gnaden liegen
 Auf! auf! mein Herz mit Freuden
 Auf Christi Himmelfahrt allein
 Auf diesen Tag bedencken wir
 Auf ihr Streiter durchgedrungen

290
405
451
421
368
141
230
212
312
257
408
286
189
154
144
40
255
9
101
151
244
15
314
445
79
90
89
431
Auf

III. Register.

Auf meinen lieben Gott 254
 Auf! meine Seel, danck 298
 Auf Seel und dancke deinem Herrn 378
 Aus meines Herzens Grunde 278
 Aus tiefer Noth schrey ich zu dir 152
 Befiehl du deine Wege 171
 Berwein o Christen-Mensch 427
 Blut und Wunden :.: haben uns 459
 Christ! der du bist der helle Tag 294
 Christe! der du bist Tag und Licht 290
 Christ fuhr gen Himmel 85
 Christi Blut und Gerechtigkeit 346
 Christ ist erstanden 77
 Christ lag in Todes Banden 73
 Christum wir sollen loben schon 20
 Christ unser Herr zum Jordan kam 123
 Christus der ist mein Leben 249
 Christus, der uns selig macht 56
 Da Jesus an dem Creuze stund, 55
 Danket dem Herren, denn er 296
 Dank sey dir, grosser Gott, 275
 Das alte Jahr vergangen ist, 29
 Das Jesulein soll doch mein Trost 394
 Daß du mich diese finstre Nacht 268
 Das wahre Christenthum ist 456
 Dem blutgen Lamme 463
 Den Vater dort oben 305
 Der Gnaden-Brunn fleußt noch, 443
 Der schmale Weg ist breit genug 443
 Der Tag, der ist so freudenreich 23
 Der Tag hat sich geneiget 293
 Der Tag ist hin, mein Geist und 292
 Der

III. Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir! Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gefellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir dir Jehova, will ich singen	449
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versüner	442
Du Friedens-Fürst, Herr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst: ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Creus-Geheimniß	414
Ein' feste Berg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löblich	24
Ein Kind gebohr'n zu Bethlehen,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach Herr! diß Eine	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o Herr! Gott	139
Erhalt uns, Herr, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Erleucht mich Herr, mein Licht	365

Erschein

III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wol:	225
Es woll' uns Gott genädig seyn	229
Ewige Weisheit, Jesus Christ,	453
Fahre fort :. Zion fahre fort im Licht	318
Freu' dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Frohlich soll mein Herz springen	434
Gar lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	103
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wirds wohl machen,	207
Gott des Himmels und der Erden	269
Gott hat das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte, wilt du nicht	323
Hab herzlich Lob, hab ewig Danc	16
Helft mir Gottes Güte preisen	27
Herr aller Weisheit Quell und Grund	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
Herr, deine Treue ist so groß	228
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	300

m 5

Herr,

III. Register.

Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns wend	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Guth	143
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ, mein's Lebens Licht	383
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	50
Herr Jesu! Gnaden-Sonne	192
Herr Jesu meine Ruh	393
Hertzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Hertzlich thut mich verlangen	248
Hertzliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des HERREN Ruhe-Tag	454
Hier sind Kinder von verschiedenen	446
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
I ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
I ch armer Sünder komm zu dir	147
I ch bin ein kleines Kindelein	360
I ch bin ein Würmlein arm und	260
I ch dancke dem HERREN von gangem	128
I ch dancke dir, Herr Gott, in deinem	270
I ch danck dir, lieber Herr,	282
I ch danck dir schon durch deinen Sohn	276
I ch habe nun den Grund	398
I ch hab ihn dennoch lieb	8
I ch hab mein Sach Gott heimgestellt	358
I ch komm jetzt als ein armer Gast	126
I ch	126

III. Register.

I ch liebe Gott, und zwar umsonst	397
I ch ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
I ch rühme mich einzig der blutigen	319
I ch will dich lieben meine Stärke	387
I ch wills wagen :. von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Wunden	340
Jesu, der du meine Seele	338
Jesu, frommer Menschen-Heerden	333
Jesu, gib mir deine Fülle	335
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu komm mit deinem Vater	433
Jesu Kraft der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Seelen Leben	327
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Hertzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus, unser Heiland	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben,	37
Jesus meine Zuversicht	336
Jesus schwebt mir in Gedanken	334
Ihr armen Sünder kommt zu Hauf	324
Ihr Christen, seht, daß ihr ausfegt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	419
Ihr Seelen sinckt, ja sincket hin	325
In allen meinen Thaten	183
I n	325

III. Register.

In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In dieser Morgenstund will ich	273
In dulci Júbilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werk der Gnaden	119
Komm, Gott Schöpfer! heiliger	91
Komm heiliger Geist, HErr Gott	94
Komm, komm, o Himmels-Taube!	91
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm, Sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	209
Kommt und laßt euch Jesum lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
Laßet uns den HErrn preisen	82
Lebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, was für Müß	373
Liebster Jesu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den HErrn, den mächtigen	242
Lobet den HErrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	5
Lob sey dir, Jesu, großer Held	88
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	19
Mache dich, mein Geist, bereit	205
Mag ich Unglück nicht wiederstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	355
Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den HErrn	104

Meine

III. Register.

Meine Seel, ermuntre dich	374
Meine Seele, wilt du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	384
Mensch wilt du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245
Nimm von uns, HErr, du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun dancket alle Gott	239
Nun dancket all und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all'	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohl gemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem HErrn	302
Nun lob', mein' Seel, den HErrn,	235
Nun mach uns heilig HErr Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402

O! der

III. Register.

D! der alles hätt' verlohren	421
D du allerfüßte Freude!	97
D du allertiefste Liebe	342
D du Liebe meiner Liebe	315
D du süße Lust aus der	426
D GOTT der du aus Herzens Grund	106
D GOTT! du frommer GOTT	198
D GOTT! ich thu dir danken	271
D GOTT! mein Schöpfer edler Fürst	388
D GOTT! wir danken deiner Güte	304
D Haupt voll Blut und Wunden!	60
D heil'ger Geist kehre bey uns ein	92
D HERRE GOTT, dein göttlich Wort	III
D JESU Christ, der du mit bist	87
D JESU Christ! mein schönstes Licht	45
D JESU, du mein Bräutigam	392
D JESU, Hoffnung wahrer Reu	410
D JESU! meine Wonne, du	130
D JESU, siehe drein	193
D JESU! süßes Licht, nun ist	280
D JESU süß! wer dein gedenckt	43
D ihr Kinder, was wills werden	358
D Lämlein geschlacht	412
D Lamm GOTTES! unschuldig	65
D Mensch wie ist dein Herz bestellt	109
D Mensch wollest bedencken	63
D Sonne, die außs niedre sieht	440
D Tod! wo ist dein Stachel nun	81
D Unaufrichtigkeit! o Herzeleid	71
D Vater aller Frommen!	301
D Vater der Barmherzigkeit	142
D Vater-Hertz, o Liebes-Brunst!	417
D Ursprung des Lebens	428

D Welt!

III. Register.

D Welt! sieh hier dein Leben	65
D wie selig seyd ihr doch ihr Frommen	262
D wie selig sind zu nennen	396
D! wir armen Sünder,	59
Schau über alle Schätze	391
Schau, lieber GOTT, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, JESU	33
Seh mir doch gnädig, o mein GOTT	137
Sieh hier bin ich, Ehren-König	458
Singen wir aus Herzens Grund	301
Solt ich meinem GOTT nicht singen	320
So wahr ich lebe, spricht dein GOTT	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
Straff' mich nicht in deinem Zorn	134
Treuer GOTT ich muß dir klagen	149
Tralet will ich dir geben	171
Vater im höchsten Throne	303
Vater unser im Himmelreich	121
Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Verfuchet euch doch selbst	117
Vom Himmel hoch, da komm ich her	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von GOTT will ich nicht lassen,	63
Unser Herrscher, unser König	220
Unveränderliches Wesen	341
Wach auf, mein Hertz, die Nacht	74
Wach auf, mein Hertz und singe	277
Wacht	

III. Register.

Wacht auf, ihr Christen alle
 Wär Gott nicht mit uns diese Zeit
 Warum betrübst du dich mein Herz
 Warum sollt ich mich denn grämen
 Warum wilt du doch für morgen
 Waschet euch, ihr Völk der Sünden
 Was frag ich nach der Welt,
 Was fürchtst, du Feind Herodes, sehr
 Was für Kummer, was für
 Was giebst du denn, o meine Seele
 Was kan ich doch für Dank
 Was kan uns kommen an für
 Was Lobes soll'n wir dir,
 Was mein Gott will, das gescheh'
 Was sag ich dir, die mit viel tausend
 Was sag ich dir, mein lieber Mann
 Weg mein Herz mit den Gedanken
 Weil nichts gemeiners ist als
 Wend ab deinen Joru, lieber Gott
 Wenn erblick ich doch einmal
 Wenn ich in Todes Nöthen bin
 Wenn mein Stündlein vorhanden
 Wenn wir in höchsten Nöthen
 Werde munter mein Gemüthe
 Wer im Herzen will erfahren
 Wer ist wohl wie du? Jesu
 Wer nur den lieben Gott läßt
 Wie schön leucht' uns der Morgenstern
 Wie soll ich dich empfangen?
 Wie wird doch so gering
 Wir gläuben all an einen Gott
 Wo Gott der Herr nicht bey uns
 Wohl dem der in Gottes Furcht
 Wohl dem Menschen, der nicht wandelt
 Wo soll ich fliehen hin,

Zeuch uns nach dir
 Zion klagt mit Angst und Schmerzen

Gott allein die Ehre!

11
221
177
211
370
133
162
49
217
377
377
224
233
167
379
461
447
243
306
364
349
246
305
284
350
32
168
226
3
54
114
222
187
187
146
87
24

Cesti-Ma Nahwa

Lühikenne

Balwe = Ramat;

Seäl sees on

Hommiko, Shoto, Kirriko-ja
 muud kaunid Palwed,

Mis

üks wagga Kristi: Innimenne.

Iggapäaw ja iggal aial omma
 Hinge kassuks woib tehha.

Trükkitud 1765. Aastal.